

BIBLIATANULMÁNYOK

Ellen G. White

A SZENTLÉLEK ÉS A LELKISÉG

Idézetek a Bibliatanulmányokhoz

2017. január, február, március

*Szemelvények a Prófétaság Lelke írásaiból
a naponkénti tanulmányozáshoz*

Fordította: Orbán Hajnalka

evs
editura viață și sănătate

Pantelimon
2016

© 2016 Viața și Sănătate Kiadó

A magyar nyelvű kiadás minden joga fenntartva.

A kiadvány eredeti címe: *E. G. White Notes for the Sabbath School Lessons*

Az *Ellen G. White-idézetek a Bibliatanulmányokhoz* a Pacific Press® Publishing Association negyedévi kiadványa.

Ezt az idézetgyűjteményt, valamint egyes részleteit nem fordíthatják, módosíthatják, vehetik át, adhatják ki, másolhatják vagy sokszorosíthatják magánszemélyek vagy intézmények a Pacific Press vagy a Heted-napi Adventisták Generál Konferenciájának írásos engedélye nélkül.

Megjegyzés: Az idézetek után az eredeti kiadás oldalszámait tüntettük fel.

Szerkesztő: Zakariás Loránd

Fordította: Orbán Hajnalka

Korrektúra: Czinkota Orsolya

Tördelés: Szőcs Erzsébet

Borítóterv: Liliana Dincă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

White, Ellen Gould Harmon

A szentlélek és a lelkiesség: E. G. White idézetek / Ellen G. White;
trad.: Orbán Hajnalka. - Pantelimon: Viața și Sănătate, 2016

ISBN 978-606-911-129-1

I. Orbán, Hajnalka (trad.)

A SZENTLÉLEK ÉS A LELKISÉG

1. A Lélek és az Ige	5
2. A Szentlélek a színpalak mögött munkálkodik	14
3. A Szentlélek isteni volta	23
4. A Szentlélek személye	32
5. A Szentlélek keresztsége és kitöltetése	41
6. A Szentlélek és a szent élet	51
7. A Szentlélek és a Lélek gyümölcse	60
8. A Szentlélek és a Lélek ajándékai	70
9. A Szentlélek és az egyház	80
10. A Szentlélek, az Ige és az imádság	90
11. A Szentlélek megszorítása és a munkájával szembeni ellenállás	99
12. A Szentlélek munkája	109

1. tanulmány

A Lélek és az Ige

Szombat – december 31.

Timótheus már csecsemőkorától kezdve ismerte a Szentírást. Családját vallásos, tiszta, gyakorlatias és romlott elképzelésektől mentes légkör jellemezte. (...) Övéit istenfélelem vette körül. (...) Isten Szava volt Timótheus útmutatója, ez oktatta őt, parancsot parancsra, tanítást tanításra halmozva, itt-ott kisebb változtatásokat eszközölve életében.

A tanulságok lelkiereje őrizte meg Timótheust tisztán a beszédében, és űzte el minden gonosz gondolatát. Otthoni tanítói már korán Istennel szövetkeztek a fiatal nevelését illetően, hogy el tudja majd viselni a rá váró terheket. (...)

Attól függően, hogy milyen mértékben gyakoroljuk a Biblia tanításait mindennapi életünk során, az Írás erkölcsileg és vallásilag befolyásolja jellemünket. Timótheus elsajátította, majd gyakorlatba ültette át ezeket a tanulságokat. Bár nem rendelkezett különleges adottságokkal, munkája mégis értékesé vált, hiszen az Úrtól kapott képességeit az Ő szolgálatának szentelte. Világos ismeretekkel bírt az igazságot és a kegyes tapasztalatokat illetően, ami egyedivé és befolyásos személylé tette. A Szentlélek formálható lélekre talált Timótheusban, amelyet templomává alakított, hogy benne lakhasson. (...)

A fiataloknak teljesen a Szentírás szavaira kellene hagyatkozniuk, hogy teljesen átszőhesse mindennapi gondolataikat és életüket. Így tehetnének szert a mennyei udvar értékrendje szerinti kimagasló jellemvonásokra, a Mindenható lenne a menedékük, életük pedig az Ő dicsőségét szolgálná. – *Az én életem ma*, 34. old.

A Biblia valódi kézikönyv: szorgalommal kellene tanulmányoznunk, nem csak úgy, ahogy egy közönséges kiadványt szokás. Ennek kellene

betöltenie minden lelki szükségünket. Üdvösségre vezető bölcsességet ad az embernek, aki a kezébe veszi. Ahogyan az élelem sem képes megragatlanul és megemésztetlenül a testet táplálni, úgy az élő Isten Szava sem hoz lelki javakat, ha nem ez az elsődleges tanárunk. Ezért nem szabad emberi alkotásokat helyeznünk elé, hogy elvei a mindentudó Istent mutathassák be. – *Istennel ma*, 127. old.

Még sok drága igazságot kell feltárni a nép számára a veszedelem és sötétség idején, de Sátán eltökélt célja, hogy megakadályozza az igazság fényét, nehogy az beragyogja az emberek szívét. Ha el akarjuk nyerni a számunkra előre elkészített világosságot, utána való vágyunkat az Úr üzenetének szorgalmas kutatása által kell bizonyítanunk. A sokáig sötétségben lévő drága igazságokat világosságra kell hozni, melyek kinyilatkoztatják szent Szavát; mert az Örökkévaló meg akarja dicsőíteni az Ő Szavát, hogy eddig még soha nem látott világosságban jelenjen meg. Akik vallják, hogy szeretik az igazságot, tegyenek erőfeszítést az Ige mély dolgainak megértésére, hogy Isten megdicsőülhessen, és népe áldásban és világosságban részesülhessen. Alázatos szívvel, az Úr kegyelme által legyőzötten jössz majd az Írások kutatásának tanulmányozására, felkészülj az isteni világosság minden sugarának elfogadására és a szentség útján való járásra. – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 25. old.

Vasárnap – január 1.:A Szentlélek és a kinyilatkoztatás

Feltehetnénk a kérdést: miért van szükség arra, hogy Máté, Márk, Lukács és János az evangéliumokban – vagy az Apostolok cselekedetei és az újtestamentumi levelek – ugyanazokról a dolgokról beszéljenek?

Az Úr úgy küldte el Igéjét, ahogy akarta, hogy az eljusson hozzánk. Különbő írókon keresztül szólt hozzánk, akiknek saját egyéniségük volt, még akkor is, ha ugyanazt a történelmet jelenítették meg. Egy értekezlet beszámolóihoz hasonlítható bizonyágtételeik egy és ugyanazon könyv lapjain olvashatók, stílusuk azonban különböző. Mindegyikük más tapasztalattal rendelkezik. Ez a változatosság mélyíti el azt az ismeretet, aminek különböző gondolkodású embereket kell elérnie. A gondolatoknak nincs előre meghatározott formájuk, nem öntvényformából

kerülnek ki. Ez igen egyhangúvá tenné az olvasásukat. Az efféle egység a báj és a megkülönböztető szépség elvesztését jelentené...

A gondolatok Teremtője a különböző embereket ugyanarra az elgondolásra vezetheti, mégis mindegyikőjük másképpen fogja azt kifejezni – anélkül, hogy ellentmondásba kerülnének egymással. Nem szabad, hogy ennek a különbözőségnek a ténye megzavarjon bennünket. Nagyon ritka, amikor két ember ugyanazon a módon lát és fejez ki egy igazságot. Minden egyén azokat a pontokat ragadja meg, amiket jelleme és műveltsége folytán képes értékelni. A különböző tárgyakra eső napfény különféle színárnyalatot ad a tárgyaknak. Lelkének ihletése által az Úr olyan igazságot bízott az apostolokra, amit a Szentlélektől kapott értelmi képességeik szerint kellett kifejezésre juttatniuk. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. kötet, 21–22. old.

Isten Szava annyi tudást biztosít számunkra, amennyit Ő jónak látott a rendelkezésünkre bocsátani. Önmagára vonatkozó kinyilatkoztatásai csak így válnak érthetővé számunkra. Félelemmel és tisztelettel, bűneink tudatában kell tanulmányoznunk, hiszen nem a Mindenható létét szeretnénk megmagyarázni, hanem olyan tudásra akarunk szert tenni, ami által egyre mélységesebben tudjuk Őt szolgálni.

Senki ne kísérelje meg az Úr létét magyarázgatni. Ha az emberek önmagukat sem képesek megérteni, mi módon merészelhetnék a Mindenhatót kivesézni? Sátán ugrásra készen áll, hogy ilyen gondolatokkal töltse meg az elmét Istent illetően.

A kíváncsiaknak elárulhatom, hogy csak az Úr által küldött válaszokat közvetítem a számunkra eddig ismeretlen dolgokra vonatkozólag. A felfedezett igazságok a mieink és gyermekeinké. Az emberiségnek nem szabad ezeken túllépnie. Nem próbálhatjuk megmagyarázni, amit a menny elrejtett a szemünk elől. Jézus Krisztusban, a nagy Tanítóban nekünk ajándékozott kinyilatkoztatással és Isten jellemével kell foglalkoznunk, hogy lélekben, valamint szavaink és tetteink által be tudjuk mutatni Őt azoknak, akik még nem ismerik. – *Az egészségügyi misszió munkája*, 91–92. old.

Hétfő – január 2.: A Szentlélek és az ihletés

A Bibliát ihletett személyek írták, de nem Isten gondolkodás- és kifejezmódja szerint, hanem emberi módon. Az Úr mint író nincs jelen a lapjain. Az emberek gyakran mondják, hogy ilyen vagy olyan kifejezés nem vall Istenre. De a Mindenható nem helyezte magát a szavak, a logika vagy a retorika próbája alá a Szentírásban. Írói a menny tollforgatói voltak, nem pedig az íróeszközei. Figyeljük meg, milyen különbözőek voltak a Biblia írói!

Nem a Biblia szavai, hanem az írók voltak ihletettek. Az ihletettség nem a szavakra vagy a kifejezésekre hat, hanem magára az emberre, akit a Szentlélek befolyása bizonyos gondolatokkal tölt el. A szavak azonban az egyéniség jegyét hordozzák. Az isteni elme és szándék összefonódik az emberivel, és így lesz az emberi kijelentés: Isten Igéje. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. kötet, 21. old.

Krisztus munkája eredeti állapotába helyezte vissza az embert, és isteni erejével kigyógyította bűn okozta sebeiből. Az embernek mindössze hittel kell ragadnia Jézus érdemeit, és a mennyei lények segítségével makulátlan jellemet kell kialakítania, hogy az Atya – igazságának zálogaként – megmenthesse őt, a vétkezőt.

A megváltásunkért fizetett bér mindünkre hatalmas felelősséget helyez. Abban a kiváltságban van részünk, hogy megérthettük, mit vár el tőlünk Isten, és mivé szeretne alakítani bennünket. (...) Szava által fedezhetjük fel a Mindenhatót. – *A keresztyén nevelés alapelvei*, 430. old.

„Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg: hogy békességes tűrés által és az Írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen.” (Róm 15:4)

Minden léleknek mondjuk el: tanulmányozd a Bibliát, ahogy eddig még soha! (...) A Szentlélek parancsa által az igazság szólal meg az emberi ajkakon. Kérlek, nagyon vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

A világban működő munka mindannyiunk számára nagy jelentőségű. Ez ma is ugyanolyan fontos, mint egykor a Noé idejében küldött üzenet volt, amikor mindenki számára nyitva állt a lehetőség a bárkába

való belépésre. Nem tudhatjuk, mikor hangzik el az utolsó figyelmeztetés, vagy mikor döntenek rólunk az örökkévalóságot illetően. Isten azonban irgalmas, és hív bennünket: „Gyertek el, mert immár minden kész.” (Luk 14:17) – *Istennel ma*, 56. old.

Kedd – január 3.: A Szentlélek és a Szentírás megbízhatósága

A bűn elhomályosítja az értelmünket és csökkenti a tisztánlátásunkat. Amikor szívünk megtisztul a bűntől, az Úr dicsőségének ismerete Jézus Krisztus arcán felragyogva megvilágítja az Igét, és miközben visszaverődik a természet arcáról, egyre jobban megmutatja, hogy Ő „irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú” (2Móz 34:6).

Az Ő fényében meglátjuk a világosságot, és értelmünk, szívünk és lelkünk az Ő szentségének hasonlatosságára formálódik át. Csodálatos lehetőséget kapnak, akik megragadják az Isten Igéjében feltáruuló mennyei ígéreteket. Az igazság végtelen tere és hatalmas erőforrások nyílnak meg előttük. Dicsőséges dolgok várnak kinyilatkoztatásra. Nem is sejtett kiváltságokat és kötelességeket ismernek meg a Bibliából. Akik az aláztos engedelmesség útján járva betöltik a menny szándékát, egyre jobban megismerik Isten titkait. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 218. old.

Jézus mondja: „Én óérettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban.” (Jn 17:19) „A te szavad igazság.” Ha ez igaz, mindenképpen összhangba kell kerülnünk Isten Szavával, tanulmányoznunk és gyakorolnunk kell mindennapi életünk során. (...) Ha az igazság elfogadása után sem mutatkoznak meg jellemünkön a szentség jelei, Jézus Krisztust tagadjuk meg, aki elvette a világ bűneit. Ha nem válunk ettől jobba, emberségesebbé, könyörületesebbé, tisztelettudóbbá, szelidebbé, kedvesebbé, ha nem mutatjuk be a világnak a Jézusban földre jött szeretetet, Urunk irgalommal teljes küldetését, nem teszünk bizonyosságot a Megváltó erejéről. – *That I May Know Him*, 306. old.

Szerda – január 4.: A Szentlélek mint Tanítónk

Nikodémus az Úrhoz jött, úgy gondolva, hogy majd hosszú vitába keveredik vele a kevésbé fontos pontokat illetően, de Jézus felfedte az igazság alapelveinek első lépését, és megmutatta Nikodémusnak, hogy neki elsősorban megújult, alázatos szívre, tanítható lelkületre van szüksége. Ha be akar menni Isten országába, újjá kell születnie. Nem lesznek ott, akik felelős tisztséget töltöttek be a szombatiskolában, és felingerelte, idegesítette őket a bizonyágtézés, hogy – bár ők Izrael vezetői – nekik is újjá kell születniük. Nikodémus azon csodálkozott, hogy Krisztus oly módon beszél hozzá, ahogyan ő tette, nem méltányolta, hogy Izrael tanítója. Nem készült fel az igazság befogadására, és gúnyos szavakkal válaszolt Krisztusnak: „Mondta néki Nikodémus: mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?” (Jn 3:4) Kinyilatkoztatta azt a tényt – amit sokan tesznek, amikor az éles igazság megérinti a lelkiismeretet –, hogy a testi ember nem fogja fel Isten Lelkének dolgait. Semmi nincs bennük, ami válaszolna a lelki dolgokra; a lelki dolgok lelkileg érthetők meg. Bár Nikodémus nem fogta fel az Üdvözítő szavait, Ő mégsem volt türelmetlen vagy rosszálló, hanem még világosabbá akarta tenni az általa képviselt igazságot. Ünnepeles, nyugodt méltósággal ismételte Jézus a szavakat oly módon, hogy meggyőzze őt isteni igazságáról: „Bizony, bizony mondom néked: ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondtam néked: Szükséges néktek újonnan születnetek.” (Jn 3:5–7) – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 65. old.

Nem jelentette ki Isten, hogy mindenkinek ad Szentlelket, aki kéri tőle? És ez a Lélek nem igazi és valóságos Vezető? Egyesek félnek szó szerint elhinni az Úr szavait, nehogy elbizakodottságnak tűnjön ez a részükről. Tanításért könyörögnek a Mindenhatóhoz, mégsem adnak teljességgel hitelt neki, majd kételkednek abban, hogy valóban tőle származik a tudásuk. Ha alázatosan, tanulni vágyó, türelmetlen lélekkel jöttök a mennyei Atya elé, miért tétováztok bízni abban, hogy teljesíti fogadalmát? Egyetlen percig sem szabad kételkednetek benne, hiszen így

megbecstelenítitek Őt. Amikor akaratát keresitek, a ti dolgotok mindössze hinni abban, hogy segíteni és vezetni fog, és valóra váltja ígérését.

Bizalmatlankodhattok önmagatokkal szemben, ami a tanítások értelmezését illeti, viszont imában elé tárhatjátok, hogy szeretnétek végre teljességgel ráhagyatkozni: a Szentlélek pedig elvezet titeket Isten terveinek és gondviselő munkájának helyes megértésére. – *Ye Shall Receive Power*, 114. old.

Nem hatolunk elég mélyre az igazság keresésében. Minden lélek, aki a jelenvaló igazságban hisz, eljut egy pontra, amikor majd számon kéri tőle a benne élő reménységet. Isten arra hívja népét, hogy királyok, hercegek, vezetők és a világ nagyjai előtt bizonyítsák be igazságismeretüket. Hívó férfiakra és nőkre van szüksége. Az Úr Szentlelke által egyetlen szempillantás alatt több ismeretre tehetnétek szert, mintha a világ legnagyobb embereinek tanítványai lennétek. A világegyetem figyeli a földön folyó harcot. Isten végtelen szeretetével minden ember számára felajánlja az igazság megszerzésének lehetőségét, amely megváltásra vezető bölcsességgel ruház fel. Milyen nagy buzgalommal keresik az angyalok azt a személyt, aki majd kihasználja ezt a lehetőséget!

Egy üzenet elhangzásakor Isten népének nem szabad ellenállnia, hanem Bibliával a kezében össze kell vetnie azt a törvénnyel és az eddigi bizonyágtételekkel: ha nem állja meg a helyét ezek fényében, akkor nem valódi. Az Úr bővíteni szeretné gondolkodásunkat. Szeretné kiterjeszteni felettünk kegyelmét. Naponta eláraszt jóságának jegyeivel, hiszen Ő képes kinyitni számunkra az égi tárházat. – *Review and Herald*, 1890. február 18.

Csütörtök – január 5.: A Szentlélek és az Ige

Az igazság díszai szétszóródtak a kinyilatkoztatás pályáján. Az emberi hagyományok, szertartások és kijelentések maguk alá temették őket, a mennyei bölcsesség egyszerűen feledésbe merült. Sátánnak sikerült elhítenie a világgal, hogy az emberi megvalósításoknak és szavaknak rendkívüli a jelentőségük. Ismét fel kell fedoznunk az igazság néhány elemét: a lelkieket a lelkiességben. A Szentírás egyik részlete a kulcsa lehet

egy másikkal, így a szavak mögött rejlő értelemre is fény derül. Az ugyanazt a témát más szemszögből bemutató különféle Biblia-szövegek összevetése teljes bizonyossággal az Ige igazságának megértéséhez vezet. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 437. old.

Tanításaival – mialatt személyesen ott járt az emberek között – maga Jézus irányította az emberek figyelmét az Ótestamentumra. Ezt mondta a zsidóknak: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam.” (Jn 5:39) Abban az időben az Ószövetség könyvei voltak az egyedüli részei a Bibliának, amelyek már írásban léteztek. Ismét Isten Fia jelentette ki: „Van Mózesük és prófétáik; hallgassák azokat.” Azután hozzátette: „Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.” (Lk 16:29, 31)

Krisztus adta a szertartási törvényt. Miután ezt már nem kellett megtartani, Pál apostol valós helyzetében és értékében tárta ezt a törvényt a zsidók elé. Megmutatta a helyét Isten megváltási tervében és viszonyulását Jézus munkájához. A nagy apostol ezt a törvényt dicsőségesnek és Alkotójához méltónak ítéli. A szentély ünnepélyes istentisztelete azokat a nagyszerű igazságokat ábrázolta, amelyeket ki kellett nyilatkoztatni az egymást követő nemzedékeknek. A tömjén füstje Izrael imádságaival szállt fel, és a menny igazságosságát képviselte, ami egyedül teheti Isten számára elfogadhatóvá a bűnös imádságát. A vérző állat az áldozati oltáron a Megváltó eljövételéről tett tanúbizonyságot. A szentek szentjéből pedig az isteni jelenlét látható jele ragyogott ki. Így a sötétség és a hitehagyás korszakain át, amelyek egymást követték, az Úr életben tartotta a hitet az emberek szívében, míg eljött a megígért Messiás adventjének ideje.

Népének Jézus volt a világossága – a világ világossága –, még mielőtt emberi testben eljött a földre. A fény első felvillanása behatolt abba a homályba, amellyel a bűn burkolta be a világot – ez Krisztustól érkezett. Krisztustól jött a mennyei ragyogás minden sugara, ami a föld lakóira áradt. A megváltás tervében Jézus az Alfa és az Ómega – az Első és az Utolsó. – *Pátriárkák és próféták*, 367. old.

Az igazság minden időben újabb szakaszba lép: Isten üzenetét viszi a kor népének. A régi igazságok mind fontosak. Az új igazság nem független a régitől, hanem annak újabb megnyilatkozása. Az új igazságokat csak akkor foghatjuk fel, ha a régieket megértettük. Amikor Krisztus meg akarta értetni tanítványaival feltámadásának igazságát, elkezdte „Mózesztől és minden prófétától”, és „magyarázta nékik minden írásban, amik őfelőle megíratnak” (Lk 24:27). Az új igazság kitárulkozásából sugárzó fény szebbé teszi a régit. Aki elveti vagy mellőzi az újat, valójában a régit sem ismeri. Számára elvész annak éltető ereje, és csupán életelen formasággá válik.

Sokan vallják ugyan, hogy hiszik és tanítják az Ótestamentum igazságait, ám közben elvetik az Újat. – *Krisztus példázatai*, 127. old.

Péntek – január 6.: További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A Szentírás védőbástya” című fejezet.

2. tanulmány

A Szentlélek a színfalak mögött munkálkodik

Szombat délután – január 7.

Az evangélium dicsősége örökkévaló jóságával saját képmásához hasonlóvá szeretné átalakítani az elbukott emberi nemzetséget. Ez a munka már a mennyei udvarban elkezdődött. Ott határozta el az Atya, hogy teremtményei iránt érzett szeretetének tagadhatatlan bizonyítékát adja majd. „Úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16)

Az egész istenséget megmozgatta az emberi nemzetség iránt érzett könyörület: az Atya, a Fiú és a Szentlélek együtt hozták létre a megváltási tervet. – *Egészségügyi tanácsok*, 222. old.

A Szentlélek Krisztus képviselője, jóllehet teljesen független az emberi természettől. Az emberi test kötöttsége miatt a Megváltó nem tudott egy és ugyanazon időben mindenütt jelen lenni. Ezért éppen hogy követői érdeke volt, hogy Jézus elmenjen az Atyához, és elküldje a Lelket utódaként a földre. Ezután senkinek sem lehetett semmi előnye tartózkodási helyéből vagy Krisztussal való személyes kapcsolatából eredően. Az Üdvözítő ettől kezdve minden ember számára elérhető lett a Szentlélek által. Ebben az értelemben Isten Fia közelebb lehetett követőihez, mintha nem is ment volna fel a mennybe. – *Keresztény szolgálata*, 255. old.

Aki másokat tanít, kérje Istentől, hogy beteljen Szentlélekkel, és tegye képessé, hogy Krisztust mint a bűnös ember egyetlen remény-ségét tudja bemutatni. Szóvirágok, kellemes történetek vagy pedig az

alkalomhoz nem illő anekdoták a bűnöst nem ébresztik bűnbánatra. Az emberek az ilyen beszédet úgy hallgatják meg, mint egy kellemes dalt. De az üzenet, amit a bűnösnek hallania kell, ez: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16) Az evangélium elfogadása nem a művelt bizonyágtevéstől, a szép előadástól vagy a mélyreható érvelésektől függ, hanem az egyszerűségtől és az azokhoz való alkalmazkodástól, az „élet kenyeré” éhezésétől.

A Szentlélek ereje által válik hatásossá az igehirdetés. Ha Krisztus szól a prédikátoron keresztül, a Lélek előkészíti a hallgatók szívét az Ige befogadására. A Szentlélek nem szolgál, hanem vezető. Megvilágítja az igazságot az értelem előtt, és szól minden beszéden keresztül, ha a lelkész teljesen átadja magát a mennyei befolyásnak. Szent légkörrel veszi körül a lelket, feddi a bűntudat nélkülit, és ahhoz utasítja, aki elveszi a világ bűneit. – *Az evangélium szolgálói*, 155. old.

Vasárnap – január 8.: A Szentlélek meghatározhatatlan volta

Előfordulhat, hogy az ember nem emlékszik pontosan megtérésének helyére és idejére és az ezzel összefüggésben lévő körülményekre, de ez a tény még nem igazolja, hogy az illető megtéretlen. Krisztus így szólt Nikodémushoz: „A szél fúj, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön, és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született.” (Jn 3:8) Bár a szél láthatatlan, hatása mégis látható és érezhető: ilyen a Szentléleknek az emberi szívre gyakorolt hatása is. Noha a szem nem láthatja ezt az újjáteremtő erőt, mégis új lényé teremt bennünket: Isten képmására.

A Szentlélek munkája csendes és észrevétlen, de eredményei mégis nyilvánvalóak. Ha szívünk Isten Lelke által megújult, életünk bizonyágot tesz erről a tényről. Bár önmagunk nem változtathatjuk meg a szívünket, nem állíthatjuk vissza a mennyel való összhangot, s bár nem építhetünk jó cselekedeteinkre, és nem bízhatunk bennük, életünk mégis kinyilvánítja, hogy az Úr kegyelme lakik bennünk. Változás áll be az életünkben és szokásainkban. Tisztán, határozottan látható a különbség a között, amik voltunk, és amik az újjászületésünk óta vagyunk.

A jellem nem az alkalomadtán való jó vagy rossz cselekedetekben nyilvánul meg, hanem a mindennapi megszokott szavakban és tettekben. – *Jézushoz vezető út*, 57–58. old.

A Szentírás a jellem formálásának hatásos eszköze. „Szenteld meg őket a te igazságoddal, mert a te Igéd igazság” (Jn 17:17) – könyörgött Krisztus. Ha tanulmányozzuk és figyelünk a hangjára, szívünkben Isten szava fog munkálkodni, és kiküszöböl minden egyes szentségtelen jellemvonást. A Szentlélek beköltözik hozzánk, hogy ráébresszen a bűneinkre, énünket betölti a Jézus szeretetében való bizalom, arra készítve bennünket, hogy testben, lélekben és szellemben megfelelhessünk az Ő akaratának.

Egyesek felismerik a körülöttük ólálkodó veszélyt. Belátják, hogy változtatniuk kell jellemükön, szívükön. Valami megérinti őket, és emiatt felébrednek a félelmeik. Az ilyen személyekben Isten Lelke dolgozik, míg az illető rettegéssel és aggodalommal próbálja önmagában feltérképezni jellemhibáit, hogy kieszközölhesse a szükséges változtatásokat az életében. Megvallja az Úrnak a bűneit, és ha bárki ellen vétett, a megbántott féllel is rendezi a problémát. (...) A Szentlélek munkájával összhangba kerülve valódi átalakuláson megy keresztül. – *In Heavenly Places*, 21. old.

Egy dolog nagy általánosságban helyeselni a Szentlélek munkáját, és más elfogadni, amikor dorgál és megtérésre szólít. Sokan érzik, hogy elidegenedtek Istentől: belátják, hogy saját énjük és bűneik foglyai. Törekcszenek ugyan életük megreformálására, de énjüket már nem feszítik keresztre. Nem adják át magukat teljesen Krisztusnak, hogy menynevei erőt kérve cselekedjék akaratát. Nem akarnak a Mindenható képességére átfórmálódni. Általánosságban elismerik fogyatékságaikat, de nem mondanak le dédelgetett bűneikről. Minden egyes helytelen cselekedettel régi, önző természetük kap tápot.

Csak akkor lehet reménységünk, ha magunkra vonatkoztatjuk azt az igazságot, amelyet Krisztus Nikodémusnak mondott: „Szükség néktek újonnan születnetek.” – *Krisztus példázatai*, 48. old.

Hétfő – január 9.: A Szentlélek szerepe a teremtésben

A legértelmesebb emberek sem képesek megérteni az Úr természetben látható, felfedett titkait. A Biblia számos kérdést vet fel, amelyekre a legnagyobb tudósok sem tudnak felelni. Az Atya nem is azért vetette fel ezeket a kérdéseket, hogy felelni tudjunk rájuk, hanem hogy felhívják a figyelmünket Isten mélységes titkaira; hogy megtanítsanak okosságunk korlátolt voltára, arra, hogy mindennapi környezetünkben sok minden felülmúlja véges értelmünket, és hogy a Teremtő bölcsességét és szándékait képtelenek vagyunk kifürkészni. Isten bölcsessége kikutathatatlan.

A kételkedők nem hajlandók hinni az Úrban, mert véges eszükkel képtelenek megérteni a végtelen hatalmat, mellyel Ő kinyilatkoztatta magát az embereknek. Mégis inkább abból kell elismernünk a Mindenhatót, amit nem fed fel magából, mint abból, amit korlátolt felfogásunk megnyithat. Isten a kinyilatkoztatásokban is, a természetben is adott titkokat az embernek, hogy megtanítsa hinni. Ennek így is kell lennie. Örökké kutathatunk, örökké tanulhatunk, azon felül mégis megmarad a végtelenség.

„Ki mérte meg markával a vizeket? És ki mérte meg az egeket araszszal? A föld porát ki foglalta mércébe, és a hegyeket ki tette körtefontra és a halmokat a mérlegserpenyőbe? Kicsoda igazgatta az Úr Lelkét, és oktatta Őt, mint tanácsosa?” (Ésa 40:12–13) – *Bizonyságtételek*, 8. kötet, 260–261. old.

Amint az Úr kitöltötte az isteni adományt – a Szentlélek hatalmát – a tanítványokra, úgy tölti ki ma is azokra, akik azt helyes úton keresik. Kizárólag ez a hatalom tehet bölccsé az üdvösségre, készíthet fel a mennyei udvarokra. Krisztus olyan áldásban akar részesíteni bennünket, ami szentté tesz. Így szól: Azért mondom, hogy örömöm legyen tibennetek, és a ti örömetök teljes legyen. A Szentlélekben való örvendezés életet, egészséget adó öröm. Lelkében való részesítéssel Isten magát adja nekünk; áldásos mennyei hatás forrásává teszi magát, hogy egészséget és életet adjon tovább a világnak.

Amikor az Úr olyan bőkezűen rátok ruhazza ajándékait, ne felejtsetek el, hogy azért adja, hogy megsokszorozva térítsétek vissza az

Adományozóhoz. Vigyetek fényt, örömet, békét mások életébe. Minden nap szükségünk van az alázat fegyelmére, hogy készen álljunk befogadni a menny ajándékait, nem azért, hogy megtartsuk magunknak, vagy hogy megfosszuk tőlük Isten gyermekeit, hanem hogy teljes, gazdag tökéletességében továbbadjuk mindet másoknak. Mikor lesz nagyobb szükségünk befogadó szívre, mely mintegy fájón vágyik továbbadni, amiben részesült, ha nem most? – *Bizonyságtételek*, 7. kötet, 273. old.

Kedd – január 10.: A Szentlélek és a szentély

Az ima a menny elrendelt eszköze, hogy sikeresen küzdjünk a bűn ellen, és keresztény jellemet fejlesszünk ki magunkban. Az isteni befolyás, ami válaszként érezteti hatását imáinkra, mindazt véghezviszi a kérelmező lelkében, amiért az Atyához könyörög. Kérhetjük bűneink bocsánatát: a Szentlelket; kérhetünk Krisztushoz hasonló lelkiületet, bölcsességet és erőt, hogy művét munkálhassuk; kérhetünk minden általa megígért adományt, mert így szól az ígérete: „Kérjétek és megadatik néktek!”

Mózes, mikor a hegyen Istennél időzött, láthatta annak a csodálatos épületnek a mintáját, ami dicsőségének lakóhelyéül szolgált. Mi is, fenn a hegyen, az Úr közelében, imáink csendes kamrájában elmélkedünk Isten dicsőséges eszményéről, amit gyermekei elé tűzött. Így valószínűleg meg mindenkor terveit gyermekeivel, ugyanis ha kapcsolatban álltak vele, feltárta, megvilágította előttük kegyelmi szándékát. – *Apostolok története*, 564. old.

Amikor a hegyen az Örökkévaló ellátta Mózeset a szent sátorra vonatkozó utasításokkal, mindenkorra fontos tanulságot mutatott be népe számára. Az Úr ennek a munkának minden egyes részletében tökéletességet követelt. Mózes kiváló tudással rendelkezett az egyiptomi oktatás jóvoltából. A látomásban elé tárt tervekből megismerte a menny akaratát, a faragás és varrás művészetéhez azonban nem értett.

Az izraeliták egész életükben Egyiptomban raboskodtak, és akadtak köztük találékony férfiak is, mégsem értettek a szent sátor építéséhez szükséges mesterségekhez. Tudtak téglát készíteni, az arany és ezüst

megmunkálásával azonban még nem foglalkoztak. Hogyan valósul meg így az építés? Ki képes ilyen munkára? Ezekhez hasonló kérdések cikáztak Mózes fejében.

Maga Isten nyilatkoztatta ki, hogyan kell a feladatokat végrehajtani. Megnevezte azokat a személyeket, akik az egyes munkálatokért felelősséget vállalhatnak. Bésaléal lett az építészmérnök. Ő Júda nemzetiségéhez tartozott, ahhoz a törzshöz, amit Isten nagyra becsült. „Szólt az Úr Mózesnek, mondván: Íme, név szerint meghívtam Bésaléelt, a Húr fiának, Urinak fiát a Júda nemzetiségéből. És betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez. Hogy tudjon kigondolni mindent, amit aranyból, ezüsből, rézből kell csinálni. És foglaló köveket metszeni, fát faragni és mindenféle munkákat végezni. És íme, Aholiábot is, Akhizamáknak fiát a Dán nemzetiségéből melléadtam; és adtam minden értelmesnek szívébe bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit néked megparancsoltam.” (2Móz 31:1–6)

Ahhoz, hogy a földi szentély a mennyeknek a képviselője lehessen, az égi mintához hasonlóan minden egyes részletének tökéletesnek kellett lennie. Ugyanez az elvárás azok felé is, akik végül beléphetnek a mennyország aranykapuin. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 59–60. old.

Szerda – január 11.: A Szentlélek és Jézus Krisztus megdicsőítése

A Vigasztalót Jézus „az igazság Lelkének” (Jn 16:13) nevezi. Feladata, hogy meghatározza és őrizze az igazságot. Mindenekelőtt az igazság Lelkeként lakozik a szívünkben, és így lesz Vigasztalónk. Az igazságban vigasztalás és békesség van, de a hamisságban nem találhatunk sem igazi vigasztalást, sem igazi békességet. Sátán hamis elméletek és hagyományok útján tesz szert hatalomra elménk felett, és miközben az embereket a tévedések útjára vezet, eltorzítja a jellemüket is. (...)

Az összes ajándék közül a Szentlélek volt a legmagasabb rendű ajándék, akiért az Atyához népe felemelése érdekében könyörgött. Krisztus azért adta nekünk Lelkét, hogy megújító erőforrásunk legyen. Nélküle

Jézus áldozata nem jelentett volna számunkra semmi segítséget. A gonosz hatalma évszázadok óta erősödik, és bámulatos, ahogy az emberek alávetik magukat ennek a sátáni fogságnak. Csak az istenség harmadik személyének a hatalmas erejével tudunk ellenállni a bűnnek, és tudjuk azt legyőzni. A Szentlélek nem korlátozott erővel jön el hozzánk, hanem isteni hatalmának, erejének teljességével. A Lélek teszi eredményessé, amit a világ Megváltója véghez vitt. A Lélek tisztítja meg a szívünket. Általa lesz a hívó ember részese az isteni természetnek. Krisztus mennyei hatalomként, erőként adta nekünk Szentlelkét, hogy segítségével legyőzzük a gonoszra való minden örökölt vagy szerzett hajlamunkat, és hogy az Ő egyházába bevésődjék az Üdvözítő jelleme.

Jézus ezt mondta a Lélekről: „Ő engem dicsőít majd.” (Jn 16:14) A Megváltó azért jött, hogy megdicsőítse az Atyát szeretetének bemutatásával. A Szentléleknek Krisztust kellett dicsőíteni kegyelme kijelentésével a világnak. Isten képét ismét helyre kell állítani az emberben. Az Úr tisztelete, Krisztus tisztelete elválaszthatatlanul össze van kötve Isten népe feddhetetlen jellemének fejlődésével. – *Jézus élete*, 671. old.

Krisztus megígérte, hogy elküldi nekünk a Vigasztalót, aki Isten országát alapítja majd meg lelkünkben. Hogyha az Úr a kegyelem, irgalom és béke ilyen hatalmas eszköztárát bocsátotta a rendelkezésünkre, miért viselkednek az emberek úgy, mintha az igazság rabiga lenne? Azért, mert szívük sosem tapasztalta meg a menny jószágát. Isten Igéjének igazsága némelyek számára bilincsnak tűnik. Az igazság azonban szabadokká teszi az embereket. És ha az igazság szabadokká tesz, akkor valóban szabadok leszünk!

Az igazság képes az embert elválasztani a bűntől, a rosszra való örökölt és kifejlesztett hajlamoktól. A Krisztus szeretetéből táplálkozó lélek szabadsággal, fénnel és örömmel teljes. Nincsenek kétszínű gondolatai. Teljes lény az Urat sóvárogja. Nem emberekhez fordul javakért, hanem a bölcsesség forrásához, Jézushoz. Isten Igéjét tanulmányozva fedezi fel, milyen mércét is kell elérnie. – *Reflecting Christ*, 114. old.

Csütörtök – január 12.: Szentlélek és Krisztus

A tanítványoknak ugyanazzal a hatalommal kellett rendelkezniük, amellyel Jézus rendelkezett, hogy gyógyítani tudjanak „a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget” (Mt 4:23). Amikor Jézus nevében meggyógyítják a testi betegségeket, akkor Krisztus gyógyító hatalmáról a lelkek meggyógyításával kell bizonytságot tenniük. A Mester egy másik képességet is megígért tanítványainak, mivel idegen országokban, más nemzetek között is prédikálniuk kellett az evangéliumot. Azért kellett megkapniuk a nyelveken szólás képességét, hogy számukra idegen nyelveken is beszélni tudjanak. Az apostolok és társaik tanulatlan emberek voltak, pünkösöd napján a Szentlélek kitöltetésével azonban beszédük – akár saját, akár idegen nyelven szólaltak meg – tisztává, egyszerűvé, szabatossá vált, szóban és kiejtésben egyaránt.

Krisztus így adta át tanítványainak megbízatásukat. Gondoskodott a munka folytatásához szükséges ellátásról és felszerelésről, és magára vállalta a felelősséget a munka sikeréért. Amíg tanítványai engedelmessékedtek szavának, és vele együtt munkálkodtak, addig nem szenvedhettek kudarcot. Menjete el minden néphez, parancsolta nekik. Menjete el a föld legtávolabbi részéig, de legyetek mindig tudatában jelenlétemnek! Dolgozzatok hittel és bizalommal, mert soha nem hagylak el benneteket.

Az Üdvözítő tanítványainak adott megbízása minden hívő emberre kiterjed. Magába foglal minden Krisztusban hívő embert az idő végéig. Végzetes tévedést követnénk el, ha azt feltételeznénk, hogy a lelkek megmentésének munkája egyedül csak a felszentelt lelkészekről függ. Jézus mindazokat megbízta az evangélium hirdetésével, akikhez eljutott a mennyei ismeret. A Megváltó mindazokat felavatja, felszenteli, hogy munkálkodjanak embertársaik üdvösségéért, akik már megkapták, és magukban hordozzák életét. Az egyházat ennek a munkának a végzésére alapították, és akik ünnepélyes és szent fogadalmat tettek az egyháznak, arra kötelezik el magukat, hogy együtt munkálkodnak Krisztussal. – *Jézus élete*, 821–822. old.

Ha befogadod Krisztus Lelkét, az önzetlen szeretet és másokért való szolgálát lelkét, magad is növekszel és gyümölcsöt teremsz. A Lélek ajándékai beérnek a jellemedben. Hited nő, meggyőződésed elmélyül,

szereteted tökéletes lesz. Egyre jobban tükröződ Jézust mindenben, ami tiszta, nemes és szép.

„A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, békétűrés, szíveség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” (Gal 5:22) Ez a gyümölcs soha nem romlik meg, hanem megtermi a maga gyümölcsét az örök életre. (...)

Krisztus sóvárogva várja, hogy képmása megmutatkozzék egyházában. Ő akkor jön el népéért, ha az majd tökéletesen tükrözni fogja a jellemét.

Nemcsak az a kiváltsága minden kereszténynek, hogy várja, hanem hogy siettesse is a mi Urunk, Jézus Krisztusunk eljövetelét (2Pt 3:12). Ha mindazok, akik Krisztus nevét vallják, gyümölcsöt teremnének dicsőségére, gyorsan befejeződne az evangélium magvetése az egész világon; az utolsó termés is hamar beérne, és az Üdvözítő eljönne, hogy begyűjtse a drága gabonát. – *Krisztus példázatai*, 67–69. old.

Sohase tanulmányozzuk a Bibliát ima nélkül! Mielőtt kinyitjuk, kérjük a Szentlélek világosságát, és meg fogjuk kapni. (...) Jézus ma is hasonlóképpen lát bennünket, amikor kis szobánkban leborulunk, és világosságot kérünk tőle, hogy megérthessük az igazságot. A világosság honából érkező angyalok fogják azokat vezetni, akik alázatos szívvel kérik Isten segítségét.

A Szentlélek magasztalja és dicsóíti az Üdvözítőt. Feladata Krisztust és az általa hozott megváltást annak tisztaságában és igazságában a szemünk elé tárni. Jézus így szólt: „Mert az enyémből vesz, és megjeleni néktek.” (Jn 16:14) Az igazság Lelke a mennyei igazságok leghathatósabb tanítója. Milyen sokra becsüli Isten az emberiséget, hogy egyszülött Fiát halálra adta megváltásáért, és nekünk ajándékozta Szentlelkét, hogy állandó tanítónk és vezetőnk legyen. – *Jézushoz vezető út*, 112–113. old.

Péntek – január 13.: További tanulmányozásra

Szemelvények Ellen G. White írásaiból, I. kötet, „A világosság sötétséggé válásának veszélye” című fejezet.

3. tanulmány

A Szentlélek isteni volta

Szombat délután – január 14.

Meg kell értenünk, hogy a Szentlélek (...) ugyanolyan értelemben tekinthető személynek, mint az Atya Isten. (...)

A Szentlélek külön személyiséggel rendelkezik, másként nem tehetne bizonyoságot lelkünk állapotáról. Isteni személynek kell ehhez lennie, különben nem fedhetné fel előttünk az Úr elméjének rejtett dolgait.

A Szentlélek tevékeny, szabad és független ügynök. A mennyei Atya akarata szerint hasznosíthatja az Ő munkáját. Emberi értelemmel, ítélkezéssel, módszerekkel nem lehet ennek a tevékenységnek határt szabni, nem írhatjuk elő neki, milyen úton lépjen közbe, ahogyan a szelet sem irányíthatjuk, mondván: Kérlek, ebbe az irányba fújj, és ne mozdulj erre vagy arra!

Hogy az elbukott nemzetség érdekében céljait elérje, Isten már a kezdetektől Szentlelke által dolgozott emberi segítőkín keresztül. (...)

Ugyanaz az erő tartotta meg a pátriárkákat, ami hitet és bizalmat adott Káleb és Józsué számára, ami hatékonyá tette az apostoli egyház munkáját, és ami az elmúlt századok hívő gyermekeit is bátorította. (...)

A Szentlélek képes eredményesen helyreállítani az emberben Isten képét és hasonlatosságát. – *The Faith I Live By*, 52. old.

A népet is javarészt ez a [farizeusi] szellem hatotta át. Lelkiismereti kérdésekbe avatkoztak, olyan ügyekben ítélték egymás fölött, amelyek csakis Istenre és az illető lélekre tartoztak. Erre a szellemre, erre a viselkedésre mondta Jézus, hogy „ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek” (Mt 7:1). Vagyis ne tegyétek meg magatokat mérvadónak. Ne állítsátok

mértékül mások elé véleményeket, a kötelességről alkotott felfogásokat, Szentírás-magyarázatokat. Szívetekben se ítéljete meg senkit, ha nem üti meg az általatok felállított mércét. Ne bírálgassátok az embereket, rossz indítékokat tulajdonítva nekik, ítéletet mondva felettük.

„Azért idő előtt semmit se ítéljete, míg el nem jön az Úr, aki egyrészt világra hozza a sötétség titkait, másrészt megjelenti a szívek tanácsait.” (1Kor 4:5) Hiszen mi nem tudunk olvasni az emberek szívében. Gyöngeségeinkkel tele nincs jogunk mások fölött ítélni. Véges ember csak a külső látszataból tud következtetni. Egyedül arra bízták az ember feletti ítélezést, aki jól ismeri a tettek titkos rugóit, és aki gyöngéden és irgalmasan mond ítéletet. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 105–106. old.

Vasárnap – január 15.: A Szentlélek és Isten

Ananiás és Szafira megszomorította a Szentlelket, mivel kapzsiság kerítette hatalmába mindkettejüket. Már megbánták az ígéretüket. Elég hamar eloszlott annak az áldásnak az életető befolyása, ami vággyal töltötte el a szívüket, hogy Krisztusért nagy dolgokat cselekedjenek. Úgy érezték, hogy elhamarkodták a dolgot, és elhatározásukat még meg kell gondolniuk. Az ügyet megbeszélték egymás között, és arra jutottak, hogy nem teljesítik fogadalmukat. De miután látták, hogy a hívők nagy tiszteletben részesítik azokat, akik testvéreik nyomorának enyhítésére megváltak vagyontól, így ők is eldöntötték a birtok eladását. Szégyellték azonban kapzsiságukat a testvérek előtt felfedni, és az ünnepélyesen Istennek tett fogadalmat sem akarták visszavonni. Elhatározták, hogy látszólag az egész összeget beadják a közös pénztárba, azonban annak nagy részét mégis megtartják maguknak. Így akarták biztosítani eltartásukat a közös vagyomból, és egyszersmind élvezni testvéreik tiszteletét.

Isten azonban gyűlöli a képmutatást és a hazugságot. Ananiás és Szafira az Urat csalta meg eljárásával. Hazudtak a Szentléleknek, és bűnükre gyorsan borzalmas ítélet zúdult. – *Apostolok története*, 72. old.

Akik elkötelezték magukat Isten munkájának a továbbvitelére, nem szabad megszegniük ígéreteiket, vagy megtartaniuk maguknak a kapott áldásokat. Ha megtagadják a rájuk ruházott felelősséget a menny dolga-

ival szemben, olyan terhet helyeznek saját vállukra, amelyről aligha tudnak majd számot adni a végső ítéletkor. El kell utasítanotok az emberi tanácsokat, amelyek azt javasolják, eszközeiteket ne Isten ügye, hanem más tevékenységek érdekében használjátok fel! Az Úr ezt kéri: „Gyűjtsetek kincseket az égben!” „Fektessétek be erőtöket, javaitokat az én munkámba, hogy új utakat nyithasson meg előttetek, és a jelenvaló igazság fénye az egész világot beragyoghassa.” – *The Upward Look*, 92. old.

A végtelen Bölcsesség látta, hogy szükség van az isteni harag rendkívüli megnyilatkozására, hogy a fiatal gyülekezetet megóvja az erkölcsi hanyatlástól. A tagok száma gyorsan növekedett; és a közösséget veszély fenyegetné, ha az erős szaporodás mellett olyan férfiak és nők jutnának be, akik azon ürügy alatt, hogy Istent szolgálják, a Mammont imádják. Ez az ítélet bebizonyította, hogy az emberek nem csalhatják meg az Urat, aki látja a szívben rejtőző bűnt, és gondja van rá, hogy meg ne csúfolják. Figyelmeztetés volt ez a gyülekezet számára, hogy kerüljön minden látszatot és képmutatást. Óvakodjon attól, hogy meglopja a menyeyet. – *Apostolok története*, 73–74. old.

Krisztus olyan pozícióba szeretne kerülni életünkben, ahonnan a legfontosabb munkákat a legkevesebb és legegyszerűbb eszközök által végezheti el. A megváltási terv nagyívű elképzelés, amely viszont apró, egymástól függő részletekből áll. Minden elem a maga egyszerűségében és tökéletes összhangjában működik ebben a tervben.

Krisztust a Szentlélek képviseli: ha értékeljük a Lelket, ha az általa uralt személyek másoknak is továbbadják azt az energiát, amellyel Ő feltöltötte őket, egységes, láthatatlan összhang nyit utat a mindenségnek. Bárcsak mindannyian felfoghatnánk az isteni források végtelenségét!

„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljön reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Szamáriában és a földnek mind végső határáig” (Csel 1:8) – mondja Jézus. A Szentlélek adta egység és az élő bizonyág tanúságtétele figyelmezteti a világot. Isten munkása a jó hír közvetítője lehet, az igazság szavának azonban a Szentlélek ad hitelt. – *Adventista Biblia-kommentár*, 6. kötet, 1053. old.

Hétfő – január 16.: A Szentlélek isteni tulajdonságai

Krisztus azt mondja a Lélekről: „Ő engem dicsőít majd.” (Jn 16:14) Ahogyan a Megváltó megdicsőítette az Atyát, bemutatva az Ő szeretetét, úgy a Szentlélek is megdicsőíti Jézust, felfedve előttünk a világ iránti hatalmas kegyelmét. Isten képét helyre kell állítania az emberben.

Az Úr és Krisztus tisztelete népe jellemének tökéletességétől függ. (...)

A Lélek munkája gyakorta emlékezetünkbe idézi a megváltási terv drága igazságait. Mi megfélemedkeznénk ezekről az igazságokról, Isten bőséges ígéretei pedig érvényüket veszítenék a Szentlélek nélkül, aki az Atya dolgait felfedi előttünk. (...) A Lélek világosságot gyűjt a sötétségben, tudást ad tudatlanságunk idején, és segít rajtunk különböző szükségleteinkben. Gondolataink azonban folyamatosan Istennél kell, hogy időzzenek! A Szentlélek nem marad mibennünk, ha nem érzünk készletést az imára, ha többé már nem szeretnénk a minden erő és bölcsesség Forrásával beszélgetni. A hitetlenek nem kaphatják meg a kegyelem hatalmas ajándékát, amely bölcsességével megválthatná őket, végtelen türelemre tanítaná őket, amely révén felfoghatnák és értékelhetnék a menny értük végzett munkáját, valamint észrevehetnék Sátán gonoszságát, bűnre való készletését.

Jézus vallása többet jelent a bűnök megbocsátásánál: Ő eltávolítja a vétkeinket, és az üresen maradt helyre pedig a Lélek költözik be. Értelmünk megvilágosodik, az én elvész szívünkéből, és megtelik Krisztus jelenlétével. Ha ez a folyamat a gyülekezeti tagok többségében végbe megy, az a közösség élő és ható gyülekezetté válik. – *Our High Calling*, 154. old.

Habár nem lakik emberkéz alkotta templomok falai között, Isten megtisztelti jelenlétével népének összejöveteleit. Megígérte, hogy amint néhányan összegyűlnek az Ő nevében, bűneiket megvallják és egymásért imádkoznak, Szentlelke által találkozhatnak vele.

Mennybemenetele után követői még mindig érezték Krisztus jelenlétét. Személyesen volt jelen, és jelenléte tele volt szeretettel és világsággal. (...)

Jézus a Lélek által azóta is folyamatosan ott tartózkodik gyermekei szívében. Vele való kapcsolatuk annál is meghittebb lehet, mint amikor

személyesen volt köztük. A bennük lakó Krisztus világosságának, szeretetének és erejének meg kell nyilatkoznia, hogy a „közönséges és írástudatlan emberek” is megérthessék, „hogyan Jézussal voltak” (Csel 4:13). Az Üdvözítő ugyanaz szeretne lenni gyermekei számára, aki egykor a tanítványok számára volt.

Mi is meríthetünk az Úr hatalmas erejéből. Ha elfogadjuk Őt, erővel ruház fel minket. A bennünk élő Megváltó saját tartalmait adja nekünk. (...) Ha szívünkben lakik, életerőt kapunk tőle, ami egész lényünket átjárja.

Ne hidd, hogy Krisztus távol van tőled! Nagyon is a közeledben tartózkodik. Szeretetének jelenlétével vesz körül téged. – *The Faith I Live By*, 62. old.

Kedd – január 17.: Bibliai utalások

A templom megtisztításával Jézus kijelentette messiási küldetését, és elkezdte munkáját. A templomot a mennyei jelenlét lakhelyéül emelték, hogy szemléltető példa legyen Izrael és a világ számára. Örök időtől fogva az volt Isten célja, hogy a ragyogó, szent szeráftól az emberig minden teremtett lény templom legyen, amelyben a Teremtő lakik. A bűn miatt az ember megszűnt Isten temploma lenni. A bűnnel szennyezett, világosságtól elfordult szív már nem tükrözte Alkotója dicsőségét. Isten Fiának testet öltésével azonban megvalósult a menny terve. Az Atya az emberben lakik, és megmentő kegyelme által az emberi szív újra templomává lesz. Isten úgy tervezte, hogy a jeruzsálemi templom állandóan tanúsítsa: minden léleknek lehetősége van rá, hogy ezt a nagyszerű rendeltetést betöltsék. Azonban a zsidók nem értették meg az épület jelentőségét, amelyre olyan nagy büszkeséggel tekintettek. Nem ajánlották fel magukat Isten Lelkének szent templomául. A jeruzsálemi templom udvarait betöltötte a rengeteg szentségtelen üzérkedés, és ez nagyon jól jellemezte az érzéki gyönyörök, szentségtelen gondolatok jelenlététől beszennyezett szív templomát. Jézus azzal, hogy megtisztította a templomot a világi eladóktól és vásárlóktól, megmutatta küldetését: a szívet akarja megtisztítani a bűn szennyétől – a lelket megromító földi kívánságoktól, önző vágyaktól és bűnös szokásoktól. – *Jézus élete*, 161. old.

[Pál] kérte őket [a korinthusiakat], hogy uralkodjanak alantas szenvedélyeiken és vágyaikon. „Avagy nem tudjátok-é – kérdezte tőlük –, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentléleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatoké vagytok?” (...)

Az apostol szinte túláradó, őszinte szeretettel csüngött a korinthusi hívőkön. Vágyott rá, hogy bensőséges hitéletet folytassanak, ami megóvja őket a kísértésektől. Tisztán látta, hogy Sátán és egész serege a keresztény élet útjának minden lépésénél akadályokat gördít majd eléjük. Tudta, hogy naponta fel kell venniük a harcot régi szokásaikkal és természetes hajlamaikkal; állandóan éberem és imádkozva kell védekezniük az ellenség titkos közeledése ellen. (...)

A korinthusi hívőknek lelki dolgokban bensőségesebb élményekre volt szükségük. Még nem értették meg teljesen, mit is jelent Isten dicsőségét szemlélni; mit jelent a jellemképzés fokain felfelé haladva átalakulni. Mindeddig az eljövendő dicsőségnek csupán első sugarait láthatták. Pál azt kívánta nekik, hogy Isten egész teljességével bírjanak, és mindig jobban megismerjék Őt, akinek eljövetele olyan, mint a hajnal pirkadása. Azt kívánta, hogy mindvégig tőle tanuljanak, amíg eljutnak a tökéletes evangéliumi hit teljes világosságára. – *Apostolok története*, 306–308. old.

Szerda – január 18.: A Szentlélek isteni munkája

Minden igazi reform a lélek megtisztításával kezdődik. Az életünkben végbemenő változás – az „újjászületés fürdője” és az „elménk megújítása” – a Szentlélek ereje által valósul meg.

Krisztusra tekintve átváltozunk. Ha elménk folyamatosan a múltbeli dolgainkra tekint, ez teljesen felemészti figyelmünket, és olyannyira hatással van a jellemünkre, hogy szem elől tévesztjük Isten dicsőségét. Semmibe vesszük a rendelkezésünkre álló lehetőségeket, amelyek révén megismerhetnénk a mennyei elképzeléseket. Majd lelki életünk lángja kialszik. (...)

Teljesen Istentől kell, hogy függj! Ha nem tőle függsz, itt az ideje szünetet tartanod. Állj meg ott, ahol éppen vagy, és változtass a dolgok állásán. (...) Kialts őszinte, lángoló szívvel Istenhez. Harcolj a mennyei

küldöttekkel, míg győzelmet nem aratsz. Helyezd teljes lényed, tested és lelked az Úr kezébe, válj az Ő szerető, megszentelt eszközévé, vezessen az Ő akarata, uraljanak az Ő gondolatai. (...) Akkor majd tisztán fogod látni a menny dolgait. – *Isten fiai és leányai*, 105. old.

Melyik ember merészné a Bibliát úgy a kezébe venni, hogy közben kijelenti róla: ez a része ihletett, a másik viszont nem? Inkább mindkét karomat vágják le a vállamtól lefelé, minthogy ilyen állítást tegyek, vagy Isten Igéjének ihletett voltáról ítélek?

Hogyan tudhatna erről a korlátolt ember bármit is mondani? Úgy kell elfogadnunk Isten Szavát, ahogyan írva található, eszerint kell értékelnünk, gyakorlatba ültetnünk, jellemünkbe szőnünk. A Szentírás mindenre fényt derít az emberiség megmentésével kapcsolatban: ha magunkévá tesszük, és törekszünk minél tökéletesebben megérteni mondanivalóját, az Úr segíteni fog az értelmezésben.

Isten Lelkének támogatása nélkül az emberi értelem sok bibliai igazságot rendkívül nehéznek találhat, mivel nem kapott mennyei világosságot. Nem azért kell Isten Szavát feltárnunk, hogy saját nézőpontjainkat igazoljuk, hogy saját akaratunkat és elgondolásainkat bizonyítsuk: szelíd, alázatos és megszentelt lélekkel kell elé járulnunk.

Csak akkor próbáljátok a Szentírást kutatni, ha készek vagytok hallgatni, tanulni, Isten Szavára figyelni, mintha Ő valós, élő kijelentések által beszélne hozzátok! A halandó ember sosem kérdőjelezheti meg Isten Igéjének hatalmát, egyetlen bíráló mondat sem hagyhatja el ajkát, ami annak ihletettségét illeti. Az Atya figyelmeztet bennünket, hogy ne avatkozzunk bele ilyesmibe, mert nem ránk bízta ennek eldöntését. – *Adventista Biblia-kommentár*, 7. kötet, 919. old.

Csütörtök – január 19.: A Szentlélek istenségének jelentősége

Krisztus közbenjáró szerepében a Szentlélek jelenlétét adományozza szolgáinak. A Lélek hatékonysága képesíti az embereket, hogy a lélekmentés területén a Megváltó képviselői lehessenek. Alá kell vetnünk magunkat a Lélek átalakító hatásának, hogy egyesülhessünk Jézussal

munkájában. Az így nyert erővel egységben együttműködhetünk az Úrral, mint munkatársai a lélekmentésben. Akik semmit sem tartva vissza, a menny szolgálatára szentelik magukat, azok hatalmat kapnak mérhetetlen eredmények elérésére.

Az Úr Isten örök ígérettel kötelezte el magát hatalmat és kegyelmet adni a minden igazság iránti engedelmissége által megszentelt embernek. Krisztus, akire ráruházott minden hatalmat mennyen és földön, szeretettel együttműködik eszközeivel, a buzgó lelkekkel, akik napról napra esznek a mennyből alászállt élő kenyérből (Jn 6:50). A földi egyház, ha a mennyei egyházzal egyesül, mindent véghez tud vinni. – *Bizonyságtételek*, 7. kötet, 30–31. old.

Krisztus elhatározta, hogy távozásakor ajándékot ad a benne hívőknek és azoknak, akik majd később hisznek benne. Mit adjon, ami elég áldásos, hogy jelezze és dicsővé tegye közbenjárói királyi székére való felszállását? Az ajándéknak méltónak kell lennie Urunk nagyságához és uralkodói voltaához. Úgy döntött tehát, hogy az istenség harmadik személyét küldi el képviselőjéül. Ez túlszárnyalhatatlan ajándék. Minden más ajándékot magában foglal: ez az isteni Lélek – megtérítő, felvilágosító, megszentelő hatalmával együtt. (...)

A hívők megtértek, újjászülettek, Isten élő erejévé váltak. A Magaságos dicséretével új ének hangzott el ajkukról. (...) A Lélek befolyása által Krisztust látták hittestvéreikben. Egyetlen vágy uralta a szívüket – olyanná válni, mint Jézus, hogy az Ő munkáját végezhesék. Ez a legfőbb céljuk szerető segítőkészségben, kedves szavakban és önzetlen tettekben fejeződött ki. Mindenki arra törekedett, hogy a legjobban építse az Üdvözítő királyságát.

A Szentlélek volt a lehető legnagyobb ajándék, amit az ember kaphatott! – *Az én életem ma*, 36. old.

A menny Fejedelme népe között járt. Isten a legnagyobb ajándékot adta a világnak. (...)

Amikor kijön a sírból, bánatuk örömmé fordul. Mennybemenetele után személyesen már nem lesz jelen, de a Vigasztaló által mégis velük marad, nem kell tehát gyászban tölteniük napjaikat. Sátán pedig ponto-

san ezt szeretne volna. Azt akarta, hogy a tanítványok olyan benyomást keltsenek a világban, mintha becsapták volna őket, vagy csalódottak lennének. Nekik viszont hit által a mennyei szentélyre kellett tekinteniük, ahol Jézus szolgál értük. Szívüket kitárták a Szentlélek előtt, aki Őt képviseli, így örvendeztek jelenlétének. – *Jézus élete*, 231–232. old.

Péntek – január 20.: További tanulmányozásra

Evangelizálás, „Az istenség félremagyarázása” című fejezet.

4. tanulmány

A Szentlélek személye

Szombat délután – január 21.

Amikor az igazság életelvvé válik, a lélek újjászületik, „mint akik újonnan születettek, nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké”. Ez az újjászületés Krisztus elfogadásának – az Ige elfogadásának – eredménye. Ha a Szentlélek mennyei igazságot plántált a szívbe, az értelmet is megújítja, és az eddig szunnyadó erőket felébreszti az Atya szolgálatára.

Ezt tapasztalták Péter és tanítványtársai is. Krisztus kinyilatkoztatta a világnak az igazságot, és elhintette a romolhatatlan magot, Isten Igéjét az emberek szívébe. A nagy Tanító értékes tanaiból azonban hallgatói sok mindent nem értettek meg. Csak miután a Szentlélek Jézus mennybemenetele után emlékeztette a tanítványokat ezekre a tanításokra, ébredt fel szunnyadó értelmük. Az igazság jelentősége új kinyilatkoztatásként villant át rajtuk, megvilágosodott előttük, és utat tört magának a tiszta, hamisítatlan igazság. A Megváltó élete így vált életük csodálatos élményévé. Az Ige általuk, Isten kiválasztott emberei által tett bizonyosságot, és ők hirdették a hatalmas igazságot: „Az Ige testté lett, és lakozott miközöttünk... aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.” „Az Ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért.” (Jn 1:14, 16) – *Apostolok története*, 520. old.

Tudom, nagy szomorúság számodra, hogy egyedül állsz az Ige mellett. Azonban honnan tudod, ó, feleség, hogy a hit és engedelmesség következetes élete által nem nyered-e vissza férjedet az igazság számára? Hozd Jézus elé drága gyermekeidet! Mondd el nekik egyszerű nyelven az igazság szavait! Énekelj kellemes, vonzó énekeket, amelyek Krisztus szeretetét nyilatkoztatják ki! Vidd Jézus elé gyermekeidet, mert Ő szereti a gyerekeket!

Légy vidám! Ne feledd, hogy van vigasztalód, a Szentlélek, akit az Üdvözítő küldött el hozzánk. Ezért sohasem vagy egyedül. Ha arra a hangra hallgatsz, amely most hozzád szól, és késedelem nélkül válaszolsz a szíved ajtaján való kopogtatásra – „Jöjj be, Uram, Jézus, hogy veled vacsoráljak és te énvelem” –, akkor a mennyei vendég belép az életedbe. Ha ez az isteni személy nálad lakik, békességed és nyugalmad lesz. – *Boldog otthon*, 350. old.

A Szentlélek világosságára van szükségünk, hogy Isten Igéjében meglássuk az igazságokat. A természet világának szépségei nem láthatók addig, amíg a nap – elosztatva a sötétséget – nem árasztja el őket fényével. Isten szavának kincseit sem értékeljük addig, amíg az igazság Napjának fényes sugarai nem teszik láthatóvá azokat.

A Szentlélek – a végtelen szeretet jóvoltából – eljött a mennyből, és Isten dolgait kinyilatkoztatja minden olyan léleknek, aki rendíthetetlenül hisz Krisztusban. Hatalmánál fogva bevési a lélekbe azokat az életadó igazságokat, amelyeken az ember üdvössége múlik. Az élet útja olyan egyszerű lesz, hogy senkinek sem kell eltévednie. Amikor a Szentírást tanulmányozzuk, könyörögjünk Isten Lelkének világosságáért! Világítsa meg fénye az Igét, hogy meglássuk és értékeljük kincseit! – *Krisztus példázatai*, 113. old.

Vasárnap – január 22.: Jézus meghatározása a Szentlélekről

„Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbenem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket és cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.” (Jn 14:12) Jézus ezzel nem azt mondta, hogy tanítványai kiválóbb erőfeszítéseket tesznek, mint Ő, hanem hogy művük nagyobb kiterjedésű lesz. És ezt nem csupán a csodatételekre értette, hanem mindarra, ami a Szentlélek ereje által történik. „Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd énrolam bizonyosságot. De ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva énvelem vagytok.” (Jn 15:26–27) Milyen csodálatosan teljesedtek be ezek a szavak! A Szentlélek kiárasztása után

a tanítványokban olyan nagy szeretet élt Jézus és azok iránt, akikért az életét áldozta, hogy szavaik és imáik szíveket lágyítottak meg. A Lélek erejével szóltak, és e hatalom befolyása alatt ezek tértek meg. – *Apostolok története*, 22. old.

Az egyházban felelős tisztséget betöltő férfiak azzal bizonyítják lelkiségük értékét, hogy naponta megtapasztalják Isten vezetését, és erről bizonyoságot is tesznek. Krisztus szava édes zeneszó számukra. (...) Ha a hívők elfogadják a Szentlélek szolgálatát – Isten legnagyobb ajándékát –, áldást árasztanak mindenkire, akivel kapcsolatba kerülnek. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 285. old.

A keresztények addig képesek makulátlanul megőrizni hírnevüket, ameddig megmaradnak Krisztusban. Isten a Jézus Krisztusba vetett hit lehetősége révén mindent megmozgatott annak érdekében, hogy az előttünk álló sötét jövő ne bátortalanítson el bennünket. Jézus Urunkat elszomorítja, amikor tanítványait számtalan csapás éri a világ részéről. Felkészíti a benne hívőket a megpróbáltatás és kísértés idejére, és gondolataikat egy másik, reményteljes jövő felé irányítja. A ragyogó, bizakodással teli történések a sötét eseményekkel együtt tárulnak fel előttük. (...)

Jézus közli követőivel, hogy együtt kell működniük a Szentlélekkel. Ez a legnagyobb erőforrás – állandó vigaszuk, reményük és életerejük – mindig a rendelkezésükre áll. Krisztus tanúivá kell válniuk. „De ti is bizonyoságot tesztek; mert kezdettől fogva énvelem vagytok.” (Jn 15:27) E hitehagyott világban híven kell Őt képviselniük. A világban élőként, de nem a világból valóként kell hitük bizonyosságát tenniük az igazság ellenében működő gonoszságról és a világi tervekkel szemben álló örök tisztaságról. – *The Upward Look*, 137. old.

Hétfő – január 23.: A Szentlélek személyének szempontjai **– 1. rész**

Akinek békesség él a szívében Isten és embertársai iránt, az nem lehet boldogtalan. Szívében nem talál helyet az irigység, gonosz gyanakvás nem lel otthont benne, gyűlölködés nem tud megállni ajtajánál. Az Úrral összhangban álló szív a mennyi békéjében részesül, és a béke áldá-

sos hatását árasztja. A béke lelkülete harmatként száll majd a világi gondoktól megfáradt szívekre.

Krisztus a békesség üzenetével küldi követőit a világba. Aki a megszentelt élet csöndes, öntudatlanul áldásos hatásával Megváltója szeretetét tanúsítja, aki szavával és viselkedésével arra vezet másokat, hogy elvessek a bűnt, és Istennek adják át szívüket, az békességszerző.

A békességszerzők azért is boldogok, mert ők Isten fiainak mondanak. Békés lelkületük a mennyei való kapcsolatukat bizonyítja. Az Üdvözítő édes légköre veszi körül őket. Életük jó illata, jellemük szépsége nyilvánvalóvá teszi a világ előtt, hogy ők Isten gyermekei. Az emberek meglátják és elismerik, hogy Jézus Krisztussal voltak. „Mindaz, aki szeret, az Istentől született.” (1Jn 4:7) „Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé”, másrészt „akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai” (Róm 8:9, 14). – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 27–28. old.

Az ember önmagától sohasem juthat el az istenismeretre. „Magasabb az égnél: mit teszel tehát? Mélyebb az alvilágnál; hogy ismerheted meg?” (Jób 11:8) Egyedül a fiúság lelke jelentheti ki nekünk Isten mélységes dolgait, melyeket „szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg se gondolt. (...) Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Lelke által: mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.” (1Kor 2:9–10) „Az Úr bizodalmas az Őt félőkhöz.” (Zsolt 25:14) Maga a tény, hogy Péter felismerte Krisztus dicsőségét, bizonyítja: ő „Istentől tanított” volt (Jn 6:45). Ő, valóban, „boldog vagy, Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked” (Mt 16:17)! – *Jézus élete*, 412. old.

Anániás és Szafira esete a legsúlyosabb természetű volt. Az ár egy részének visszatartásával a Szentléleknek hazudtak. Hasonló vétségekért a vétek súlya mindenkin hasonló mértékben nyugszik. Ha Isten Lelkének jelenléte meglágyítja az emberek szívét, hajlamosabbak hallgatni befolyására, és készségesebben döntenek úgy, hogy megtagadják énjüket, és áldoznak a menny ügyére. Amikor a szent fény szokatlan erővel bevilágít az agy zugaiba, legyőzi bűnös érzéseit, az önzés uralkodó hatalma elernyed, és az a kívánság ébred a szívében, hogy a lemondás és jó cselekedetek gyakorlásával Jézus Krisztust kövesse. A természetéből

fakadóan önző ember hajlama szeretetteljessé, irgalmassá válik a bűnös iránt, ezért Ábrahámhoz és Jákobhoz hasonlóan ünnepélyes fogadalmat tesz Istennek. Ilyenkor mennyei angyalok vannak jelen. Az Úr és a veszendők iránti szeretet diadalmaskodik az önzés és a világ szeretete felett. Ez különösen akkor történik meg, amikor az igehirdető Isten Lelkével és hatalmával a megváltás tervét ecseteli, amit a menny Fensége alapozott meg a kereszten hozott áldozatával. – *Bizonyágtételek*, 4. kötet, 470. old.

Kedd – január 24.: A Szentlélek személyének szempontjai – 2. rész

Biztató ígéretek kaptunk: „Új szívet adok nektek”, „újja teszem lelketeket”. Krisztus érdemei által mindezek a rendelkezésünkre állnak. „Lesz az igazság műve békesség és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké.” (Ésa 32:17) Akik átélik ezeket a változásokat, meg fogják tapasztalni, hogy lassan minden nyugtalanság és aggodalom eltűnik, lelkük menedékre talál Krisztusban. Az Üdvözítő minden bizalommal teljes lélekkel megosztja igazságának érdemeit, és a hívő a Szentlélek által belső békére és boldogságra lel. Az Úr minden fiát és lányát boldognak és engedelmesnek szeretné látni. (...)

A hitben béke lakik, a Szentlélekben pedig öröm. A bizalom nyugalmat ad, az Istenben való hűség pedig boldogságot hoz. Csak higgy, higgy és higgy, buzdít a lelkem! Lej megnyugvásra Istenben! Ő megóvjá a benne hívőt. Győzedelmessé tehet benne, aki szeretett téged. – *The Faith I Live By*, 121. old.

Néhány keresztyén munkás nem kapott kollégiumi nevelést, mivel nem volt anyagi lehetősége ilyesfajta befektetésre, Isten azonban bebizonyította, hogy Ő maga választotta ki és küldte dolgozni ezeket az embereket. Az Úr segítségével képesek sikeresen közreműködni ügyében. Ezek a személyek nevelhető lélekkel rendelkeznek, érzik Istentől való függőségüket, és a Szentlélek segíti őket hiányosságaik betöltésére. Ő frissíti fel elméjüket, ad erőt nekik, irányítja gondolataikat, és támogatja őket az igazság bemutatásában.

Amikor a hívőnek az emberek előtt állva kell az élet szavait tolmácsolnia, hangja Krisztust visszhangozza, és mindenki számára nyilvánvalóvá válik, hogy Istennel jár, hogy Jézus lábainál ülve tanult, hogy lélekének rejtett szentélyében az igazság lakik, amely számára élő valósággá alakult át. Lélekben és erőben mutatja be az igazságot. A hallgatók átérzik ennek az üzenetnek az örömteliségét, hiszen Isten szól a szolgálatára odaszentelődött emberek révén szívükhöz.

Isten munkása valódi ékesszólóvá válik, ha a Lélek által Jézust emeli magasra az emberek előtt. Őszintén, komolyan és szeretettel dolgozik másokért. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 509. old.

Pálnak rá kellett jönnie, hogy nem saját képességei folytán, hanem a Szentlélektől kapott tudásnak és befolyásnak köszönhetően végezheti olyan hatékonyan a munkát. A Lélek kegyelemmel teljes befolyása szíve minden gondolatát Krisztus felé irányította. „Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben” – mondta az apostol (2Kor 4:10), akinek tanításaiban a Megváltó személye központi helyet foglal el. „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.” (Gal 2:20) Az én nyomtalanul eltűnt a szívéből, és Jézus emelkedett naggyá benne. – *Lift Him Up*, 246. old.

Szerda – január 25.: Az igazság Lelke

Az Üdvözítő tudta, hogy semmiféle érvelés – legyen az bármilyen logikus – sem lágyítja meg a kemény szívet, nem törheti át a világias gondolkodás és önzés kéréget. Tudta, hogy tanítványainak az erőttöbbletet a mennyből kell kapniuk. Tisztában volt vele, hogy az evangélium csak akkor hatásos, ha azt forró szívek és beszédes ajkak hirdetik, akiket áthat annak ismerete, aki az út, az igazság és az élet. A tanítványokra bízott munka fokozott teljesítőképességet fog igényelni, mert a gonoszság áradata erősen és hatalmasan zúdul rájuk. A sötétség hatalmasságainak parancsnoka buzgó és elszánt vezető; Krisztus követői csak az Istentől nyert Lélek segítségével harcolhatnak az igazságért. – *Apostolok története*, 31. old.

Megszentelődni annyit tesz, mint az isteni természet részesévé válni, Jézus lelkét és gondolkodásmódját elsajátítani és folyamatosan Krisztus iskolájában tanulni. „Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől.” (2Kor 3:18) Egyikünk sem képes saját erejéből és akaratából ilyen változáson keresztülmenni. Csak a Szentlélek képes, a Vigasztaló, akit Jézus küldött a világba, jellemünket a Krisztuséhoz alakítani: amint ez végbement mibennünk, mintegy tükrőben szemlélhetjük Isten dicsőségét. Más szavakkal: jellemünk annyira az Ő képére formálódik át, hogy bárki lát minket, mintha Jézust figyelné. Észrevehetetlenül változáson megyünk át nap mint nap: a mi útjaink és akaratunk az Üdvözítő útjaivá és akaratává alakulnak, jellemének szépsége áthat bennünket. Folyamatosan növekedve Krisztusban az Ő képét mutatjuk be az embereknek.

A névleges keresztények még mindig túl közel állnak a világhoz. Szemüket közönséges dolgokra függesztik, elméjüket pedig a látottak foglalkoztatják. Vallásos tapasztalataik általában felületesek, szavaiknak nincs súlya, hiányzik belőlük az érték. Hogyan képviselhetnék ők Krisztust? Hogyan terjeszthetnék az igazság Napjának ragyogó sugarait a föld koromsötét részein? Az a keresztény ember, aki jellemével, szavaival és cselekedeteivel Krisztust képviseli. – *Reflecting Christ*, 20. old.

A Szentlélek ott áll a komoly kutató oldalán. Megvilágítja az Igét, és új jelentőségében tárja fel az igazságot. A kutatót soha nem tapasztalt öröm és béke tölti el. Új, mennyei világosság ragyog az Igére, olyan fénynyel, mintha minden betűje arannyal lenne bevonva. Az Igébe életet és lelket öntve maga Isten szólította meg a szívet és az értelmet.

Minden őszinte igetanulmányozó Istenhez emeli szívét, és a Lélek segítségéért esedezik. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 39. old.

Csütörtök – január 26.: Mit számít mindez?

Amikor Isten népe a Lélek egységében él, minden farizeusi, önigazoló magatartás – ami a zsidó nemzet bűne volt – elhagyja a szívet.

Krisztus átfomáló ereje testének minden egyes tagjára kihat, és azok új tömlővé lesznek, melyekbe Jézus beleöntheti új borát, és az új bor nem fogja kiszakítani a tömlőket. Az Úr ki fogja jelenteni a korokon át elrejtett titkot. Ki fogja jelenteni, „hogymilyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, aztudniillik, hogy Krisztus tiköztetek van, a dicsőségnek ama reménysége” (Kol 1:27).

Jézus azért jött, hogy az emberi léleknek Szentlelket adjon, aki általtal Isten szeretete tölti be a szívet. Lehetetlen azonban olyan emberekre árasztani a Lelket, akik megmerevedtek elgondolásaikban, akiknek a tanításai állandósultak és változhatatlanok, akik a Krisztus korában élő zsidókhöz hasonlóan emberi parancsolatok és előírások szerint járnak. A zsidók igen alaposak voltak az egyházi szabályok betartásában, nagyon szigorúak saját formaságaik terén, de hiányzott belőlük az életszerűség és a vallási odaadás. A Megváltó mint tömlőként használt száraz bőrokról beszél róluk. Nem volt helye Krisztus evangéliumának szívében. Ők nem lehettek azok az új tömlők, amibe Jézus beletölthette volna új borát. Krisztusnak máshol kellett keresnie az élet és igazság tanítását befogadó tömlőket, nem az írástudók és farizeusok között. Olyan embereket kellett találnia, akik készséggel vették a szívbeli megújulást. Jézus azért jött, hogy új szívet adjon az embereknek. „Új szívet is adok néktek” – mondta. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 386. old.

Valódi változásnak kell végbemennie bennünk. Állandóan alá kell vetnünk akaratumkat Isten akaratanak, elképzeléseinket elképzeléseinek. Részleges tudásunk folyamatosan felsőbbrendűségért harcol, azonban mindenben Isten szerint kell cselekednünk. Nem vagyunk mentesek az emberi hibáktól, de szüntelenül küzdenünk kell annak érdekében, hogy megszabaduljunk tőlük: nem a saját szemükben kell tökéletesekké válnunk, hanem az isteni dolgokat illetően. Nem szabad kitartanunk negatív hozzáállásunkban. Lelkünknek nem önmagában kell megpihennie, hanem abban, aki mindenben a minden.

Isten dicsőségét mintegy tükörben szemlélve, a Lélek által látványosan át kell alakulnunk az Ő képmására. Túl keveset várunk és kapunk csekély hitünk miatt. Nem ragadhatunk bele saját posványos utainkba, terveink szövevényébe, elképzeléseink útvesztőibe: meg kell változnunk

elménk megújulása által, hogy Isten jóságos, kedves és tökéletes akaratára szerint különlegessé váljunk. Le kell győznünk mélyen gyökerezett bűneinket, helytelen szokásainkon pedig uralkodnunk kell. A rossz hozzáállást és érzéseket gyökerestül ki kell irtanunk, hogy Isten Lelke által szent érzések születhessenek bennünk, és természetünk teljesen megújuljon. – *The Upward Look*, 218. old.

Péntek – január 27.: További tanulmányozásra

Jézus élete, „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” című fejezet.

5. tanulmány

A Szentlélek keresztsége és kitöltetése

Szombat délután – január 28.

Krisztus tanítványaira lehelt, és ezt mondta: „Vegyétek a Szentleket!” Jézust napjainkban a Szentlélek képviseli lelki szőlőjének minden területén. Szentlelkét adja mindazoknak, akik töredelmesen hozzá járulnak. (...)

Ha az emberek Isten ügyvivői gyanánt az Ő akaratát keresik, és a Megváltó jellemére átalakulnak, a Mester fog dolgozni általuk. Elvetnek minden önző gőgöt, nem éreztetik felsőbbségüket, nem önkényeskednek, hanem Krisztus példája szerint szelídek és alázatosak lesznek. Többé nem ők maguk élnek és cselekszenek, hanem Jézus él bennük és cselekszik általuk. Megértik az Üdvözítő imájának drága szavait: „Én öbennük, és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szeretted.” (...)

Munkatársainak szerény véleményük van önmagukról. Nem dicsekszenek, nem önelégültek, nem önfelmagasztalók, viszont hosszan tűrnek, jóságosak, irgalmasak és jó gyümölcsöket teremnek. Az emberi nagyravágyást háttérbe szorítják. Krisztus igazsága jár előttük, és az Úr dicsősége a jutalmuk. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 214–215. old.

Azok sem mentesültek a további támadásoktól és kísértésektől, akik pünkösdkor erőt nyertek a magasságból. Ha bizonyosságot tettek az igazságról és jogosságról, az igazság ellensége több ízben támadt ellenük, hogy megfossa őket keresztény tapasztalataiktól. Kénytelenek voltak

istenadta erejükkel felvértezve még fokozottabb küzdelmet vívni, hogy elérjék az érett férfiúságot Jézus Krisztusban. Naponta könyörögtek újabb kegyelemért, hogy mind közelebb és közelebb jussanak a tökéletességhez. A Szentlélek befolyása alatt még a leggyengébbek is megtanulták hitük gyakorlása közben, hogy a rájuk bízott képességeket növeljék. Így egyszersmind megszentelődtek, megtisztultak és nemesebbé váltak. Miután alázatosan engedelmeskedtek a Lélek befolyásának, az istenség teljességéből részesültek, és átfomálódtak az Úr képmására. – *Apostolok története*, 49. old.

Alázatosan közeledj Krisztushoz! Személyesen kell Istenhez fohászodnod, bízva abban, hogy minden egyes kiejtett szavadat meghallja. Tárd szélesre szíved ajtaját, hogy megvizsgálhasson, valld meg vétkeidet, Fia érdemeire hagyatkozva könyörögj bocsánatáért, majd szemléld hittel a megváltás hatalmas tervét: a Vigasztaló mindent eszedbe juttat majd a maga idejében.

Az Üdvözítő jelleme annál vonzóbbá válik számodra, minél többet tanulmányozod. Közeledbe kerül, szoros kapcsolatot épít ki veled. Ha elmédet létfontosságú dolgokkal töltöd meg, gondolataid Jézushoz emelnek fel, és a róla való beszélgetéseid segítenek hozzá hasonlóvá válnod lélekben és jellemben, hatalmas, mégis egyszerű képét tükrözöd majd vissza. Gondolataid a Megváltó gondolatai lesznek, aki elküld, hogy bemutasd Őt a világnak. – *Reflecting Christ*, 65. old.

Vasárnap – január 29.: A Szentlélek keresztsége

Isten adta nekünk Jézust, benne pedig az Úr nyilatkozik meg. Megváltónk mondja: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet, és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.” (...) Ha ismerjük Istent és Jézus Krisztust, akit elküldött, lelkünk kimondhatatlan örömet érez. Ó, mennyire szükségünk van a menny jelenlétére! Minden munkás imádkozzon Istenhez a Szentlélek keresztségeért! Csoportok gyűljenek össze, hogy Istenhez forduljanak különleges segítségért és mennyei bölcsességért annak érdekében, hogy tudják, hogyan

tervezzenek, gondolkozzanak és hajtsák végre munkáját. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 169. old.

Egyvalamire van elengedhetetlenül szükségünk: hogy megismerjük, elhiggyük, elnyerjük és továbbadjuk Isten megbocsátó szeretetét (1Jn 4:16). Az ősellenség mindenképpen azon mesterkedik, hogy ne ismerjük fel a Teremtő szeretetét. Arra a gondolatra késztet, hogy hibáink és vétkeink súlyossága miatt az Úr egyrészt nem veszi figyelembe imáinkat, másrészt pedig nem áld meg és nem szabadít meg minket. Valóban csak gyöngeséget látunk magunkban, és semmi olyat, ami Isten kegyelmébe ajánlhatna bennünket. Sátán is azt sugallja nekünk, hogy hiába minden, nem tudjuk kiküszöbölni jellemhibáinkat. Amikor a Mindenhatóhoz próbálunk folyamodni, ezt súgja a fülünkbe: Nincs értelme imádkoznod, hisz bűnt követtél el! Vétkeztél a menny ellen, megsértetted a lelki ismeretedet! Mégis feleljük azt az ellenségnek, hogy „Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől” (1Jn 1:7). Amikor azt gondoljuk, hogy mivel vétkeztünk, Isten nem hallgatja meg imánkat, akkor érkezett el igazán az imádkozás ideje. Lehet, hogy pirul az arcunk, lehet, hogy mély megalázottságérzés tölt el bennünket. Ennek ellenére imádkozzunk és higgyünk. „Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én.” (1Tim 1:15)

Bűneink bocsánata, Istennel való megbékélésünk nem cselekedeteink jutalma, nem azért nyerjük el, mert bűnösként érdemekre teszünk szert. Ez ajándék, amelynek Krisztus igazságossága az alapja. Ne igyekezzünk a bűn mentetetésével kisebbíteni vétkeinket, bűnösségünket, hanem fogadjuk el Isten bűnszemléletét, azt, hogy a bűn súlyosan megterhel. Egyedül a Golgota fényénél érthetjük meg a bűn borzalmas súlyát. Ha magunknak kellene hordoznunk bűneinket, megsemmisülnénk a teher alatt. A büntelen Isten Fia vállalja át mindezt helyettünk – bár mi érdemlünk büntetést, mégis Ő hordja vétkeinket. „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9) Milyen dicsőséges, csodálatos igazság ez! – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 115–116. old.

Hétfő – január 30.: Betöltekezni a Szentlélekkel

Imáitokat ne siessétek el, és ne legyetek felületesekek! Könyörögjetek Istenhez, hogy munkáljon bennetek alapos javulást, hogy Lelkének gyümölcsei éljenek bennetek, és világosságotok fényleni fog a világban. Ne legyetek az Úr ügyének kerékkötői és átkai, amikor segítség és áldás is lehettek! Mikor Sátán azt mondja, hogy nem örülhettek teljesen és szabadon a megváltásnak, ne higgyetek neki!

Láttam, hogy minden keresztény előjoga, hogy örvendezzen a Szentlélek mély indításainak. Édes, mennyei béke fogja átítatni gondolataitokat, és vágnyi fogtok Istenről és a mennyről elmélkedni. Örülni fogtok Igéjének dicső ígéretei miatt. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 158. old.

Ahogy egy lélek meggyőződik az igazságról, jellemének átalakító munkája működésbe lendül. Értelmének befogadó készsége folyamatosan növekszik, amikor az Istennek való engedelmességről van szó. A menny akaratát a sajátjává teszi, állandóan az Ő tanácsát keresi, sokkal bölcebb emberré válik. A feltétel nélkül Isten Lelke vezetésének alárendelt elme minden területen fejlődik. – *Az én életem ma*, 236. old.

Jézust szemlélve élő és gyarapodó elvet fogadunk a szívünkbe. A Szentlélek folytatja a munkát, és a hívő kegyelemből kegyelembe, erőről erőre, jellemről jellemre halad előre. Krisztus képmására alakul át, mígnem eljut a Jézus Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. Így a Megváltó véget vet a bűnnek, és a hívő lelket megszabadítja annak cselekvésétől és hatásától. (...)

Krisztus az a kapcsolat, amely által a kegyelem, a szeretet és az igazságosság Isten szívéből a bűnös szívébe áradhat. „Ha megvalljuk bűneinket, hú és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9) – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 395. old.

Nikodémushoz hasonlóan azzal áltatjuk magunkat, hogy helyesen élünk, és hogy igaz jellemünk van, így eszünkbe sem jut a bűnösök sorába állva megalázni szívünket Isten előtt. Amikor azonban lelkünket áthatja Krisztus világossága, rádöbbenünk, mennyire tisztátalanok

vagyunk, szemünkbe tűnik önző mivoltunk és Istennel szembeni ellenségeskedésünk, ami minden addigi tettünket bemocskolta. Akkor ráébredünk, hogy tisztaságunk valójában csak rongyos ruha, és kizárólag Jézus vére képes minket a bűn fertelmességéből megtisztítani, egyedül Ő alakíthat át saját képe hasonlóságára. (...)

Nikodémus megértette a kapott leckét. Teljesen új módszerekkel kezdte tanulmányozni a Szentírást: most már nem elméleteket akart alátámasztani, hanem új lelki életre szeretett volna szert tenni. Amint átadta magát a Szentlélek vezetésének, kitérült előtte a mennyország. – *Conflict and Courage*, 292–293. old.

Kedd – január 31.: Feltételek – 1. rész

Isten – szeretete bemutatása és Lelke késztetése által – bűnbánatra hívja az embert. A bűnbánat a menny ajándéka. Az Úr először bűnbánatra készíti, akinek megbocsát. Az ember legédesebb öröme Isten törvényének áthágása miatt érzett bűnbánatából és a Krisztusban mint a bűnösök Megváltójában és Közbenjárójában való hitéből ered. Jézus azért vonja magához az embert szeretetének kinyilatkoztatása által, hogy az megismerje a megbocsátás örömét és Isten békéjét. Ha a hívő válaszol Krisztus hívására, és kegyelmébe helyezi életét, lépésről lépésre fogja vezetni, míg nem teljesen megismeri Őt – és ez az örök élet.

Az Üdvözítő azért jött, hogy feltárja a bűnösnek Isten igazságát és szeretetét, s ezáltal bűnbánatot és bűnbocsánatot adhasson Izraelnek. Amikor a bűnös a keresztre tekint, meglátja Jézust, amint a törvényszegő bűneinek terhét hordozva elszenvedi a bűnök büntetését. A kereszthalálban és az Atyának a bukott emberek iránti szeretetében felismeri, hogy mennyire gyűlöletes dolog a bűn Isten szemében. Ez bűnbánatra készíti a szent, igaz és jó törvény megrontása miatt. Hitet gyakorol Krisztusban, mert az isteni Megváltó helyettese, jótállója és közbenjárója, vagyis életének központja lett. A bűnbánó bűnösnek az Úr megmutathatja kegyelmét és igazságát, valamint bűnbocsánatban és szeretetben részesítheti. (...)

Amikor az ellenség özvívzként tör rád, és el akar veszteni bűneid gondolatával, mondd ezt neki: Tudom, hogy bűnös vagyok. Ha nem

lennék, nem mehetnék a Megváltóhoz, mert Ő azt mondja: „Nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.” (Mk 2:17) Jogom van tehát Jézushoz jönni, mivel bűnös vagyok. Bűnös és mocskos vagyok, de Ő elszenvedte a megalázást és a halált, elhordozta az átkot helyettem.

Ami engem illet, én megyek és hiszek. Biztos ígéretére hivatkozom, miszerint „aki hisz őbenne nem vész el, hanem örök élete van” (Jn 3:16). – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 323–325. old.

Minden szorgalmas kutató megkaphatja az áhított lelki erőt. Istennel közreműködve a mennyei természet részesévé válhat. Befolyásával szaporítja az Úr különböző feladatokra rendelt munkásainak számát, akik egyenlő mértékben kapják az erő magvát, mivel leghőbb vágyuk Isten akaratának teljesítése. (...)

Jézus kijelenti, hogy az Atya – a földi szülőkhöz hasonlóan, akik jó ajándékokkal látják el gyermekeiket – sóvárogva várja, mikor adhat Szentlelket azoknak, akik kérik tőle. A Lélek ismeri az emberek minden szükségletét. Minden őszinte, munkára éhező és szomjazó keresőt betölt. Isten áldásainak tárháza kifogyhatatlan. Nem foghatjuk fel magasságát, mélységét és szélességét. Akik tudatában vannak értelmük hiányosságának, és egyenesen a bölcsesség Forrásához járulnak, azoknak az egész menny a rendelkezésükre áll. Az Úr szélesre tárt karokkal fogadja őket, megrovás nélkül. Nekik azonban mindezt hittel, kételkedés nélkül kell kérniük tőle. (...)

Aki erőteljesen belekapaszkodik az ígéretkebe, érzi saját szükségét, nem engedi magát elcsüggedni, és fentről jövő bölcsességet kap. – *In Heavenly Places*, 294. old.

Szerda – február 1.: Feltételek – 2. rész

Krisztus az Ő tisztaságával nem csupán elfedezi a bűnt, hanem teljességgel eltávolítja, és helyébe saját igazságát ülteti. Ha megtisztultunk hamisságunktól, Jézus halad előttünk, és Isten dicsősége kísér. Általa erőteljes befolyást gyakorolhatunk; ha az énünk helyett Őt helyezzük életünk középpontjába, látni fogjuk, hogy szent kincsek őrzőivé váltunk. (...)

Csendesedjünk el, tartsunk önvizsgálatot, és tekintsük minden erényünk Forrására! Senki sem válhat jobbá saját erejéből, ehhez ugyanis Jézushoz kell jönnünk úgy, amint vagyunk, azzal az őszinte vággyal, hogy Ő tisztítson meg bennünket a bűn minden foltjától és szennyétől. (...) Élő hit által bele kell kapaszkodnunk ígéreteibe, hiszen Ő mondta: „Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.” (Ésa 1:18) – *Reflecting Christ*, 213. old.

Az imában való kitartás szintén feltétele a meghallgatásnak. Szüntelenül imádkoznunk kell, ha növekedni akarunk hitben és tapasztalatokban. Állhatatosnak kell lennünk az imában (Róm 12:12), és vigyáznunk kell abban hálaadással (Kol 4:2). Péter így figyelmezteti a hívőket: „Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.” (1Pt 4:7) Pál apostol is int bennünket: „Imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” (Fil 4:6) Júdás levelében a következőket olvashatjuk: „Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében.” (Júd 1:20–21) A szüntelen ima a léleknek az Úrral való szakadatlan egyesülése; általa az Istentől jövő élet árad a mi életünkbe, életünk tisztasága és szentsége pedig az Atyához kapcsol bennünket.

Szükséges, hogy kitartóan, szorgalmasan imádkozzunk, ne engedjük, hogy ebben bármi is meggátoljon. Minden erőnket bevetve arra törekedjünk, hogy szívünk fenntartsa a közösséget Jézussal. Keressük az alkalmakat az imára, bárhol is kínálkozzanak. Azok, akik igazán töreksenek az Istennel való közösségre, rendszeresen felkeresik az imádság idejét, mindenben eleget tesznek kötelezettségeiknek, és a legkomolyabb buzgalommal igyekeznek az összes áldást elnyerni! Minden alkalmat felhasználnak, hogy rájuk ragyogjanak a mennyei fényes sugarak.

Imádkozzunk családi körben, de semmiképp se feledkezzünk meg a titkon való imáról sem, mert ez lelkünk lehelete, élete. Lehetetlen, hogy lelkünk fejlődjön, ha az imát elhanyagoljuk. A családi légkörben és nyilvánosan mondott imák nem elegendőek. Csendben és egyedülletben öntsd ki a szívedet; imád csak annak füléhez jusson el, aki azt meghallgatja.

Egyetlen kíváncsi fül se hallja meg ezeket a kéréseket! A csendes magányban a lélek mentes az összes külső befolyástól, elsősorban az izgalmaktól. Nyugodtan, de buzgón hatoljon fel imád Istenhez! Állandó és gyógyító lesz az a befolyás, ami tőle árad, aki a titkokat látja, és akinek a füle mindig nyitva van azok felé, akik szívük mélyéből hozzá kiáltanak. Egyszerű, gyermeki hittel ápol közösséget a lélek Istennel, miáltal szent fénysugarakat fogad magába, melyek erőt és kitartást kölcsönöznek a Sátán elleni küzdelemben. Isten a mi erősségünk örökkön-örökké!

Imádkozzatok a szobátokban, de a mindennapi munkátok és hivatásotok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez! – *Jézus*hoz vezető út, 97–98. old.

Csütörtök – február 2.: Énközpontú vagy Krisztusközpontú élet?

„Én vagyok a Szőlőtő, ti a szőlővesszők” (Jn 15:5) – jelentette ki Jézus a tanítványainak. Bár a Mester már távozófélben volt, a vele ápolt lelki kapcsolatuk változatlan maradt. Krisztus mondta, hogy a vessző összeköttetése a szőlőtővel képviseli azt a kapcsolatot, amelyet nekik fenn kell tartaniuk vele. A vesszőt beoltják az élő szőlőtőbe: a rostok összeforrnak a rostokkal, az erek az erekkel, s így a szőlőtő részeivé válnak.

A szőlőtő élete a szőlővessző életévé válik. Így a bűnökben és vétkekben halott lélek új életet kap a Jézussal való kapcsolat útján. A Krisztusba mint személyes Üdvözítőbe vetett hit által formálódik ki a vele való egység. Ha a bűnös egyesíti gyengeségét a menny erejével, ürességét a Megváltó teljességével, törekenységét az Úr mindent elhordozó erejével, akkor egy értelemre jut Krisztussal. A Messiás emberi természete megérinti a mi embervoltunkat, és a mi emberi természetünk megérinti az istenséget. Így a Szentlélek bennünk való munkája által részeseivé válunk az isteni természetnek. „Megajándékozottak” leszünk „ama Szerelmesben” (Ef 1:6).

Ezt a Krisztussal való egységünket, amely egyszer kialakult, fenn kell tartanunk. (...) Ez nem véletlen kapcsolat, nem valami alkalmi összeköttetés. A vessző részévé válik az élő szőlőtőnek. Az élet, az erő és a termékenység hatása a gyökértől a vesszőkig akadálytalan és állandó.

A vessző nem maradhat életben a szőlőtőtől elválasztva. Jézus ezzel azt fejezte ki: többé ti sem lehettek nélkülem. Azt az életet, amelyet tőlem kaptatok, csak a velem való folytonos közösségben őrizhettek meg. Nálam nélkül nem győzhettek le egyetlen bűnt sem, és nem állhattok ellen a kísértéseknek.

„Maradjatok énbennem, és én is tibennetek.” (Jn 15:4) A Krisztusban maradás a Lelkének állandó birtoklását jelenti, hogy életünket minden feltétel nélkül átadjuk az Ő szolgálatára. A kapcsolat csatornáját mindig nyitva kell tartani ember és Isten között. Mint ahogy a szőlővessző folyamatosan szívja magába a nedvet az élő szőlőtőből, úgy nekünk is hozzá kell tapadnunk Jézushoz, és el kell tőle fogadnunk hittel lényének erejét és tökéletességét. – *Jézus élete*, 675–676. old.

Ne hordozd a jelenben is múltad kellemetlen emlékeit! Tanúsítsd, hogy Krisztussal az élet nem okoz csalódást. (...) Sátánt száműzve járj Jézussal, légy benne tökéletes! Ne add meg az ördögnek azt az előjogot, hogy nyugodtan zargathasson, másokban azt a benyomást keltve, hogy hited nem más, mint szemfényvesztés, képzelgés.

A Szentléleknek fontos munkát kell elvégeznie a szívedben: amikor ez megvalósul, nem hullatsz többé keserű könnyeket, hanem beteljesedik rajtad az ígélet: „Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.” (Jn 4:14) Kizárólag Isten által maradhatsz talpon. Ha szíved megbékélt vele, a benned végbement változás a testvérekkal való kapcsolatodban is megnyilvánul majd. Számukra is bebizonyosodik, hogy már Krisztus lakik lelked templomában. – *The Upward Look*, 314. old.

A keresztény jellem fejlődése a tökéletességre való törekvés csodálatos növekedési folyamata. (...) Ha szívünk átformálódik elménk megújulása által, a Szentlélek erényei megmutatkoznak arcunkon, és a bensőnket uraló kifinomultságról, békéről, jóakaratról, tiszta szeretetről és szelidségről tesznek tanúbizonyságot. (...)

„Hála legyen Istennek mindörökké az Ő csodálatos dolgaiért!” – *Az én életem ma*, 153. old.

Péntek – február 3.: További tanulmányozásra

„Jobb a hosszútűrő az erősnél; és aki uralkodik a maga indulatán, annál, aki várost vesz meg.” (Péld 16:32)

Sátán ujjong örömeiben, ha sikerül egy lelket rábírnia, hogy elöntse a düh! Egy mérges tekintet, hangnem vagy cselekedet az ördög nyílaként sebzi és mérgezi meg mások szívét. Ha egyszer is helyet adunk a harag lelkületének, ahhoz az emberhez válunk hasonlóvá, aki – miután először ajkához emelte a poharat – végül iszákosságba züllik.

Krisztus a gyilkossághoz hasonlóan kezeli a gyűlölködést. (...) Az indulatos szavak a halál illatát hordozzák. Aki így beszél, nem dolgozik együtt az Úrral felebarátai megmentésén. Az ilyen szavak a trágár, káromló kijelentések listáján szerepelnek a mennyben. Ha a lelket gyűlölet uralja, Isten szeretetének nyoma sincs benne.

Ha úgy érzed, magával ragadnak az indulataid, kapaszkodj hittel erősen Jézus Krisztusba. Egyetlen szó se hagyja el a szádat. Ha egyetlen mérges szót is kiejtesz, az a veszély fenyeget, hogy heves kijelentések özönét indítod el. (...) Ha valaki indulatos szavak által utat enged a bolondságnak, hamis bizonyossággá válik, akiben cseppnyi gerincesség sincs. Mások hibáit látva túlzásokba esik, de túlságosan is vak ahhoz, hogy észrevegye, valójában neki van szüksége legyőznie háborodottságát. Áthágja Isten parancsait, Sátán kezében züllötté válik, nem tudja, mit cselekszik. Vakként és süketként az őscsalónak adja át a gyeplőt, hogy oda vezesse, ahová csak akarja. Kitarja az ajtót a gonoszság, a féltékenység és a gyanúsítgatás előtt, a szegény áldozatnak pedig esélye sincs ennek ellenállni. (...) De amíg a próba ideje tart, még reménykedhetünk Jézus Krisztus kegyelmében...

„Igyekezetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békeességben.” (2Pt 3:14) Erre kell minden kereszténynek törekednie, de nem saját erejéből, hanem a Krisztustól kapott kegyelem által. Harcolnunk kell, hogy minden vétket legyőzzünk, és lobbanékonyágunkat, türelmetlenkedésünket, nyugtalanságunkat kordában tartsuk.
– *Our High Calling*, 235. old.

6. tanulmány

A Szentlélek és a szent élet

Szombat délután – február 4.

Isten a Szentlélek segítségével már ősidőktől tevékenykedett teremtményei által, hogy szándékát megvalósítsa a bukott emberiséggel. Ez már a pátriárkák életében is megnyilvánult. Mózes napjaiban gyülekezé-
tének „jó lelkét adta, hogy őket oktathá” (Neh 9:20). Az apostoli korszakban is hatalmasan működött az Úr a Szentlélek erejével gyülekezetéért. Ugyanez az erő adott hitet és bátorságot Kálebnek és Józsuének, mely az ősatyákat megerősítette; és ez tette eredményessé az apostoli gyülekezet munkáját is. Isten támasza volt minden időben hűséges gyermekeinek. A Szentlélek ereje által készítettek utat a valdensek abban a sötét korszakban a reformáció számára. Ugyanez az erő koronázta meg eredménnyel a nemes nők és férfiak fáradozásait, akik a mai misszióállomások felállításának útját egyengették, és lehetővé tették a Biblia lefordítását valamennyi nemzet nyelvére és nyelvjárására.

Isten még ma is egyházát használja fel szándékának kinyilatkoztatására. A kereszt hírnökei ma városról városra, országról országra járnak, és előkészítik Krisztus második eljövételének útját. Hirdetik, hogy az Úr törvénye az élet zsinórmértéke. A Mindenható Lelke készíti az emberi szíveket, és mindazok, akik engednek befolyásának, Isten igazságának tanúivá lesznek. Megszentelt életű férfiak és nők sok helyütt közlik az emberekkel azt a világosságot, amit Jézus által nyertek. És miközben szétszórják a fénysugarakat, ahogy pünkösdi napján a Lélek keresztségében részesülők tették, állandóan többet és többet nyernek a Szentlélek erejéből. Ily módon világítja be Isten dicsősége a földet. – *Apostolok története*, 53. old.

Mikor Krisztus emberi természetet vett magára, az emberiséget a szeretet olyan kötelékével fűzte magához, amit az ember akaratán kívül semmilyen más hatalom nem szakíthat szét. Sátán minden csábításával azt akarja elérni, hogy ezt a köteléket feloldva, bennünket Jézustól elszakítson. Legyünk éberek, imádkozzunk és küzdjünk tehát állandóan, nehogy elcsábítva, más mestert válasszunk, hiszen ez mindenkor szabadságunkban áll. Szegezzük tekintetünket állandóan Krisztusra, aki megtart bennünket. Amíg rá nézünk, addig biztonságban vagyunk. Semmi sem ragadhat ki az Ő kezéből. Ha állandóan Őt szemléljük, „ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől” (2Kor 3:18).

Ily módon lettek az első tanítványok is hasonlóak az Üdvözítőhöz. Amikor szavait hallották, felismerték, hogy szükségük van rá. Keresték, megtalálták és követték Őt. Vele voltak a házban, az asztalnál, a magányban és a mezőn. Állandóan vele voltak, mint tanítványok tanítójukkal, és napról napra szent igazságokat tanultak tőle. Úgy tekintettek rá, mint a szolgák az urukra, hogy megismerhessék kötelességüket. Azok a tanítványok emberek voltak, hozzánk hasonlóan (Jak 5:17), ugyanolyan harcot vívtak a bűn ellen, mint mi, ugyanarra a kegyelemre volt szükségük, hogy szent életet folytathassanak.

Még János, a szeretett tanítvány, aki leginkább hasonlított Urához, ő sem bírt természetétől fogva szeretetre méltó jellemmel. (...) De amikor Krisztus isteni jelleme megnyilatkozott előtte, beismerte fogyatékoságát, és megalázkodott. Az az erő és türelem, az a hatalom és gyengédség, az a fenség és szelídség, amit megnyilatkozni látott az Üdvözítő mindennapi életében, csodálattal és szeretettel töltötte el lelkét. Napról napra jobban vonzódott szíve Jézushoz, míg végre Mestere iránti szeretetében felolvadt saját énje. Heves és becsvágyó természete megváltozott. A Szentlélek újjáteremtő befolyása megújította a szívét. Krisztus szeretetének hatalma teljesen átalakította jellemét. Ez a Jézussal való közösség biztos eredménye. Ha a Megváltó a szívünkben lakik, természetünk tökéletesen átalakul. Krisztus lelke és szeretete meglágyítja a szívet, meghódítja a lelket, felemeli gondolatainkat és érzelmeinket Istenhez.

– *Jézushoz vezető út*, 72–73. old.

Vasárnap – február 5.: Isten szentsége

Krisztus tulajdonságainak dicsfénye az Ő szentsége. „Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten!” (Jel 4:8) Tanulmányozzátok Isten jellemét! Krisztust keresve, hittel és imában órá tekintve hozzá hasonlóvá válhattok. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 402. old.

Az apostol így buzdít bennünket: „Amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben. Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” (1Pt 1:15–16) Krisztus kegyelme fékezze indulatainkat, irányítsa beszédünket! Munkájáról tanúskodik udvariasságunk, testvérünk iránti figyelmességünk, kedves, bátorító beszédünk. Angyalok jelenléte érezhető otthonunkban. Életünk kedves illatot áraszt, ami szent tömjénként száll fel Istenhez. A szeretet kedvességben, szelídségben, béketűrésben és engedékenységben jut kifejezésre.

Arkifejezésünk is megváltozik. A bennük lakó Krisztus fénye sugárzik azok arcán, akik szeretik Őt, és megtartják parancsolatait. Rájuk van írva az igazság. A menny édes békéjét tükrözik. Szokásuk a kedvesség, amely több mint emberi szeretet.

Az igazság kovása átalakítja az egész embert. A durvát finommá, a gorombát szelíddé és az önzőt bőkezűvé teszi. A tisztátalant megtisztítja és megmossa a Bárány vérében. Életadó ereje az ember értelmét, lelkét és erejét összhangba hozza a mennyei élettel. Az emberi természet az istenség részesévé válik. A szép és tökéletes jellem megdicsőíti Krisztust. E változást látva az angyalok elragadtatott örömmel éneket zengnek. A menny örül, amikor az emberekben kirajzolódik Isten képmása. – *Krisztus példázatai*, 102. old.

Isten mindenkitől erkölcsi tökéletességet vár el. Akik lehetőséget és kellő világot kaptak, az Úr munkatársainak minőségében tökéletességre kell törekedniük. Sose lenne szabad az igazság mércéjét lejjebb engedniük, hogy rosszra való öröklött és továbbfejlesztett hajlamaiknak engedhessenek. Jézus magára öltötte emberi természetünket – a mi életünket élte –, hogy megmutathassa, hozzá hasonlóan mi is isteni természet részeséivé válhatunk. Ahogyan Ő szent volt emberi mivoltában, úgy

mi is szentek lehetünk. De akkor miért van a világ tele kellemetlenkedő, gonosz személyekkel? Azért, mert ezek az emberek nincsenek tudatában annak, hogy kelletlen viselkedésük, durva és illetlen beszédük annak a ténynek a következménye, hogy még nem tértek meg. (...)

A felebarátaink iránt tanúsított szeretet illata jelzi Istenhez való ragaszkodásunkat. A szolgálatban való béketűrés lelki megnyugvást ad. A lelki Izrael örülhet a készség, szorgalom és hit ajándékozta jólétnek. Az Úr megtartja és megerősíti azt, aki Krisztus útján akar járni. – *Reflecting Christ*, 32. old.

Hétfő – február 6.: A szentség természete

Krisztus embernek tulajdonított feddhetetlensége szentséget, tisztességet és tisztaságot feltételez. Ha nem részesülhetnénk a feddhetetlenségében, megtérésünket sem fogadhatná el. A bennünk lévő szentség szeretetet, béketűrést, szelídséget és más keresztyén erényeket hoz magával. Jézus tökéletességének részesei Isten dolgait cselekszik. (...)

A Megváltó feddhetetlenségének palástja azonban nem fedezi be dédelgetett bűneinket. Senki sem léphet be a Bárány menyegzőjére megfelelő ruházat hiányában – ehhez a Mester folt nélküli, fehér ruhája szükséges. Egyetlen ember sem láthatja meg Istent, ha szíve nem szentelődött meg. Az Úr arra vár, hogy mennyei erővel ruházzon fel minden lelket. „Félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti üdvösségeteket. Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből.” (Fil 2:12–13)

Jézus Krisztus bemutatta a mennyei jellem tökéletességét. Ő a mi példaképünk. – *Nemi életre, házasságtörésre és válásra vonatkozó bizonyítételek*, 134. old.

A Hegyibeszédben az Üdvözítő meghatározta, mi a valódi megszentelődés. Krisztus szent életet élt, amely élet példaként szolgál követői számára. Meg kell feszítettünk és el kell temettünk vele együtt, hogy a Szentlélek által feltámadhassunk. Életünket csakis ekkor töltheti be az Ő élete. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 302. old.

Jehova arra kéri népét, hogy ugyanolyan szent, tiszta és feddhetetlen legyen, mint Ő, mivel egyetlen tisztátalan ember sem láthatja meg Istent. Aki őszintén leborul előtte, azt minden bizonnal elfogadja. Ha a gyülekezeti tagok ellenállnak az öndicsőítés minden kísértésének, és krisztusi szeretet tölti be szívüket az Úr és embertársaik iránt, mennyei Atyánk folyamatosan kinyilatkoztatja rajtuk keresztül hatalmát.

Az isteni szeretet köteléke által népének szoros egységben kell élnie. A világ csakis így ismerheti fel benne az Örökkévaló csodálatos hatalmát, és győződhet meg arról, hogy Ő a parancsait megtartó nép kőszála, oltalma. (...)

Isten akként tisztítja meg a szívünket, ahogy mi kiszellőztetjük a szobánkat. Mi sem csukjuk be az ablakokat és az ajtókat, gondolva, hogy majd a szobában körbefújt légfrissítő megteszi a hatását. Ellenkezőleg: minden ablakot teljesen kinyitunk, hogy a kinti friss levegő betöltse szobánk légterét. „Aki pedig az igazságot cselekszi, az világosságra megy” – mondja az Úr. Bensőnk, érzelmeink ablakait az ég felé kell kitárnunk, hogy az önzés és világiasság okozta fülledtség helyét a menny tiszta légköre vegye át. Isten kegyelmének kell értelmünket betöltenie, képzelőerőnket mennyei gondolatoknak kell uralniuk, a Szentléleknek természetünk minden vetületét meg kell tisztítania és szentelnie. – *Adventista Biblia-kommentár*, 7. kötet, 939–940. old.

Kedd – február 7.: A megszentelődés eszköze

A megszentelődés naponta végbemenő folyamat. Senki se ámítsa magát azzal, hogy Isten megbocsát neki és megáldja, miközben valamilyen parancsolatát lábbal tiporja. Az előre megfontolt bűn elhallgattatja a lelkiismeret hangját, és elszakít Istentől. Bármilyen nagy is legyen valóságos lelkesedésünk, Jézus nem lakhat olyan szívben, amely nincs az Úr törvényére hangolva. Isten csak az Őt tisztelőket tiszteli.

„Annak vagytok szolgálói, akinek engedelmeskedtek.” (Róm 6:16) Ha megtűrjük az életünkben a gyűlöletet, étvágyat, kapzsiságot, haragot, önzést vagy bármely más vétket, a bűn rabszolgáivá válunk. „Senki sem szolgálhat két úrnak.” (Mt 6:24) Ha a bűnnek vagyunk az alattvalói, nem szolgálhatjuk Krisztust. A keresztényeket folyamatosan kísértések

gyötrik, földi hajlamaik a Lélek ellen viaskodnak, a Szentlélek pedig világiasságukkal harcol. Ez egy véget nem érő küzdelem, és Krisztus segítségére van szükség a győzelemhez.

A mennyei erővel összekapcsolódó emberi gyengeség hittel jelenti ki: „Hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.” (1Kor 15:57) – *Megszentelt élet*, 92–93. old.

„Akár esztek, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, tegyetek mindent Isten dicsőségére.” Itt ölt testet az elv, mely minden tett, gondolat és indíték gyökerénél rejtőzik: teljes lényünk odaszentelése a Mindenhatónak, mind testileg, mind szellemileg. Meg kell feszítenünk a megszentetlen akaratot és indulatokat. Méltán tekinthetjük ezt súlyos belharcnak és kíméletlen tusakodásnak. Mégis meg kell tennetek, különben Jézus szájából fogjátok hallani az ítéletet: „Távozzatok!” De nekünk mindenre van erőnk Krisztusban, aki megerősít bennünket. (...)

Bárcsak a békesség Istene szentelné meg teljesen lelketeket, testeteket és értelmeteket! – *Bizonyágtételek*, 3. kötet, 84. old.

A világosságban járás eredményeként határozzuk majd el, hogy elménket munkába állítva megeddzzük akaratunkat, és őszinte törekvéssel – megszentelt jellemünk által – mutatjuk be Krisztust. Távol tartjuk magunktól a sötétséget. Nem kell hálálkodnunk, elég, ha kijelentjük: „Isten gyermekei vagyunk.” Tekintsünk Jézusra: ez az egyetlen módja annak, hogy elváltozzunk az Ő képére és hasonlatosságára. Világosságban járni azt jelenti, hogy folyamatosan haladunk előre a lelki megvalósítás terén. Pál apostol mondta: „Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; de igyekszem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem Krisztus Jézus. (...) De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtván, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlven, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.” (Fil 3:12–14) A világosságban járás feltételezi, hogy „Isten félelmében” visszük „véghez a mi megszentelésünket” (2Kor 7:1). (...)

Amikor valakire mennyei fény ragyog, Isten Lelkének boldogsága tükröződik vissza az arcán. Ha lelkük nincs Krisztus birtokában, szomo-

rúak és kétségbeesettek vagyunk. A Megváltó hiánya eltorzítja ábrázunkat, életünk sóhajokkal teljes zarándokút. Isten Igéje azonban boldogsággal fűszerezi azok életét, akik elfogadják Őt, hiszen Ő a világ Világossága! A világosság örömet és vidámságot nemz, amely életvitelünkben és jellemünkben egyaránt megmutatkozik. – *Isten fiai és leányai*, 200. old.

Szerda – február 8.: A szentség szabálya: Isten törvénye

A törvény áthágásában nincs biztonság, megnyugvás és megigazulás. Ha az ember megmarad a bűnben, nem remélhet ártatlanságot az Úr előtt, Krisztus érdemei nem békéltethetik meg Istennel. Fel kell hagynia tehát a bűnnel! Hűségessé és igazzá kell válnia! Amint a bűnös bele néz a nagy erkölcsi tükörbe, meglátja jellemének hiányosságait. Meglátja valódi – foltos, szennyes, kárhoztatott – voltát, ugyanakkor tudja, hogy a törvény semmiképp sem veheti el vagy bocsáthatja meg a vétét. Tovább kell lépnie. A törvény csak a Jézushoz vezető tanítómester. A bűnöket hordozó Megváltóra kell tekintenie. Miközben feltárul előtte a Kálvárián függő Krisztus, amint az egész világ bűnének terhe alatt haldoklik, a Szentlélek megmutatja neki az Atya viszonyulását mindazokhoz, akik bánkódnak bűneik felett: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16) – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 213. old.

A törvénytudó kérdése így hangzott Jézushoz: „Mit cselekedjem?” (Lk 10:25) A Mester az igazság összegzéseként fogta fel az Isten ember iránti szeretetét, amikor ezt mondta: „Ezt cselekedd, és élsz.” (Lk 10:28) A samaritánus engedett a kedves, szerető szív irányításának, és bebizonyította, hogy betölti a törvényt. Krisztus megparancsolta a törvénytudónak: „Eredj el, és te is akképpen cselekedjél.” (Lk 10:37) Isten a gyermekeitől tetteket és nem pusztán szavakat vár el. „Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt.” (1Jn 2:6)

Nem kevésbé van szüksége a világnak ma a tanításra, mint amikor az Jézus ajkáról hangzott el. Az önzés és a hideg külsőségek már-már kioltották a szeretet tüzét, elhomályosították az erényeket, melyeknek

ékesíteniük kellene a jellemet. A Jézus nevét vallók közül sokan szem elől tévesztették, hogy a keresztényeknek Krisztust kell képviselniük. Ha nem gyakoroljuk az önfeláldozást mások javára családi körben, a szomszédok közt, a gyülekezetben, és ahol csak megfordulunk, bármit valunk is, nem vagyunk keresztények. (...)

Mindez nem egyéb, mint a törvény alapelvének betöltése – azé az elvé, melyet az irgalmas szamaritánus története példáz, s amely Jézus életében lett nyilvánvaló. Jelleme megmutatja a törvény igazi jelentőségét, s hogy mit jelent úgy szeretni felebarátunkat, mint magunkat. Amikor Isten gyermekei irgalmasságot, kedvességet és szeretetet tanúsítanak mindenki iránt, ezzel bizonyosságot tesznek a menny alap törvényének jellegéről is. Bizonyítják, hogy „az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket” (Zsolt 19:8). – *Jézus élete*, 504–505. old.

Csütörtök – február 9.: A szentségre való törekvés

Sokan már érezték Krisztus megbocsátó szeretetét, és őszintén Isten gyermekei kívánnak lenni, de ismerik jellemük fogyatékoságát és életük bűnös voltát, ezért kételkednek abban, hogy valóban megújította-e a szívüket a Szentlélek. Nekik szeretném mondani: ne ingadozzatok, ne essetek kétségbe! Gyakran kell még térdre borulnunk, sokszor fogunk még Jézus lábánál bűneink és fogyatkozásaink felett sírni, mindazáltal nem szabad elcsüggednünk. Sőt, még ha Sátán földre teper is bennünket, Isten akkor sem taszít el és nem felejt el minket. Nem, hiszen az Üdvözítő az Úr jobbán ül, és bennünket képvisel! János, a szeretett tanítvány is alátámasztja ezt: „Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezettek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.” (1Jn 2:1) Ne felejtsetek el a Megváltó szavait: „Mert maga az Atya szeret titeket.” (Jn 16:27) Újra kegyelmébe akar fogadni benneteket. Azt szeretné, ha újból visszatükröződne rólatok szentségének és tisztaságának fénye. Ha átengeditek neki magatokat, folytatni fogja az üdvösségnek bennetek megkezdett munkáját, és befejezi Jézus Krisztus napjáig. Legyen imátok bensőségesebb és hitetek szilárdabb! Ha kételkedünk a saját erőnkben, annál inkább bízunk Megváltónk hatalmában. – *Jézushoz vezető út*, 64. old.

A hetednapot ünneplő adventistáknak komolyan fel kell készülniük a rájuk váró kemény megpróbáltatásokra. Ahhoz, hogy az utolsó napok zavarában és kísértései között is bízzanak Istenben, lelki alázattal, az ellenség megtévesztéseivel szemben tanúsított bölcs ellenállást gyakorolva kell az Urat keresniük. (...)

Szüntelenül foglalkoznunk kell az Úr közeli eljövetelének fenséges gondolatával, és ennek értelmében fel kell ismernünk, milyen feladatok hárulnak ránk. A Szentlélek segítségével szembe kell néznünk természetünkől adódó gonosz hajlamainkkal, és el kell távolítanunk életünk-ből mindent, ami méltatlan keresztény küldetésünkhöz. Fel kell készítenünk szívünket Isten kegyelemmel teljes áldásainak befogadására, és hit által összhangba kell kerülnünk Jézussal. E felkészítő folyamat érdekében kapta Isten népe – a Szentlélek közvetítésével – a kinyilatkoztatott világosságot, a figyelmeztető üzeneteket és a tanítást. (...)

Ha valaki kijelenti magáról, hogy az Istené, erről bizonyosságot is kell tennie az életével. Be kell mutatnia a világnak, hogy ebben a gonosz uralta korban él egy nép, amely a menny akaratát keresve lemond saját akaratáról, és hogy vannak még emberek, akik életüket az Úr törvényével összhangban élik.

Hatalmas kísértések és súlyos próbák elé nézünk. Isten népének, törvénye őrzőinek fel kell készülniük erre a próbaidőre, mélységesebb tapasztalatokat kell szerezniük az Atyával, és mindazt gyakorlatba kell ültetniük, amit Krisztus igazságáról tanultak. (...)

Bárcsak a bennünk lévő hitről tenne bizonyosságot mindennapi életünk! – *In Heavenly Places*, 347. old.

Péntek – február 10.: További tanulmányozásra

Krisztus példázatai, „A kovász” című fejezet.

7. tanulmány

A Szentlélek és a Lélek gyümölcse

Szombat délután – február 11.

A Szentlélek Krisztust képviseli az életünkben. Nem láthatjuk Jézust, nem beszélgethetünk vele, a Lélek azonban mindig mellettünk áll, függetlenül attól, hol vagyunk éppen. A Lélek azokban és azok által munkálkodik, akik elfogadták Krisztust. Akikben ott él a Szentlélek, megtermik gyümölcseit: a szeretetet, örömet, békességet, béketűrést, szívességet, jóságot, hűséget, szelídséget és mértékletességet. – *Adventista Biblia-kommentár*, 6. kötet, 1112. old.

Megtörténhet, hogy valakit a Szentírásban való jártassága még nem tesz elég bölccsé ahhoz, hogy vágyjon is a megváltásra, ez a tudás azonban a nyilvános viták során mégis ellenfelei fölé emeli. Ha valaki nem vágyik teljes lelkével Isten után, és nem tart komoly önvizsgálatot attól való félelmében, hogy szívében rejtett bűnöket talál, csupán csak áltatja magát, hogy valódi keresztény. Nem lehet igazi hívő, ha nem óhajtja betölteni életében Jézusnak a tanítványai egységéért mondott imádságát, és nem hirdeti teljes elhivatottsággal, hogy Ő a megváltó Krisztus. A pusztán becsvágyból szerzett ismeretek még büszkébbé teszik ezt az embert, miközben lelkéből hiányzik az isteni szeretet, a szelídség és a krisztusi alázat. Isten szemében balga az ilyen ember. Lehetséges, hogy ellenfeleit legyőzi tudásával, de megváltást szerző bölcsességet csakis a Szentlélektől kaphat. „A Lélek gyümölcsei pedig: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” Sem a tehetség, sem az ékesszólás, sem a Szentírás tanulmányozása nem termi meg a szeretet gyümölcset, és nem tesz Jézushoz hasonlóvá. Csak az isteni erő képes a szívet és az emberi jellemet helyreállítani, csak ez képes Krisztus szeretetével elárasztani, amely szeretet abban nyilvánul meg,

hogy szeretjük felebarátainkat, akikért az Üdvözítő meghalt. – *Review and Herald*, 1893. november 28.

Ha alázatosan, Istenre támaszkodva fáradoztok az emberekért, ha Lelkének ragyogása tükröződik vissza krisztusi jellemetekben, ha az együttérzés, kedvesség, türelem és szeretet elve uralkodik életetekben, akkor áldásul lesztek a körülöttetek élők számára. Nem fogtok senkit kihasználni és kíméletlenül megvádolni. Nem képzelitek majd, hogy a ti gondolkodásotok a valódi mérce, hanem Jézus szeretete és az igaz tettek békés gyümölcsei nyilvánulnak meg bennetek. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 649. old.

Ha elfogadjuk Krisztust személyes Megváltónknak, meg fogjuk tapasztalni értünk hozott keresztdozatának értékét. Jézus lelkülete hatja át a szívünket, és az Ő képre formál át, hiszen Krisztus a példakép, ami szerint a Lélek dolgozik. Szent szava és gondviselészerű beavatkozásai által Isten a Fia képmását alakítja ki bennünk.

Legfontosabb feladatunk, hogy Krisztust befogadjuk a szívünkbe, ezt követően pedig tudatosulnia kell bennünk, hogy Ő az egyetlen, aki képes az őszintén bűnbánó embert üdvözíteni. Ha teljes szívünkéből az Urat szolgáljuk, tiszteljük és dicsérjük az Ő nevét, elménk a szentség dolgaival foglalkozik, értelmünket a szent Ige élő és ható igazságai töltik be. – *That I May Know Him*, 94. old.

Vasárnap – február 12.: A gyümölcstelenség állapota

Akik hittel fogadják el Krisztust, eggyé válnak vele, akárcsak a szőlőtőkébe oltott szőlővesszők. A szőlőtőke gyökere táplálja őket. Akik hittel vallják Krisztust, egységre jutnak vele elveikben és tetteikben egyaránt, életük Isten Fiának az élete lesz. Annak kezébe helyezik életüket, aki maga az élet. (...)

Szívüket Jézus szívével kell egyesíteniük, akaratukat az Ő akaratának kell alávetniük, gondolataikat az Ő gondolatainak kell uralnia, elképzeléseiket neki kell átadniuk. Milyen gyakran mesesik, hogy valaki úgy keresztelkedik meg, és veszik fel a nevét a gyülekezet névsorába, hogy

közben a szíve változatlan! A veleszületett és kialakított hajlamok továbbra is rossz felé befolyásolják a jellemét.

Az újjászületett ember élő kapcsolatban áll Jézussal. Ahogy a szőlővesszőt a tő tartja fent, és általa hoz gyümölcsöket, úgy a valódi keresztény is Krisztussal egyesülve termi meg életében a Lélek gyümölcseit. A szőlővessző eggyé válik a szőlőtővel, (...) akárcsak a keresztény Krisztussal: tettei és szavai Megváltója jellemét tükrözik. Amint a szőlő ágait is a tő élteti, az igazi hívő is Jézusból táplálkozik. – *The Upward Look*, 182. old.

A legmegfelelőbb pillanat hitünk gyakorlására, amikor érezzük a Szentlélek hiányát. Amikor úgy tűnik, hogy a sötétség szürke felhői beárnyékolják értelmünket, érkezett annak az ideje, hogy az élő hit áttörje a homályt, és eloszlassa a fellegeket. A valódi bizalom az Úr Igéjének ígéretein alapszik: csak azok kérhetik a csodálatos fogadalmak teljesedését, akik engedelmeskednek Isten szavának. „Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” (Jn 15:7) „Akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az Ő parancsolatait, és azokat cselekedjük, amik kedvesek előtte.” (1Jn 3:22)

Sokkal több időt kellene titkos imádkozással töltenünk. Krisztus a szőlőtő, mi pedig a szőlővesszők. Ha növekedni és virágozni szeretnénk, folyamatosan az élő Szőlőtőtől kell éltető nedvet és táplálékot kapnunk. Tőle elszakadva erőtlenek vagyunk. – *Korai írások*, 72–73. old.

Az Úr nem fogadja el azt a szolgálatot, amely nem őszinte szívből származik; Isten nem örül a szertartások hosszú sorának, amiből teljességgel hiányzik Krisztus. A menny gyermekeinek élő kövekké kell válniuk az Ő épületében. Ha fenntartások nélkül átadnánk magunkat neki, ha nemet mondanánk a szórakozásoknak, mulatozásoknak és bűnös élvezeteknek, és nem ápolnánk kapcsolatot ezek kedvelőivel sem, meghallanánk, amint az Úr int bennünket: „Nem a magatokéi vagytok. Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.” (1Kor 6:19–20) Mindezt szem előtt tartva soha többé nem használnánk az élvezeteket. – *A keresztény nevelés alapelvei*, 461. old.

Hétfő – február 13.: A szeretet gyümölcse

„Most azért megmarad a hit, remény, szeretet – e három: ezek között pedig legnagyobb a szeretet.” (1Kor 13:13) Ez a fajta szeretet tökéletesen megnyilvánult Krisztus életében. Ő már akkor szeretett minket, amikor még bűnösök és romlottak voltunk. Utánunk nyúlt a szerencsétlenségek mélységébe, hogy felemeljen minket, hamissággal teljes földi gyermekeit. Nem fogyott el a türelme, nem apadt el a buzgósága. Kegyelmének áradata – bár a büszke, hitetlen és hálátlan emberi szív ebben gátolni próbálta – még nagyobb szeretettel tér vissza.

Akit Jézus szeretete kényszerít, megkeresi felebarátait, segít az erőtleneken, bátorítja a csüggedőket, és bemutatja nekik, mit vár el tőlük Isten, majd el is vezeti őket ahhoz az egyedüli Személyhez, akinek segítségével ezt az eszményi állapotot elérhetik. – *In Heavenly Places*, 234. old.

Az Atya úgy nyilatkoztatta ki szeretetét az emberiség iránt, hogy elküldte Krisztust a világunkba. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Igen, „örök élete”! Ez a szeretet töltötte be a törvényt. Csak az láthatja meg a Láthatatlant, akinek a szíve az elesett ember iránti szánalommal van tele, aki tettei által gyakorolja is a szeretetet. Ha valaki nem képes szeretni azokat, akikért az Atya ennyit áldozott, nem ismeri az Urat. Emiatt van olyan kevés élet a gyülekezeteinkben. A tanítások értéküket veszítik, ha nem itatja át őket a krisztusi szeretet. – *Lift Him Up*, 134. old.

Csakis a szükségben levők iránt tanúsított önzetlen érdeklődésünk által mutathatjuk be gyakorlati módon az evangélium igazságát. (...) Az evangélium hirdetése több, mint a prédikációk bemutatása: fel kell világosítania a tudatlant, az erőtlent fel kell emelnie, a beteget meg kell gyógyítani. Az emberi hangnak az isteni munka eszközévé kell válnia. A rokonszenves, szeretetteljes, megfontolt szavaknak az igazságról kell bizonyosságot tenniük.

A betegek látogatása és a szegények és elesettek támogatása folytán felragyognak az igazság Napjának lelki békét közvetítő sugarai. Az Isten-nel beszélgető férfiak és nők arca az Úr békéjét tükrözi, számukra Isten

láthatatlan világa valóság. Cselekedeteik által a menny szelíd és szeretetteljes légkörét árasztják környezetükben. Befolyásukkal lelkeket nyerek meg Krisztusnak. Ha mindenki meghallaná, megértené és a gyakorlatban alkalmazná Isten szavait, nyugalom, boldogság, testi egészség és lelki béke lenne az emberiség osztályrésze! Jézus Krisztus jósággal teljes szeretetének, irgalmának és gyengédségének értéke felbecsülhetetlen. Önfeláldozó szeretetének értékével jóval meghaladja az arany, ezüst és más drágakövek értékét, mivel az embereket a saját képére formálja át. – *Az egészségügyi misszió munkája*, 251–252. old.

Kedd – február 14.: Öröm, békesség, béketűrés

Az önző érdekből keresett, mulandó örömök utat nyitnak a kiegyensúlyozatlanság előtt. Ezek az élvezetek gyorsan tovatűnnek, és helyükbe magány és bánat költözik. Isten szolgálata azonban igazi, szent boldogságot szerez. Az Úr nem engedi híveit bizonytalan utakon járni, nem hagyja őket magukra hiábavaló sajnálkozások és csalódások szorításában. Ha nem is lesz részünk a jelenvaló élet örömeiben, reménnyel teli szívvel tekinthetünk az eljövendő örök élet boldogságára.

A keresztények már itt a földön örülhetnek Krisztus közösségének, birtokolhatják szeretetének világosságát, jelenlétének folyamatos vigasztalását. Minden egyes lépésük közelebb viszi őket Jézushoz és szeretete mélységesebb megértéséhez, és karnyújtásnyira kerülnek a béke áldott hazájához is. – *The Faith I Live By*, 121. old.

Az igazi boldogság Isten akarata elfogadásának és a megszentelésnek a gyümölcse. A menny leendő szentjei már itt a földön szentként élnek, a mennybemenetelkor ugyanis magukkal viszik a földön Krisztus feddhetetlensége által formált jellemüket. (...)

Ha teljesen átadjuk magunkat Istennek, a Szentlélek által megtapasztaljuk a valódi feddhetetlenség, öröm és béke érzését. – *Reflecting Christ*, 303. old.

Jézus röviddel megfeszítése előtt a békesség ígérését adta tanítványainak: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom nek-

tek; nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn 14:27) Ez a béke nem a világhoz való alkalmazkodás eredménye. Krisztus sohasem szerzett békét a gonosszal való kiegyezéssel. A tanítványaira hagyott béke inkább belső, mint külső béke; ez marad meg követőinek az eljövendő harcokban és küzdelmekben is.

Önmagáról mondta Jézus: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert.” (Mt 10:34) Ámbár a békesség Fejedelme mégis szakadás okozója lett. Ő, aki azért jött, hogy üdvösséget és reménységet hirdessen, és örömet ébresszen az emberek szívében, olyan küzdelmet nyitott meg, ami mély sebeket ejt, és erős szenvedélyeket gyújt fel. Következő szavaival óvta követőit: „E világon nyomorúságotok lesz.” „Kezüket rátok vetik, és üldöznék titeket, adván a gyülekezet elé, és tömlöcökbe és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért.” „Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnék némelyeket tiközületek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért.” (Jn 16:33; Luk 21:12, 16–17)

Ez a prófécia különösen figyelemre méltó módon teljesedett be. Minden sérelem, minden gyalázat és kegyetlenkedés, amelyre Sátán az embereket felingerelhette, Krisztus követőire zúdult. És ez újból és újból megismétlődik, míg a megtéretlen, érzéki szív ellenségeskedik Isten törvényével. A világ ma sem áll szorosabb összhangban Jézus alapelveivel, mint az apostolok idejében állt. – *Apostolok története*, 84. old.

Szerda – február 15.: Szívesség, jóság, hűség

Ha már tévedsz, inkább tévedj a könyörület és a hosszútűrés, mint a türelmetlenség oldalán.

Az elnéző lépések, az enyhe válaszok és a nyájas szavak sokkal alkalmasabbak az átalakításra, javításra és megmentésre, mint a szigor és az erőszak. A ridegség elérhetetlenné tehet számodra embereket, másrészt a békülékeny viselkedés eszközül szolgálhat, hogy magadhoz kösd őket, és alkalmad nyílhat megerősítened őket a helyes ösvényen. Téged is éltesen a megbocsátó lelkület, és ismerd el a körülötted lévők minden jó

szándékát és jó cselekedetét. Dicsérd meg a férjedet, gyermekedet, húgodat és mindenkit, akivel barátkozol. A folytonos gáncsoskodás megmetelyezi és elszomorítja mások életét. (...)

A gyöngéd lelkület, a nyájas és megnyerő viselkedés megmentheti a tévelygőt, és sok bűnt eltakar. Isten elvárja, hogy „türelmes és jóságos” szeretet éljen bennünk. – *Bizonyságtételek*, 4. kötet, 64–65. old.

A keresztény jellem a mindennapokban is megmutatkozik. „Minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem” (Mt 7:17) – szögezte le Jézus. Megváltónk szőlőtőhöz hasonlította magát, amelynek ágai az Ő követői. Világosan kijelentette, hogy aki a tanítványa akar lenni, annak a szőlővesszőhöz hasonlóan látható gyümölcsöket kell teremnie: „Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Mivéppen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanem ha énbennem maradtok.” (Jn 15:4)

Pál apostol leírta, milyen gyümölcsöt kell a kereszténynek teremnie: „A világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van.” (Ef 5:9) (...) Ezek a drága erények mutatják be Isten törvényének gyakorlati oldalát. – *Megszentelt élet*, 80. old.

Teljes mértékben hinnünk kell Isten szavának, és ne felejtjük el, hogy fiainak és leányainak fogadott bennünket! Tanuljunk meg bízni kijelentéseiben. Ha a rengeteg bizonyíték ellenére is kételkedünk szeretetében, megsebezük a szívét. Ő az életét adta, hogy megmentsen bennünket. Ekképpen biztat minket: „Jöjjetek énhozzám, (...) és én megnyugosztlak titeket!” (Mt 11:28) Hiszed, hogy megteszi? Akkor ne hordozd tovább bűneid terhét, hanem gyere hozzá! Helyezd vétkeidet a Megváltó vállára! Bízz benne! Hisz megígérte, hogy nyugalmat ad! Mégis milyen sok gyermeke miatt kell bánkódnia: „Nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen!” (Jn 5:40)

Nézz Krisztusra! Tanulmányozd szeretetét és irgalmát! Csordultig betölti a lelkedet, hogy már ne legyen hely a bűn számára, így sóvárogva fogsz vágyni Jézus igazságára. Minél tisztábban látod a Megváltót, annál könnyebben észreveszed saját jellemhibáidat. Valld meg vétkeidet Krisztusnak, és igazi lelki alázattal kérd Őt, hogy távolítsa el min-

den bűnödöt! Hidd, hogy megbocsátott neked, hiszen világosan szól az ígéret: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9) Biztos lehetsz benne, hogy Isten sosem téved. Megbízatsz benne, aki az ígéretet tette. A te dolgod mindössze hinni abban, hogy az Úr teljesíti adott szavát, és megbocsátja minden megvallott bűnödöt. – *In Heavenly Places*, 111. old.

Csütörtök – február 16.: Szelídség és mértékletesség

Az emberi családokat ért csapások nagy részét a helytelen szokások okozzák. Sokan szabad akaratukból maradnak tudatlanok, vagy figyelmen kívül hagyják a menny parancsait. Nem dicsérhetjük Istent mindaddig, míg életvitelünkkel áthágjuk az élet törvényeit. Szívünket lehetetlen teljesen az Úrnak szentelnünk, míg szabad utat engedünk bűnös étvágyunknak. Megbetegített testünk és elménk szétszórtsága miatt folytatjuk az ártalmas életformát, ami lehetetlenné teszi testünk és lelkünk odaszentelését. Az apostol megértette a fizikai egészség rendkívüli fontosságát a keresztyén jellem formálása tekintetében: „Hanem megsanyargatom testemet és szolgálva teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (1Kor 9:27). Pál megemlíti a Lélek gyümölcseit is, amelyek között szerepel az önmegtartóztatás is. „Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.” (Gal 5:24) – *Confrontation*, 61–62. old.

Népünkhöz szólok: ha közel húzódtok Jézushoz, ha rendezett életetekkel és istenfélő beszéddel ékesítitek hitvallásotokat, akkor nem tévedtek tiltott ösvényekre. Csak ha szüntelenül imádkozva virrasztotok, ha mindent úgy tesztek, hogy Isten közvetlen jelenlétében legyetek, menekülhettek meg attól, hogy behódoljatok a kísértésnek, és remélhettek, hogy mindvégig tiszták, szeplőtelenek és feddhetetlenek maradtok. Ha bizodalmatokban mindvégig szilárdan kitartotok, útjaitok megalapozottak lesznek Istenben. Amit a kegyelem elkezdett, a dicsőség koronázza majd meg a mennyek országában. A Lélek gyümölcsei: „Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, kedvesség, jóság, hűség, szelídség,

önmegettartóztatás. Ezek ellen nincs törvény.” (Gal 5:22–23) Ha Krisztus él bennünk, megfeszítjük a testet annak kívánságaival és kedvteléseivel együtt. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 84. old.

Az alázat erényét mindenkinek értékelnie kellene, aki Krisztus nevét kiejti, mivel az önfelmagasztalásnak semmi keresnivalója Isten munkájában. Aki közre akar működni az Úrral, annak naponta meg kell tagadnia énjét, és világi terveit másodlagos helyre kell tennie. Legyen béketűrő és jóságos, és tanúsítson irgalmat a környezetében élők iránt. (...)

Az igazi szelídség bizonyítja, hogy Istenre tekint, és egységben él Jézussal. Szerénység és alázat nélkül nem állíthatná, hogy valóban ismeri az Atya jellemét. Ugyan az emberek élhetnek abban a tévhitben, hogy hűségesen szolgálják Istent, talentumaik, nevelésük, buzgóságuk és ékesszólásuk csodálatra indíthatja azokat, akik nem képesek átlátni a külsőn; valójában azonban az illető személyek egyáltalán nem szenteltek oda képességeiket az Úrnak. (...) A menny haszontalan szolgálkként tekint rájuk.

A Mindenható már régóta várja, hogy követői valódi szelídséggel ajánlják fel az embereknek gazdag áldásait. Aki énjét összetörve alázaatos lélekkel áldozik az Úrnak, a Kőszikla hasadékaiba rejtőzhet, és látni fogja Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit. Ahogy egyre tisztábban szemléli Jézust, vétkei viselőjét, az egyedül elégséges áldozatot, háladalban dicsóíti nagyságát. Minél tovább szemléli Krisztus jellemét, annál szelídebbé válik, önzése és büszkesége pedig egyre csökken. (...) Szem elől téveszti önnön személyét, tudatosul benne méltatlansága, és minduntalan Isten hatalmát magasztalja. – *That I May Know Him*, 122. old.

Péntek – február 17.: További tanulmányozásra

Az evangélium szolgálói, „A Lélek mint nevelő” című fejezet.

Ábrahám érvelhetett volna, megkérdőjelezhetette volna Isten döntését ebben a kérdésben. Azonban bizonyította, hogy tökéletesen bízik Isten vezetésében. Nem gondolkodott azon, hogy termékeny, kellemes földre vezet-e Isten vagy sem. Ment, ahova Isten küldte. Ő mindannyiunknak példát mutatott. (...)

Ábrahám előrettekintett a városra, melynek tervezője és építője Isten (...) Ez mindannyiunkra érvényes. Mi csak idegenek és vándorok vagyunk ezen a földön. Keressük az országot, amelyet Ábrahám keresett, amelynek tervezője és építője az Isten. – *In Heavenly Places*, 112. old.

8. tanulmány

A Szentlélek és a Lélek ajándékai

Szombat délután – február 18.

Isten értékes ajándékokkal áldotta meg a férfiakat és nőket. Mind mást és mást kapott. Jellembeli erősségeik különböznek, és nincs mind-egyiküknek ugyanolyan mély tudása. Ennek ellenére mindannyian a menny szolgálatába kell, hogy állítsák azokat, bármilyen jelentékteleneknek is tűnnek. A hűséges sáfárnak körültekintően és bölcsen kell felhasználnia ezeket a lelki javakat.

Védenünk kell értelmi és testi képességeinket. Minden erőnket megfontoltan kell megőriznünk, hogy ha alkalom adódik, azonnal felhasználhassuk azokat. Szervezetünk egyetlen alkotóelemét sem gyengíthetjük azzal, hogy helytelenül alkalmazzuk. Minden egyes rész hatással van az egészre. Egyetlen idegsejtünkkel vagy izmunkkal való visszaélésünk is egész testünk hatékonyságát csökkentheti. Akik átadták az életüket Krisztusnak, az Ő akaratával megegyező szokásokat gyakoroljanak. – *The Upward Look*, 379. old.

Nem mindig azok a legsikeresebbek, akik látszólag a legtöbb képességgel rendelkeznek bizonyos területen. Az Úr olyan embereken keresztül is munkálkodik, akik talán tehetségtelennek tűnnek. Meglehet, hogy nem ékes a beszédük, de Isten bőségesen megáldja munkájukat. A csiszolatlan, de egyenesen a szívük mélyéről feltörő szavak értékesek, az Úr nagyra becsüli őket.

Akik a Mindenható munkájába szegődtek, ne várják karba tett kézzel, hogy tehetségesebb társaik végezzék el helyettük a feladataikat. Isten azt támogatja, aki minden tőle telhetőt megtesz. Minden munkásának az Ő erejére kell támaszkodnia, és Ő majd megindítja azok szívét, akikért dolgoznak. Sok jót tehet az az őszinte, alázatos munkás, aki tudatá-

ban van, hogy sikere nem a látszattól, hanem attól a személytől függ, aki a feladattal megbízta. (...)

Az egyik jó szónok, a másik jó író, a harmadik őszinte, komoly és bensőséges ismerettel bír. Egyeseknek az éneklés adatott, másoknak a bölcsesség, amellyel Isten szavát érthetően magyarázzák. Minden adomány azonban az Úr ereje, mert Ő együtt munkálkodik a munkással. Az egyiknek bölcsességet ad a beszédre, a másiknak ismeretet, a harmadik hitet kap, azonban mindnyájan egy vezetés alatt dolgozzanak. A kegyelmi ajándékok különfélesége különböző szolgálatra tesz alkalmassá, „azonban ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben” (1Kor 12:16).

Senki se becsülje le a látszólag lényegtelen ajándékokat. Mindenkünknek munkába kell állnia. Senki se tegye karba a kezét kishitűsége miatt, gondolván, hogy ő úgysem tehet igazán nagy dolgot. Csenedesedjetelek el, nézzetek magatokba, és tartsatok önvizsgálatot, majd tekinteteket szegezzétek vezetőtökre! Alázattal és szeretettel tegyetek meg minden töletek telhetőt! (...)

Isten minden bizonnyal megáldja őszinte munkásait. Ha Ő általad akarja művét végezni, szenteld oda magad neki! Használd fel a lábadat, hogy megkeresd a szomjazó lelkeket. – *Reflecting Christ*, 26. old.

Egyetlen Urunk Jézus Krisztus. Ne feledjük, hogy drága vére által örökre megváltott minket. Rendeljük alá akaratumkat Isten akaratának. Testi, lelki és értelmi adottságokat kaptunk, a Bibliában pedig megtalálhatjuk ezek felhasználási módját. Isten arra vár, hogy – művének lényegét megértve – minden ember helyesen alkalmazza képességeit, egyre értelmesebben haladjon a keresztyén szolgálat útján, és mind kifinomultabbá, nemesebbé és tisztábbá váljon. – *Reflecting Christ*, 137. old.

Vasárnap – február 19.: A Lélek gyümölcse és a Lélek ajándékai

Isten terve az egységben való különbözőség. Krisztus követői körében különböző elemeknek kell összefonódniuk, hogy kiegészítsék

egymást, miközben mindegyikük betöltheti az Úr által rábízott különleges munkát. Minden személynek megvan a maga helye a nagy tervben, mely Jézus képét viseli magán. (...) Míg valaki egy adott munkára rendeltetett, a társa másfajta megbízást kapott, egy harmadik személy pedig további területen szolgál, de mind együttműködnek és kiegészítik egymást. (...) Isten Szentlelke különböző személyek szolgálata révén valósítja meg a munka egységét. (...) Egyetlen Léleknek kell uralkodnia: a végtelen bölcs Léleknek, aki a különböző részeket egyetlen páratlanul szép egységgé formálja. (...)

Mennyire változatos a természet is! Minden elemnek megvan a maga tevékenységi területe, de együttesen csodálatos egységet alkotnak. Jézus Krisztus egy az Atyával, és ebből kiindulva az egységnek a szolgálataik teljes spektrumára kell kiterjednie. (...) Mindenkinek tiszteletben kell tartania mások képességeit, egységet kell alkotnunk a jóságban, az önzetlen gondolatok és cselekedetek szintjén, hogy Krisztus Lelkének élő és ható ereje átjárja az egész közösséget. (...) Nem a figyelemre méltó cselekedetek vezetnek egységre, hanem a Szentléleknek a hívők jellemébe épült befolyása. – *Our High Calling*, 169. old.

Amikor később a világ különböző részein a hívő csoportokból gyülekezetek alakultak, a szervezés tovább tökéletesedett, hogy eljárásukban megmaradjon a rend és egység. Minden tagot arra intettek, hogy végezze hűségesen a rábízott feladatot, és használja fel bölcsen lelki ajándékait.

A Szentlélek egyeseket különleges adományokkal ruházott fel és hívott el: „Először apostolokul, másodszer prófétákul, harmadszer tanítókul; azután csodatevő erőket, azután gyógyításnak ajándékait, gyámolokat, kormányokat, nyelvek nemeit” adta (1Kor 12:28). Ezek a különböző munkások azonban egymással egyetértésben munkálkodjanak.

„A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatban is különbség van, de ugyanaz az Úr. És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben. Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által;

másnak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint. Egynek hit ugyanazon Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által. Némelyiknek csodatevő erőknék munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másnak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása. De mindezeket egy és ugyanazon Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja. Mert amiképpen a test egy, és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is.” (1Kor 12:4–12) – *Apostolok története*, 91–92. old.

A Szentlélek keresztsége eltávolítja az emberi elképzeléseket, lebontja a korlátokat, amelyeket magunknak állítottunk fel, és megszünteti a „szentebb vagyok nálad” típusú magatartást. Mindegyikünk megtelik alázattal, még több hittel és szeretettel, és többé nem magasztaljuk fel az énünket. (...) A hívők közössége Krisztus példáját követi a Lélek vezetése alatt. Sokkal közelebb kell kerülnünk Jézus útjaihoz és munkájához. (...) Így szívünket is eláraszthatja Krisztus szeretete. – *That I May Know Him*, 114. old.

Hétfő – február 20.: Lelki ajándékainkat a szuverén Istentől kapjuk

Természetünkéből adódóan jellembeli különbségekkel rendelkezünk: annak függvényében valósul meg egységünk, hogy milyen mértékben engedünk Isten Lelke befolyásának. Krisztus kegyelméből egyes személyek értékes jellemvonásokkal rendelkeznek, udvarias, kellemes hajlandóságot tanúsítanak, még a megrovásaikat is tapintattal közlik, mivel a Szentlélek nyilvánul meg bennük. (...) Jézus kegyelmének ereje az isteni minta szerint alakítja át a jellemet. – *Our High Calling*, 169. old.

Amikor az Üdvözítő ezt mondta: „Elmenvén (...) tegyetek tanítványokká minden népet” (Mt 28:19), akkor ezt is hozzáfűzte: „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek fel; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik; betegekre vetik kezüket, és meggyógyulnak.”

(Mk 16:17–18) Krisztus ígérete olyan messzire ér el, amilyen távolságra szól a megbízása. Természetesen nem minden hívő részesül mindegyik ajándékban. A Lélek különbséget tesz: „osztogatván mindenkinek külön, amint akarja” (1Kor 12:11). Az Úr azonban a Szentlélek ajándékait minden hívőnek megígérte, amilyen mértékben szüksége van az ajándékok egyikére vagy másikára munkájának végzéséhez. Az Úr ígérete éppen olyan erős és megbízható most, mint amilyen volt az apostolok idejében. „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik.” (Mk 16:17) Ez Isten gyermekeinek a kiváltsága. Ehhez a kiváltságához, amennyire csak lehetséges, bizalommal kell ragaszkodniuk, hogy azzal mint hitük bizonyításával szolgálhassanak. – *Jézus élete*, 823. old.

Különböző gondolkodásmódok, különböző adományok, különböző tervek és munkamódszerek összekapcsolódására van szükség minden olyan területen, ahol az igazság továbbadásán dolgoznak. Mindenki tűzze maga elé a tanácskozás és a közös ima szükségességét. Krisztus így szól: „Ismét mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám.” (Mt 18:19) Egy olyan munkás sincs, aki az összes szükséges bölcsességgel rendelkezhetne. A tervek összehasonlítására és tanácskozásra van szükség. Senki ne gondolja alkalmasnak magát arra, hogy segítők nélkül is képes egy vállalkozás vezetésére Isten művében.

Egy ember tehetséges lehet valamilyen területen, miközben más alapvető dolgokban határozott hiányosságai vannak. Ez elégtelenné teszi a munkáját. Valaki más értelmére és képességeire van szüksége, hogy azokat saját törekvéseivel párosítsa. Mindenkinek tökéletes összhangban kell munkálkodnia. Ha csak azokkal tudnak dolgozni, akik ugyanúgy gondolkodnak, mint ők, és akik terveiket elképzelésük szerint viszik véghez, akkor munkájuk nem lesz sikeres. Az ilyen munka azért fogyatékos, mert ezek közül a hívők közül egyik sem tanulta meg azt a leckét Krisztus iskolájában, ami képessé teszi őket arra, hogy mindenkit tökéletesként állítsanak elő Jézusban.

Mindenkinek folyamatosan kell fejlődnie. Minden lehetőséget és kiváltságot meg kell ragadni, amíg alkalmasabbá nem lesznek nagy

és ünnepélyes munkájuk elvégzésére. Isten különféle lelki ajándékokat helyezett az egyházba. Ezek mindegyike értékes az adott helyén, és mindnek ki kell vennie részét a szentek tökéletesítésének munkájában. Ez Isten rendje, és az embernek eleget kell tennie ezeknek a szabályoknak és vezérelveknek, ha munkáját sikerrel kívánja végezni. Isten kizárólag a készséggel és alázatos szívvel párosuló igyekezetet fogadja el, mert az nélküli a személyes érzéseket és az önzést. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 24–25. old.

Kedd – február 21.: A lelki ajándékok célja

Isten senkitől sem várja el közülünk, hogy egyedül hordozza a munka terhét. Különböző gondolkodású embereket rendelt egymás mellé, hogy egyik tanácsolhassa és segíthesse a másikat. Ily módon a gyakorlati és képességbeli hiányosságokat mások tapasztalatai és adottságai egészítik ki. Ezért is figyelmesen kellene tanulmányoznunk a korinthusiakhoz és az efézusiakhoz írt levélben található – a Krisztus testét alkotó emberek közti kapcsolatokra vonatkozó – tanításokat. – *This Day With God*, 154. old.

Amíg ebben a világban élünk, kapcsolatban kell lennünk egymással. Az emberek között kölcsönös érdekeken alapuló viszonyok jönnek létre. Mi, keresztények, Krisztus testének vagyunk a tagjai. (...) Az Úr hív bennünket, hogy fiai és leányai legyünk – vagy ahogy más alkalommal nevez minket: a barátai –, hogy ily módon egymást segíthessük. Ez elengedhetetlen feltétele keresztény küldetésünk sikerének. (...)

Törekedjete arra, hogy segítsétek, bátorítsátok és áldjátok azokat, akikkel kapcsolatot ápoltok. Az Úr irgalmas azokhoz, akik irgalmat gyakorolnak. Szelíd és könyörületes azok iránt, akik szelídséget, szánalmat és könyörületet tanúsítanak mások irányába. Meg kell értenünk, hogy Krisztus iskolájában nem az öndicséretet és mások megbecsülése megszerzésének módszereit tanítják, hanem Jézus szelídségét. Énünk és az önzés folyamatosan uralomra akar törni szívünkben. Ezt a harcot meg kell vívni, és énünket le kell győznünk. Krisztus által diadalt arathatunk! – *Our High Calling*, 184. old.

Pál apostol fektette le azokat az elveket, amelyeknek ösztönözniük kell minket, a menny ügyének munkásait. Ezt mondja: „Istennek vagyunk munkatársai.” (1Kor 3:9) „Bármit tesztek, lélekkel tegyétek, az Úrnak teszitek, nem embereknek.” (Kol 8:23) Péter is figyelmezteti a hívőket: „Szolgáljatok egymásnak a kegyelmi ajándékkal, amit ki-ki nyert, mint Isten kegyelmének hű közvetítői. Ha valaki beszél, mintegy Isten szavával szóljon: ha valaki szolgál, tegye azzal az erővel, amit Isten juttat, hogy Jézus Krisztus által mindenben megdicsőüljön az Isten.” (1Pt 4:10–11) – *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 221. old.

Így akarja az Atya betölteni kegyelmének tervét az érdekünkben. Szeretete erejének és az ember engedelmességének köszönhetően a bűnös megváltozik: felkészül arra, hogy az örökkévalóságban a mennyei család tagjaként együtt lehessen a Mindenhatóval, Krisztussal és a szent angyalok sokaságával. Az ég diadalt arat, és a Sátán és követői bukása miatt megüresedett helyeket majd az Úr megváltottai foglalhatják el. – *The Upward Look*, 61. old.

Szerda – február 22.: Az ajándék akkor és most

Isten minden emberre munkát bízott. Együtt kell működnünk vele. Ajándékaink különböznek, és minden embernek fel kell ismernie az Úr által rábízott erkölcsi és lelki tőke értékét. Senki sem kezelheti közömbösen a kapott adottságait. Nem vagyunk felelősek olyan képességekért, amelyekkel nem rendelkezünk, de siránkoznunk sem szabad az ajándék minősége vagy mértéke miatt. Kereskednünk kell a mennytől elnyert javakkal: ott dolgozunk, ahol vagyunk, szolgáljuk Istent, amennyire csak tudjuk. Ha helyesen sáfarkodunk talentumainkkal, azok megsokszorozódnak. Ha csak néhány filléred is van, azzal is hűségesen szolgálhatsz az Úrnak. Ha ekképpen cselekszel, tetted értékessé válik az Örökkévaló szemében, akárcsak annak az embernek a szolgálata, aki a pénzváltóknak adta a gazdájától kapott összeget.

Mindenkinek felelősséggel kell gondját viselnie a rábízott javaknak, hogy talentumait, képességeit az Úr dicsőségére használja fel. (...) Sose feledjük: azért vagyunk ezen a földön, hogy Isten keze alakítgasson

bennünket, és felkészíthessen munkája elvégzésére. Ez a mi dolgunk és felelősségünk, nem háríthatjuk át másokra. Ne akarja az ember az Atya kezéből saját, gyöngé kezébe venni mások munkáját. – *The Publishing Ministry*, 138. old.

A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének szent befolyásában követői a világ végezetéig részesülnek. Kezdve pünkösöd napjától mind a mai napig el is küldte a Vigasztalót mindazoknak, akik Jézust elfogadták Üdvözítőjüknek. Eljött a Szentlélek mint tanácsadó, megszentelő, vezető és tanú. Minél szorosabb összeköttetésben éltek a hívők Istennel, annál világosabban és erőteljesebben tettek bizonyosságot Megváltójuk szeretetéről és megmentő kegyelméről. Férfiak és nők, akik az üldöztetés és próbatétel hosszú évszázadai alatt nagymértékben élvezték a Lélek segítségét, jelként és csodaként álltak a világ előtt. Angyalok és emberek előtt bizonyították be a megváltó Szeretet átformáló hatalmát. (...)

Az idők folyamán Krisztus nem változtatott búcsúzásakor tett ígéretén, hogy követőinek elküldi a Szentlelket. Isten nem korlátozta kegyelme gazdagságának kiáradását a földön. Hogy ígéretének beteljesedése azonban nem észlelhető olyan mértékben, ahogy lehetne, az abban keresendő, hogy az ígéretet nem értékelik annyira, ahogy kellene. Ha minden keresztény készséges volna elfogadni, akkor elnyerhetné a Szentlelket.

Ahol a Szentlélek szükségességét alig veszik figyelembe, ott lelki sivárságot, sötétséget, süllyedést és halált láthatunk. Ahol értéktelen dolgok köthetik le a figyelmet, ott hiányzik az isteni erő. Az az erő, amely szükséges a gyülekezet növekedéséhez és fejlődéséhez, hozza az összes többi áldást is, és az Úr felmérhetetlen bőségben kínálja ezt fel mindnyájunknak.

Ha tehát a Szentlélek az erő közvetítője, akkor miért nem éhezzük és szomjúhozzuk a Lélek adományát? Miért nem beszélünk erről, és miért nem tesszük imáink és prédikációink tárgyává? Az Úr készségesebben adja Szentlelkét azoknak, akik neki szolgálnak, mint ahogy a szülők adják gyermekeiknek ajándékaikat. Krisztus minden munkása naponta könyörögjön Istenhez a Lélek keresztségéért. A keresztény munkások

gyűljenek össze csoportokban; kérjenek segítséget és mennyei bölcseséget a helyes tervezésre és kivitelezésre egyaránt. Különösen azt kérjék Istentől, hogy választott követeit részesítse a lelki munkában a Szentlélek csodálatos keresztségében. A Lélek megnyilvánuló ereje a hívők életében hatalmasan támogatná az igazság hirdetését, ahogy azt a világ minden tisztelete és dicsősége együttvéve sem adhatja meg. – *Apostolok története*, 49–50. old.

Csütörtök – február 23.: Szentlélek és a helyes ítélőképesség

Nagy munka vár ránk. A világot nem a nyelvek adománya vagy a csodatettek térítik meg, hanem ha a megfeszített Krisztust prédikáljuk. Engedjünk teret a Szentlélek munkájának. Isten eszközöket adott a kezünkbe, nekünk pedig mindegyiket fel kell használnunk, hogy az Úr akaratát cselekedjük, és az Ő útján járjunk. Mint hívőknek, kiváltságunk, hogy részt vegyünk a korszerű igazság terjesztésében. Amennyire csak tehetjük, használjunk fel minden eszközt és lehetőséget, hogy az igazságot újabb helyekre eljuttassuk. Templomokat kell építenünk, hogy Isten népét befogadjuk. Álljanak a helyükön, mint világító központok a világ sötétségének közepette. Ezt a munkát várja el tőlünk az Úr. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 424. old.

Lelkem aggódik, mert tudom, mi vár ránk. Minden elképzelhető csalás, téveszme környékezi a lelkeket, akik nem állnak Istennel naponkénti, szoros összeköttetésben. Művünkben ne foglalkozunk mellékes szempontokkal, nézetekkel, amíg meg nem vizsgáltuk, amíg meg nem győződünk, hogy milyen forrásból erednek. Sátán angyalai fortélyosak, bölcsnek a rosszra, olyan eszméket termelnek, melyeket sokan nagy világoosságnak tartanak, új és csodálatos dolgokként hirdetnek. Tartalmaznak ugyan valamennyi igazságot, ám emberi elgondolásokkal vegyítve, ennek következtében hittételek helyett emberek rendeleteit tanítják. Itt az ideje, hogy komolyan vigyázzunk és imádkozzunk. Egyes dolgok jóknak tűnnek, ám gondos mérlegelést, sok imát igényelnek, mert az ellenség tetszetős tervei a lelkeket az igazság útjának közelében fekvő ösvényekre vezethetik, amelyek szinte alig különböztethe-

tők meg a szent életre, a mennybe vezető úttól. Testvéreim, óva intelek benneteket: járjatok az egyenes úton! – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 229. old.

Péntek – február 24.: További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A gonosz lelkek munkája” című fejezet.

9. tanulmány

A Szentlélek és az egyház

Szombat délután – február 25.

Ha a magukat Isten népének vallók elfogadnák az Igéből rájuk sugárzó világhosságot, eljutnának arra az egységre, amelyért Krisztus imádkozott: „a Lélek egységére” a „békesség kötelékével”, ahogy az apostol mondja. „Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást; egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség.” (Ef 4:3–5)

Akik elfogadták az adventüzenetet, tapasztalták ezt az áldást. Különböző egyházakból jöttek, és ledöntötték az egyház emelte korlátokat; egymásba ütköző hitvallásuk atomjaira esett szét; a földi millenniumba vetett bibliátlan reménységet feladták, a második adventről alkotott hamis nézeteiket kiigazították; a gőg és a világhoz való ragaszkodás semmivé lett. A sérelmeket orvosolták. Szívük a legszebb közösségben egyesült, szeretet és öröm foglalta el a fő helyet. Ha ez a tanítás ezt érte el annak a kevés embernek az életében, aki elfogadta, ezt érné el mindenkinek az életében, ha mindenki elfogadná. – *A nagy küzdelem*, 379. old.

Egy Urunk van, és egy a hitünk. Törekedjünk betölteni Krisztusnak a tanítványok egységéért mondott imáját. „Szenteld meg őket a te igazsággal: a te Igéd igazság. Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; és én őérettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban. De nemcsak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Jn 17:17–21)

Értsük meg, hogy Isten munkájának sikeres elvégzése érdekében elengedhetetlen a tökéletes egység a munkások között. Mindenki kér-

jen bölcsességet a mindentudó Tanítótól, hogy megőrizzük a békét. Legyünk megfontoltak, nehogy széthúzást szülő javaslatokkal álljunk elő. – *Bizonyágtételek*, 9. kötet, 195–196. old.

Hamarosan minden véget ér. Nem engedhetjük meg, hogy saját tetteink állítsák meg a munkát. Megváltásunk vezére biztat bennünket: „Menjete csak előre! Közeleg az éjszaka, amikor már senki sem dolgozhat többé!” Egyre hasznosabbá kell válnunk. Életünk folyamatosan Krisztus hatalma alatt kell, hogy álljon. Égve kell tartanunk a mécse-seinket.

Az imádság a menny által rendelkezésünkre bocsátott hatékony eszköz. Ha valaki kérést vagy felhívást intéz felebarátjához, megindítja őt vele, és nézeteltérések megoldódnak. Az ima azonban a mennyet mozgatja meg. Csakis az imára válaszként kapott erő teheti bölcsé az embert ahhoz, hogy képes legyen a Lélek egységében munkálkodni. A fohász, a hit és az Istenben való bizalom mennyei hatalommal ruház fel, ami felülírja az emberi számításokat.

Ha az ember megengedi Istennek, hogy megvilágítsa, a hajnali félhomályból eljut a déli napsütés ragyogó fényességébe. – *Reflecting Christ*, 159. old.

Vasárnap – február 26.: A Szentlélek egyesít bennünket Krisztussal

Felülmúlhatatlan értékű igazságot fogalmazott meg Jézus, amikor ezt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” A bűn elválasztotta a földet a mennytől, a korlátolt embert a Mindenhatótól. Ahogy a szigetek elkülönülnek a kontinensektől, úgy vált el a föld is az égtől, az ember és Teremtője között pedig hatalmas szakadék tátong. Jézus hidat épített e szakadék fölött, és egy új utat nyitott, amelyen az ember eljuthat Istenhez. Akikből hiányzik a lelki világosság, nem látják ezt az utat, és reménytelenségben élnek. Az emberek önálló elméleteket gyártottak az életre vezető útról, (...) pedig csak egyetlen név adatott az embereknek a megváltásra: Jézus, akinek szavai a bűn okozta szakadékon keresztül eljutnak hozzánk: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” (...)

„Ha valaki énrajtam megy be – mondta Krisztus –, megtartatik, és bejár és kijár majd, és legelőt talál.” (Jn 10:9) Örüljön a föld, s a világ lakói ujjongjanak, hiszen Jézus hidat épített a bűn okozta szurdok fölött, és egyesítette a földet az éggel! Utat nyitott az Úr megváltottai számára! A fáradtak és megterheltek hozzá jöve nyugalmat találnak a lelküknek. A zarándok beléphet a helyre, amit az Őt szeretőknek készítettek. – *That I May Know Him*, 82. old.

Az apostolok a Krisztus által lefektetett alapra építették fel Isten egyházát. Az Ige a templomépítést gyakran használja jelképekül a gyülekezet épülésének szemléltetésére. Így utal Zakariás is Krisztusra, mint Csemétére, aki megépíti az Úr templomát. (...)

Királyok és kormányzók, papok és főemberek igyekeztek lerombolni Isten templomát. Az Úr hűséges emberei azonban folytatták a munkát, bátran szembenéztek fogsággal, kínoztatással és halállal. Az épület szépen és arányosan készült. Időközönként ugyan a munkásokat már-már elvakította a környező babonák köde és homálya, máskor viszont erőszakos ellenfelek majdnem legyőzték őket. Ők azonban folytatták munkájukat rendíthetetlen hittel és tántoríthatatlan bátorsággal.

A legkiválóbb építők közül azonban egyik a másik után esett el az ellenség keze által. Istvánt megkövezték, Jakabot fegyverrel ölték meg, Pált lefejezték, Pétert megfeszítették, Jánost száműzték. Mindezek ellenére a gyülekezet növekedett. Új munkások léptek az elesettek helyére, és továbbra is kőre kő került az épület alapzatán. – *Apostolok története*, 595–597. old.

Hétfő – február 27.: A Szentlélek a keresztség által teremt egységet közöttünk

A Szentlélek leszállása a pogányokra nem volt egyenlő a keresztséggel. A megtéréshez szükséges lépés minden esetben: a hit, a bűnbánat és a keresztség. Az igazi keresztények ekképpen egyesülnek az egyetlen Úrban hitben és keresztségben. Isten megszentelő kegyelme által a különféle vérmérsékletek megváltoznak, és ugyanazon kiváló alapelvek kormányozzák mindnyájuk életét. Péter engedett a hívő pogányok

könyörgésének, és velük maradt egy ideig, hirdette Jézust a környék pogányainak. – *A megváltás története*, 289. old.

Krisztus az alámerítkezést a lelki országába szóló belépés jeléül adta. Ezt határozott feltételnek szabta, amellyel mindenkinek számolnia kell, aki annak bizonyítékát kívánja, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek hatalma alatt áll. Mielőtt valaki az egyházban otthonra találna, mielőtt Isten lelki országának küszöbét átlépné, az isteni név pecsétjét kell elnyernie: „Az Úr a mi igazságunk.” (Jer 23:6) (...)

Amikor a keresztények engedelmeskednek az alámerítkezés ünnepélyes szertartásának, Isten feljegyzi fogadalmukat, amellyel hűséget fogadtak neki. Ez a fogadalom az ő hűségesküjük. Megkeresztelkedtek az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Így egyesültek a menny három nagyhatalmával. Megfogadták, hogy megtagadják a világot, és engedelmeskednek az Örökkévaló országa törvényeinek. Ezentúl új életben járnak, a menny országa szabályait követik, az Urat tisztelik. Ha fogadalmukhoz hűek maradnak, kegyelmet és erőt kapnak, amely képesíti őket, hogy szent életben járjanak. „Akik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, akik az Ő nevében hisznek.” (Jn 1:12) – *Evangelizálás*, 307. old.

Az Ige lelkiismeretes prédikálása mindig olyan eredménnyel járt, ami a Szentírás mennyei eredetéről tanúskodik. Isten szolgáinak tanítását a Szentlélek kísérte, és szavukban erő volt. Számos bűnös lelkiismerete felébredt. (...) Amikor felismerték, hogy a Golgota keresztjén az ember bűnei miatt kellett ilyen végtelen áldozatot hozni, megértették, hogy csakis Krisztus érdemei engesztelhetik ki az Atyát bűneikért, és békíthetik meg az embert Istennel. Hittel és alázattal hajoltak meg Isten Báránya előtt, aki elveszi a világ bűneit, és Jézus vére által bocsánatot kaptak „az előbb elkövetett bűnökre”. (...)

Hittek és megkeresztelkedtek, majd Krisztus Jézusban új teremtményként indultak el az új életben – nem azért, hogy a korábbi kívánságaikhoz szabják magukat, hanem hogy az Isten Fiába vetett hittel a Megváltó nyomába lépjenek; hogy visszatükrözzék jellemét és megtisztuljanak, amiképpen Ő is tiszta. – *A nagy küzdelem*, 461. old.

Kedd – február 28.: A Szentlélek Isten Igéje által teremt egységet az egyházban

A Biblia megszabadult bilincseitől. Elvihető minden ember ajtajához, igazsága bemutatható minden ember lelkiismeretének. Sokan vannak, akik nemeslelkű béreaiakként naponta kutatják az Írásokat, s amikor az igazságot eléjük tárják, látják, vajon úgy vannak-e a dolgok vagy sem. Krisztus mondta: „Tudakozzátok az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonytságot tesznek rólam.” (Jn 5:39) Jézus, a világ Megváltója nemcsak megparancsolja az embernek, hogy olvassa, hanem hogy *tudakozza is* az Írásokat. E nagyon fontos munka ránk van bízva, és ha lelkiismeretesen végezzük, nagy áldást nyerhetünk, mert a Krisztus parancsa iránti engedelmesség nem marad jutalom nélkül. Urunk kegyelmének sajátos ajándékaival koronázza meg mindazokat, akik a hűségnek az Igében kinyilatkoztatott világosságát követik. – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 84. old.

Isten Szava igazi bölcsesség és tudás forrása. Az emberi elképzelések és szenzációhajhász prédikációk vajmi keveset érnek. Akik magukba szívják a szent Igét, ugyanolyan egyszerűen fogják tolmácsolni, ahogy Krisztus is tette. A világ legnagyobb Tanítója a legegyszerűbb nyelvezettel és a legérthetőbb szimbólumok segítségével adta elő mondandóját.

Az Úr arra kéri pásztorait, hogy tiszta eledellel táplálják a nyáját. Azt szeretné, ha az igazságot a maga egyszerűségében közvetítenék. Ha hűségesen végzik a munkát, sokan meggyőződnek a Szentlélek erejéről, és megtérnek. Olyan Biblia-oktatókra van szükség, akik közel férkőznek a hitetlenekhez, megkeresik az elveszett bárányokat, és egytől egyig mindenkinek tiszta és pontos üzenetet közvetítenek. – *Tanácsok szülőknek, nevelőknek és tanulóknak*, 433. old.

Szent és bensőséges viszonyba kell kerülnünk a világ Megváltójával. Egyek kell lennünk Krisztussal, ahogy Ő egy az Atyával. Milyen csodálatos változáson megy át az Úr népének azon része, ami eggyé válik Isten Fiával! Minden mozdulatunk, rezdülésünk, törekvésünk és szenvedélyünk Jézus lelkével és gondolkodásmódjával kell, hogy összhangba kerüljön. Az Úr azt szeretné, hogy akik hisznek benne, ezt a munkát

végezzék. Életünknek és magaviseletünknek átalakító hatást kell gyakorolnia a világra. Krisztus követőinek útját az Ő hatalmának kell befolyásolnia, hogy úgy beszéljenek és viselkedjenek, ahogyan Jézus. A Megváltó így szól: „Én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, őnekik adtam.” (Jn 17:22) (...)

Krisztus kegyelme csodálatos átalakulást eredményez életünkben és jellemünkben. Ha valódi tanítványai vagyunk Jézusnak, a világ észre fogja venni, mit tett értünk az isteni erő, és láthatóvá válik, hogy bár a világban vagyunk, mégsem tartozunk oda. – *My Life Today*, 252. old.

(Olvassuk fel Jn 17:17, 19–21. verseit!)

Krisztus imája az idők végéig felöleli összes követőjét. Előre látta népének próbáit és veszélyeit. Nem közömbösek számára az egyházát zavaró, gyengítő szakadások és viszályok. Mélységesebb érdeklődéssel és gyöngédebb szánalommal tekint ránk, mint amilyen a földi szülő szívét vonzza kiszámíthatatlan, lesújtott gyermekéhez. Jézus azt akarja, hogy tőle tanuljunk. Meg szeretné nyerni a bizalmunkat. Biztat, hogy nyissuk meg a szívünket szeretetének. Ő elkötelezte magát, hogy a segítőnk lesz. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 237. old.

Szerda – március 1.: A Szentlélek hitben és tantételekben is egységet hoz létre az egyházban

Minden gyülekezeti tagnak éreznie kell szívében és elméjében Isten átalakító erejét, így lelki növekedésben lehet része. A hiteles keresztnyeknek elegendő Krisztus kegyelme, hogy Isten gyermekeivé válhassanak. Az angyalok az Úr népének javára munkálkodnak, hogy Sátán ne arathasson győzelmet felettük. (...)

A Szentlélek nem engedheti meg, hogy egyetlen gyülekezeti tagnak is hiányosságokkal teli jelleme legyen. Minden férfi és nő megkapta tőle az előjogot, hogy a világosság követévé, az igazságra való befolyássá, a keresztény élet példaképévé váljon. Isten így segíti egyházát. Sátán minden tőle telhetőt megtesz az Úr tervének tönkretétele érdekében; a Mindenható azonban azt szeretné, hogy aki a népe közé tartozónak vallja magát, ne ejtsen hibát, hanem egyenesen haladjon a jó irányba.

A földi gyülekezet vezetője arra inti a tagokat, hogy akaratukat jóindulatú engedelmességgel Isten akaratának vessék alá. A Teremtő ekképp egyesíti a földön lévő egyházának eszközeit a mennyieikkel. – *The Upward Look*, 184. old.

A keresztény egységnek hatalmas ereje van. Akik ennek részesei, azokról nyilvánvalóvá válik, hogy ők Isten gyermekei. Az egység óriási befolyással van a világra, és bebizonyítja, hogy az ember – halandóságának ellenére is – képes a mennyei természetben részesülni, ami után e kívánsággal és megvesztegetéssel teli világban mindenki igencsak törekszik. Egyek kell, hogy legyünk felebarátainkkal és Krisztussal: Jézus által pedig az Atyával is. Ha ez megvalósul, rólunk is el lehet majd mondani: „Öbenne vagytok beteljesedve.” (Kol 2:10) – *My Life Today*, 276. old.

Láttam, ahogy Isten vizsgálja és próbálja népét. Mint aranyat, addig finomítja, míg ki nem ég belőle a salak, mígnem a képmása tükröződik benne. (...) Az Úr mindent meg fog rendíteni, ami megrendíthető. Isten a legmegpróbálóbb helyzetekbe fogja vinni népét. Híveinek az igazságban kell gyökerezniük, különben elbuknak. Ha az Atya ihlető jelenlétével megnyugtatja és táplálja lelküket, ki fognak tartani, még ha sötét és tövisekkel tűzdelt is az út. Mert a sötétség hamar elmúlik, és az igazi világosság örökké ragyogni fog.

(...) Legyünk nagyon körültekintőek. „Amennyiben rajtatok áll, éljetez minden emberrel békességben.” Anélkül is engedelmeskedhetünk ennek az intésnek, hogy hitünk elvei közül egyet is fel kellene áldoznunk. Sátán és serege harcban áll a parancsolattartókkal, és törekedni fog nehéz helyzetbe hozni őket. Nem kellene az előrelátás hiánya miatt ide juttatnunk magunkat. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 355–356. old.

Csütörtök – március 2.: A Szentlélek egyesíti az egyházat a misszióban és a szolgálatban

A tanítványok tíz napon keresztül fohászokdtak a Lélek kitöltéséért, Krisztus pedig közbenjárt ügyükért a mennyben. Az égiek megün-

nepelték Jézus visszatérését. Miután a szolgák szolgálaként közöttük élt, felemeltetett a mennybe, és a Szentlélek ajándékát kérte Istentől, hogy tanítványaira árássa. (...)

Kimondhatatlan vággyal tekintek arra az időre, amikor a pünkösdi események – sokkal erőteljesebb formában – újra megisméltődnek. „Ezek után láttam más angyalt leszállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld fénylett annak dicsőségétől” – mondja János (Jel 18:1). Amikor ez bekövetkezik, az emberek saját nyelvükön hallhatják az igazságot. – *Adventista Biblia-kommentár*, 6. kötet, 1055. old.

Az Úr nem zárta be a mennyei tárházat, miután a Szentlelket kiárasztotta az első tanítványokra. Mi is megkaphatjuk áldásainak teljességét. Az ég tele van Isten kegyelmének kincseivel: aki hittel jön elé, bizalommal kérheti, amit Ő megígért. Ha nincs bennünk az Ő ereje, az csak a lelki hanyatlásunknak, tőle való különbözőségünknek és hanyagságunknak a következménye. Ébredjünk fel végre ebből a törvényeskedő, halott állapotból! – *Review and Herald*, 1889. június 4.

Az Úr minden arra vágyó lélekbe új életet ültethet: ha valaki őszintén akarja Őt szolgálni, annak az oltárról származó „eleven szenet” érint az ajkához, hogy ékesszólóan tudja dicsérni az Ő nevét. Ezernyi hangot fog áthatni az erő, hogy Isten Igéjének csodálatos igazságait hirdethessék. A tétova nyelv megoldódik, a visszahúzódók bátorságra lelnek, és nyíltan bizonyosságot tesznek hitükről. Tisztítsa meg az Isten minden foltól gyermekeinek lelki templomát! Bárcsak mindannyian megtarthatnánk a vele való szoros kapcsolatot, és részünk lehetne a késői eső kitöltésében! – *Review and Herald*, 1886. július 20.

Az apostoli egyházzól írták, amikor a feltámadt Krisztus dicsősége ragyogott rájuk: „Senki semmi marháját nem mondta magáénak.” „Mert szükölködő sem volt öközöttük senki.” „Az apostolok nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.” „Mindennap egy akarattal kitarva a templomban és megtörve házanként a kenyeret részesedtek eledelben, örömmel és tiszta szívvel, dicsérve Istent és az egész nép előtt kedvességet találva.

Az Úr pedig minden napon szaporította a gyülekezetet üdvözülőkkel.” (Csel 4:32, 34, 33; 2:46–47)

Átkutathatjuk az eget és a földet, mégsem találunk határozottabban kinyilatkoztatott igazságot, mint hogy segítenünk kell a részvétünkre és segítségünkre szorulókon. Ez a Krisztusban rejlő igazság. Amikor a Jézus nevét viselők gyakorolni fogják az aranyszabály elveit, akkor majd ugyanaz az erő és hatalom kíséri az örömezenetet, ami az apostolok napjaiban volt a segítségükre. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 137. old.

Minden gyülekezetben lennie kellene szegények kincstárának, így mindenki hálaáldozatot ajánlhatna fel hetente vagy havonta. Ez az áldozat hálaikat fejezné ki egészségünk, élelmünk és kényelmes ruhánk ajándékáért.

Ki-ki Istentől kapott javaival arányosan félretehette a szegények, az ínséget szenvedők részére. Külön felhívom erre a figyelmeteket. Ne feledkezzetek meg a szegényekről! Mondjátok le kényelmetek, fényűzésetek egy részéről, hogy segíteni tudjátok, akiknek csak a legszűkösebb ruházat és élelem jutott! Amit értük teszel, Jézusért teszed. Jézus azonosítja magát a szenvedő emberiséggel. Ne azon igyekezzetek, hogy sorra kielégítsétek minden vágyatokat! Ne csak akkor adjatok, amikor jól esik! Adakozzatok rendszeresen, minden héten annyit, amennyit az Úr napján a mennyei jegyzőkönyvben szeretnétek látni! – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 150–151. old.

Péntek – március 3.: További tanulmányozásra

„Ti pedig, atyámfiak, meg ne restüljétek a jó cselekvésében!” (2Thessz 3:13)

Miként hívhatnánk fel a figyelmüket azoknak, akik Krisztus követőinek vallják magukat, hogy végre tudatára ébredjenek magasztos elhívásuknak? Hát nem szól már egyetlen hang sem, ami kérhetné őket, hogy dolgozzanak, amíg még nappal van? Mennyei Urunk életét adta e romokban heverő világért. Ki mond le végre énjéről, és áldozza önmagát azon lelkek megmentésére, akikért Krisztus meghalt?

A keresztényeknek minden cselekedetükben keresniük kell annak a lehetőségét, hogy Krisztust bemutassák, és bizonyítsák, hogy jó neki szolgálni. Ne tegyék visszataszítóvá a vallásunkat azzal, hogy a megpróbáltatások során az énről való lemondást és az áldozathozatalokat nyögve és sóhajtozva fogadjátok! Ne semmisítsétek meg hitünk bizonyosságát türelmetlenkedéssel, nyugtalansággal és panaszkodással! Hagyjátok a Lélek erényeit megmutatkozni jóság, alázat, béketűrés, szívesség és szeretet által. Hadd vegyék észre mások is, mennyire megindító Krisztus véget nem érő szerelme, és hogy vallásunk nem pusztán ruha, amelyet fel- vagy leveszünk a körülményektől függően, hanem zavartalan, folytonos és változhatatlan elv. Milyen szomorú, hogy a büszkeség, hitetlenség és önzés – mint valami lappangó daganatos betegség – felfalja az életadó kegyelmet olyan sok, magát kereszténynek valló ember szívében! (...)

A Jézus iránt érzett szeretet látható, érezhető. Nem lehet elrejtteni. Fenséges erőt képes kibocsátani. A félnket bátorrá teszi, a lustát szorgalmassá, a tudatlant bölccsé. A dadogó nyelvet ékesszólóvá változtatja, új életre ébreszti az eddig nem használt elmét. A csüggedőknek reményt ad, a szomorúakat felvidítja. Aki Krisztus szeretetével bír, elfogadja szerelmének ajándékait és lehetőségeit, hogy az Ő erejével viselhesse a terheket. A Megváltó szeretete nem gerjed haragra a váratlan helyzetekben, és szemrehányást sem tesz. (...)

Krisztus békéje értékesebb minden földi kincsnél. Keressük teljes szívünkkel az Urat, tanuljunk Jézustól alázatosságot és szelidséget, hogy nyugalmat találhassunk a lelkünknek! Keltsük életre nem használt tartalékainkat, váljunk tevékeny, őszintévé, buzgóvá! A keresztény példamutatásának, magaviseletének és beszédének egyaránt olyannak kell lennie, ami feléleszti a bűnösökben a vágyat, hogy az élet Forrásához jöjjenek.

Tárjuk ki szívünket az igazság Napjának ragyogó sugarai előtt! Dolgozzunk örömmel, vígan Urunk szolgálatában! Ne csak a gyülekezetben dicsérjük Őt szavainkkal, hanem a mennyei szentség felé irányított életünkkel is – tevékeny, hasznos keresztény életmóddal! Bátorítsátok egymást választásotokban és elhívásotokban! Jusson eszetekbe, hogy aki nem restül meg a jó cselekvésében, végül győzelmet arat! – *Reflecting Christ*, 368. old.

10. tanulmány

A Szentlélek, az Ige és az imádság

Szombat délután – március 4.

Amikor Jézus a Jordán partjához ért, és kérését az ég felé emelte, az emberiség ügyét pont az a személy tárta az Atya elé, aki isteni természet emberivel fedte be. (...) Krisztusnak az elveszett emberiségért mondott imája megtisztította a dicső trón felé vezető ösvényt, és utat nyitott a sötétségben, amit Sátán bocsátott az ember és Isten közé. A menny kapui szélesre tárultak, Isten Lelke galamb formájában körözött Jézus feje fölött, az Atya pedig hallható hangon így szólt: „Ez az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm.”

Krisztus imájára az Úr hallható szava által hangozott el a válasz, ami biztató a bűnösre nézve, hogy az ő könyörgése is eljut az Atya trónjához. A Szentlélek kitöltetik azokra, akik erejét és kegyelmét kutatják, és segít tehetetlenségükben, amikor „meghallgatásra” készülnek Isten elé. Az ég elfogadja kéréseinket, és hív bennünket: „Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.” (Zsid 3:16) Hitel kell közelednünk hozzá, és bízunk kell benne, hogy Ő rendelkezik azzal, amit éppen kérünk tőle. – *Adventista Biblia-kommentár*, 5. kötet, 1078. old.

Isten felismeri a lélek szükségleteit. Vele ellentétben azonban sokan, bár Szavának hatalmas kincsét birtokolják, mégis sincsenek ennek tudatában. (...)

Szükség van az Úrral való kapcsolatra, de ennek nem szabad (...) felületesen lennie: őszinte bűnvallásra, széttűzött szívre és folyamatos lelki alázatra van szükségünk ahhoz, hogy Isten elé járulhassunk. A menny népének a Fenséges kihallgató termébe kell belépnie. (...)

Isten tudja, hogy szükségünk van rá, és ha hozzá fohászkodunk, segítségünkre siet a kísértés és megpróbáltatás között. A szíveket ismerő Atya elé hozott kérések meghallgatásra találnak. – *The Upward Look*, 333. old.

Mélységes sóvárgással vágyakozz Isten, az élő Isten után! Krisztus élete tanúsítja, hogy mit tehet az ember, ha mennyei természet részese lett. Mindaz, amit Jézus kapott Istentől, a mienk is lehet. Tehát kérj, és kapni fogsz. Jákob állhatatos hitével, Illés rendíthetetlen kitartásával igényeld mindazt, amit az Úr megígért!

Az istenfogalom csodálatos szépsége töltse be gondolatvilágodat! Rejtett láncszemek kössék össze Jézus életét és a tiedet! Aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, kész bevilágítani szívedbe „az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlata végett” (2Kor 4:6). A Szentlélek rávilágít Isten dolgaira, és eleven erővel plántálja őket az engedelmes szívbe. Krisztus elvezet a végtelenség küszöbéig. Megláthatod a fátylon túli dicsőséget, és megjelentheted az embereknek annak tökéletes voltát, aki örökké él, hogy esedezzék értünk. – *Krisztus példázatai*, 149. old.

Vasárnap – március 5.: Az Istennek tetsző imádság

Isten kegyelméből – amelyet tárt karokkal bocsát rendelkezésünkre – mindannyian próbáljunk válasz lenni Krisztus tanítványaiért mondott imájára: „Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned.” (Jn 17:21) A béke, szeretet, türelem és jóindulat legyenek lelkünk változatlan elvei. Ajkunkról Krisztus szeretetéről szóló énekek szálljanak fel! (...) Ha Isten népe Krisztusban marad, Jézus szeretete nyilvánvalóvá válik, és egyetlen Lélek lelkesíti az összes szívet: mindenkit a Megváltó képe szerint terem újjá, és egyformává teszi őket. Az igazi szőlőtő élő ágacskáikhoz hasonlóan egyek lesznek Krisztussal, az élő fővel. Ő bennmarad szívükben, irányítja, vigasztalja és megszenteli őket, hogy követőinek egysége mutakozzon meg a világ előtt, bizonyítva, hogy maradék egyháza mennyei kinyilatkoztatást kapott. Krisztus egyházának egysége tanúsítja, hogy Isten egyszülött Fiát a világba küldte. – *This Day With God*, 88. old.

Éjjel-nappal szomorkodom durvaságuk, nyers modoruk, barátságatlan szavaik és lelkületük miatt, pedig magukat a mennyei Király gyermekeinek, a királyi család tagjainak vallják. Keményszívűek, részvétlenek, nyersek azokkal szemben, akiket nem kedvelnek. A menny könyveiben pedig ezt nagy bűnként jegyzik fel. Sokan beszélnek az igazságról, tanítják az igazság elméletét, ám Jézusnak szívet lágyító szeretete nem vált jellemük élő, tevékeny elemévé.

Korunk – mondhatnánk – az egyetemes hitehagyás korszaka. Akik vallják, hogy magasabb rendű igazságot hirdetnek, jellemük és eljárásuk viszont nem egyezik Isten igazságával, félrevezetik a gyülekezeteket. Az Úr jósága, kegyelme, részvéte, gyengédsége és szeretete nyilvánuljon meg mindazok szavaiban, magatartásában és jellemében, akik magukat Isten gyermekeinek vallják, különösen pedig azokéban, akik állítják, hogy az Úr Jézus hírnökei, akiket az élet Igéjével a veszendők megmentése érdekében küldött el. A Biblia parancsa szerint kerüljék mindazt, ami jellemükben nyers és durva. Oltassanak be Krisztusba, az élő szőlőtökébe. Olyan minőségű gyümölcsöket teremjenek, mint amilyenek maga a szőlőtő terem. Az ágak csak így bizonyíthatják a szőlőtő értékét. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 151. old.

Jézus azt akarja, hogy a gyermekek és fiatalok ugyanolyan bizalommal forduljanak hozzá, mint amilyenell a szüleikhez mennek. Ahogy a gyerek kenyeret kér édesanyjától vagy édesapjától, amikor éhes, ugyanúgy kérje az Úrtól is, amire csak szüksége van.

A Megváltó ismeri a gyerekek szükségleteit, és készségesen meghallgatja imáikat. A gyermekek zárják ki szívekből a világot és mindazt, ami elvonja figyelmüket Istentől. Hadd érezzék, hogy egyedül vannak vele, aki látja szívük legelrejtettebb zugait, és ismeri lelkük vágyait! Hadd érezzék, hogy a jó Istennel beszélgetnek. – *Boldog otthon*, 299. old.

Hétfő – március 6.: A biblikus ima alapja: kérjük Istent!

Nevelnünk kell lelkünket, hogy erőteljesen kapaszkodjon Krisztus ígéreteinek sokaságába. Jézus tudja, hogy képtelenek vagyunk Sátán milliányi kísértésével szembeszállni, ha nem kapunk erőt Istentől ehhez.

Nagyon is jól tudja, hogy az emberi erő önmagában biztosan csődöt mond. Éppen ezért mindent megtett, hogy a mennyei erődtménybe rejtőzhessünk el a nehéz helyzetekben és megpróbáltatásokban. (...) Olyan tett ígéretet erre, aki sohasem hazudik. (...) Táplálnunk kell önmagunkban a hitet, hogy megkapjuk, amit ígért nekünk.

Isten mindenki számára azzá válik, amivé az illető engedi. A megosztott szívükből eredő unalmas, egyhangú imák nem hozzák meg számunkra az ég áldásait. Ó, mennyire nagy szükség van a mennyei ígérekhez való ragaszkodásra! Kérjétek hittel, várakozatok bizalommal, fogadjátok el a kapottakat odaadással, örüljétek reménykedve, hiszen aki keres, talál! Legyetek őszinték ebben a tekintetben! Keressétek az Urat teljes szívetekből! Az emberek őszintén elkötelezik magukat a földön vállalt dolgokat illetően, amíg erőfeszítéseiket nem koronázza siker. Tanuljátok meg végre az Isten által ígért áldások keresésének művészetét is, és ha kitartással, elhatározással törekszetek erre, megkapjátok az Ő világosságát, igazságát és bőséges kegyelmét.

Kiáltatok őszintén, lelki éhséggel Istenhez. Küzdjétek a mennyei küldöttekkel, mígnem győzelmet arattok. Helyeztétek teljes lényeteket, lelketeket, testeteket az Úr kezébe, és határozzátok el, hogy szeretettel, odaszentelődéssel az Ő eszközei lesztek, akiket az Ő akarata vezet, irányít, és akiket az Ő Lelke tölt be. – *Our High Calling*, 131. old.

Naponta több ezer olyan ima hangzik el, amire Isten nem válaszol. Ezek a fohászok hit nélküliek. „Aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik.” (Zsid 11:6) Önző, bálványimádó szívből származó imák születnek. (...) Sokan nyugtalan, háborgó, morgolódo imákat mondanak el az élet nehézségei és terhei miatt, ahelyett, hogy alázattal kegyelmet kérnének az enyhítésükre. Akik így kérnek, nincsenek Krisztusban. Nem helyezték Isten akaratát a sajátjuk elé. Nem teljesítették az ígéret feltételeit, így az nem tud a javukra megvalósulni.

Akik Jézusban maradnak, biztosak lehetnek abban, hogy Isten meghallgatja őket, mivel az Ő akaratát teszik. Nem mondanak formális, hosszú imádságokat, hanem őszinte és szerény bizalommal jönnek elé, ahogy egy gyerek járul az apjához; beszélnek neki a fájdalmaikról,

félelmeikről, bűneikről, és Jézus nevében közlik szükségleteiket; az Ő jelenlétéből aztán boldogan, a megbocsátó szeretet és megtartó kegyelem bizonyosságával távoznak.

Annak tudatában, hogy Jézus mellettünk áll, reménnyel, bátorsággal és boldogsággal örülhetünk. (...) Soha ne távolodjatok el Krisztustól! Ő sem engedi el sosem a kezeteiket. (...) Jézus akkor sem marad távol, amikor megszomorítjuk Őt. Bárcsak az Ő szeretete lelkesítené a szíveket, hogy buzgón munkálkodjatok a dicsőségére! – *Our High Calling*, 147. old.

Kedd – március 7.: A biblikus ima alapja: higgyünk!

Ha hiszünk az ígéreteiben, hisszük, hogy bűneink megbocsáttatnak és megtisztulunk, a gutaütöthöz hasonlóan mi is meggyógyulunk összes bűnünkéből és betegségünkéből. Ne várj addig, amíg *érezni fogod*, hogy meggyógyultál, hanem mondd: Hiszem, hogy így van, nem azért, mert érzem, hanem mert Isten megígérte.

Jézus szavai így hangzanak: „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglesz néktek.” (Mk 11:24) Csak egyetlen feltétele van az ígéretnek: hogy Isten akarata szerint kérjük. Mivel pedig az az Úr akarata, hogy bűneinkből megtisztítson, gyermekeivé fogadjon, és képessé tegyen szent életet élni, kérhetjük ezen áldásokat, és hihetjük, hogy el is nyerjük azokat; sőt, már meg is köszönhetjük azokat Istennek. – *Jézushoz vezető út*, 51. old.

Akik részrehajló szívvel élik keresztény életüket, idővel az ellenség táborába sorozódnak be, bármilyenek is a szándékaik.

A tétovázó nők és férfiak Sátán legjobb szövetségesei. Bármilyen jó is legyen önmagukról alkotott véleményük, valójában csalók. Az Istenhez és az igazsághoz hűségeseeknek szilárdan ki kell tartaniuk a jó mellett. Lehetetlen hűségeseznek maradni az igazsághoz, miközben ugyanabba az igába hajtjuk a fejünket, mint a hitetlenek. Nem egyesülhetünk azokkal, akik önmagukat szolgálják és világi terveket hajszolnak, anélkül, hogy elveszítenénk mennyei Tanácsadónkkal a kapcsolatunkat. És ha később sikerül is az ellenség hatalmából kiszabadulnunk, csak sérül-

ten, sebesülten, a csalódottság érzésével menekülhetünk meg onnan.
– *This Day With God*, 240. old.

Égi Urunk bármilyen kritikus helyzetből kiemelhet bennünket. Nála semmi sem lehetetlen. Amikor lemondott önmagáról, az elszenvedett kínokkal és halálra vezető áldozatával Jézus bebizonyította, mennyire szeret minket. Jöjj Krisztushoz úgy, ahogy vagy! (...) Alapozz mindent az Ő irgalmára! Nincs az a külső vagy benső nehézség, amelyen ne léphetnél át az Ő ereje által.

Egyeseknek lobbanékony természetük van, de aki a Galileai-tengeren kitört vihart lecsendesítette, a háborgó szívhez is így szól: „Hallgass, némulj el!” Nincs olyan lázadó természet, amit Krisztus ne hozhatna helyre, nincs olyan heves vérmérséklet, amit ne nyugtathatna le, ha rá bízunk a szívünket.

Aki átadja lelkét Jézusnak, nincs miért csüggednie. Mindenható Megváltónk van. Jézusra, hitünk Fejedelmére tekintve mi is kijelenthetjük: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen bizonyos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe.” (Zsolt 46:2–3) (...)

Higgy Istenben! A Jézustól való bizalomteljes függőség a győzelmet nemcsak hogy lehetségessé, hanem bizonyossá is teszi. (...) Véghetetlen az Úr hatalma, amellyel minden hozzá érkezőt megválthat. Nincs más, akibe vethetnénk a bizalmunkat. – *In Heavely Places*, 17. old.

Szerda – március 8.: A biblikus ima alapja: igényeljük Isten ígéreteit!

A királyi ember látni akarta imájának beteljesülését, mielőtt hisz, de el kellett fogadnia Jézus szavát, hogy kérését meghallgatta és áldásban részesítette. Ezt a leckét nekünk is meg kell tanulnunk. Bízunk kell ígéreteiben. Ha hittel megyünk hozzá, Isten minden kérést a szívébe zár. Amikor áldását kérjük, higgyük, hogy megkapjuk, és köszönjük meg, hogy megkaptuk. Azután végezzük a dolgunkat, és legyünk biztosak abban, hogy az áldás akkor teljesül, amikor a legnagyobb szükségünk van rá. Ha ezt megtanultuk és tesszük is, tudni fogjuk, hogy imáink meg-

hallgatásra találunk. Isten cselekedni fog értünk „véghetetlen bőséggel”, „az Ő dicsősége gazdagságáért” és „az Ő hatalmas erejének ama munkája szerint” (Ef 3:20, 16; 1:19). – *Jézus élete*, 200. old.

A hit bizalom Istenben, abban, hogy Ő szeret bennünket, és a legjobban tudja, mi válik javunkra. Így saját utunk helyett az Ő útját választjuk, saját tudatlanságunk helyett az Ő bölcsességét, gyengeségünk helyett az Ő erejét, bűnös voltunk helyett az Ő igazságát. Élünk, teljes lényünk már az övé, hittel ismerjük el, hogy az Ő tulajdonai vagyunk, és elfogadjuk az abból származó áldásokat. Az élet eredményességének titka az igazság, a becsület és a tisztaság. Ezek az alapelvek hit által lehetnek a mieink. Minden jó indíték és törekvés Isten ajándéka, és hittel fogadhatjuk el azt az életet, ami valódi növekedést és hatékonyságot biztosít.

A hit gyakorlásának módját nagyon egyszerűen kell elmagyarázunk. Az Úr minden ígéretének feltétele van. Ha készek vagyunk akaratát cselekedni, akkor minden ereje a mienk. Bármilyen ajándékot ígér is, az már benne van az ígéletben. „A mag az Isten beszéde.” (Lk 8:11) Amilyen biztos, hogy a tölgyfa benne van a makkban, olyan biztos, hogy Isten ajándéka ott rejlik az ígéletben. Ha megkapjuk az ígéletet, miénk az ajándék. A hit, ami képessé tesz Isten ajándékainak elfogadására, már maga is ajándék, amelyből minden embernek adatott valamenyny. Akkor növekszik, ha eddzük azt, és magunkévá tesszük Isten Igéjét. Annak érdekében, hogy hitünk erősödjön, gyakran össze kell azt kapcsolnunk az Igével. – *Nevelés*, 253. old.

Néhány esetben Jézus nem nyújtotta azonnal a kívánt áldást, a gyógyulást. A leprás esetében azonban a kérés elhangzásakor már teljesítette is azt. Amikor földi áldásokért imádkozunk, lehet, hogy a válasz késik, vagy Isten valami mást ad, mint amit kértünk. Nem így van, ha a bűntől való szabadulásért könyörgünk. Az az Ő akarat, hogy megtisztítson minket a bűntől, gyermekeivé fogadjon, és képessé tegyen szent életet élni. – *Jézus élete*, 226. old.

Csütörtök – március 9.: Imádkozzunk a Szentlélekért!

Korunk megpróbáltatásainak idején bátorítanunk és vigasztalunk kell egymást. Sátán kísértései eddig soha nem látott mértéket öltöttek, mivel tudja, hogy kevés ideje van hátra, hiszen hamarosan mindenki ügye eldől: életre vagy halálra. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy a nehézségek és megpróbáltatások elsüllyesszenek bennünket. A bajok közepette is helyt kell állnunk, és teljes bizalommal hinnünk Jákob mindenható Istenében. Az Úr megmutatta nekem, hogy bármilyen nehéz helyzetben elegendő az Ő kegyelme. Még ha nagyobbak is a megpróbáltatások, mint korábban, teljesen benne bízva minden kísértést legyőzhetünk, és kegyelme által győzelemre juthatunk.

Fel kell öveznünk magunkat Isten fegyverzetével, hogy minden pillanatban készek legyünk a sötétség erőivel való összecsapásra. Amikor a kísértések és megpróbáltatások feltartóztathatatlanul közelítenek, járuljuk a Mindenható elé, és osszuk meg vele kínjainkat. Ő nem hagy majd bennünket sivár lélekkel távozni, hanem kegyelmét és erejét adja, hogy legyőzzük és megsemmisítsük az ellenséget. Ő, bárcsak mindenki valódi fényében láthatná ezt az igazságot, és Jézus jó katonáiként viselné a nehézségeket! Akkor Izrael erőteljesen haladhatna előre Isten erejével. – *Korai írások*, 46. old.

Krisztus Szentlelket ígért egyházának, és adott szava ugyanolyan mértékben érvényes ránk is, mint az első tanítványokra nézve.

Ugyanolyan állhatatosan kell könyörögnünk a Szentlélek kitöltéséért, mint tették a tanítványok pünkösdkor. Ha nekik akkor szükségük volt rá, nekünk még inkább.

A Szentlélek mértéke attól függ, mennyire hő vággyal és hittel kérjük kitöltetését, mennyire használjuk a kapott világosságot és tudást.

Sokan biztosak benne, hogy már kérték az Úr fogadalmának teljesítését, Krisztusról és a Szentlélekről beszélnek, mégis ebből hasznuk. Ők nem adták át lelküket az isteni küldöttek irányításának és vezetésének. Mi nem használhatjuk a Szentlelket, neki kell használnia bennünket. Isten a Lélek által „munkálja” népében „mind az akarást, mind a munkálást jó kedvűből” (Fil 2:13). Az emberek többsége azonban nem veti alá magát ennek. Ők egyedül akarnak boldogulni. Ezért nem kap-

nak mennyei ajándékokat. Aki szerénységgel elfogadja az Urat, aki éberen figyel vezetésére és kegyelmére, csak az kaphat Szentlelket. Isten arra vár, hogy erőt kérjünk tőle, és akkor megkapjuk. Ha hittel kérjük ezt az ígért áldást, további javak tömegét hozza magával. Krisztus kegyelmének gazdagsága szerint árad ki, aki mindenkinek a lelki képességei szerint adományoz.

A szívünkben maradvá a Szentlélek segít nekünk, hogy észrevegyük jellemhibáinkat, szánakozva tekintsünk mások gyengeségeire, és megbocsássunk nekik, ahogyan szeretnénk, hogy nekünk is megbocsássanak. Akkor Krisztushoz hasonlóan könnyörületesek és udvariasak leszünk.

A Szentlélek szeretetet, örömet, békét, erőt és együttérzést ajánl fel: az örök életre buzdó víz forrása Ő. Mindenkinek ingyen a rendelkezésére állnak áldásai. – *The Faith I Live By*, 53. old.

„Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint”, a Lélek „osztogatván mindenkinek külön, amint akarja” (1Kor 12:11). Ezeket az ajándékokat Krisztus nekünk adta, de csak akkor lesznek ténylegesen a mieink, ha már Isten Lelke irányítja az életünket.

Nem értékeljük kellőképpen a Lélek ígérését. Ez az ígélet nem teljesedik úgy, ahogy arra lehetőség volna. A Szentlélek hiánya miatt erőtlen az evangélium szolgálata. Műveltséggel, tehetséggel, ékes beszéddel, öröklött és szerzett képességekkel, ám Isten Lelkének jelenléte nélkül egy szívet sem tudunk megérinteni, egy bűnöst sem tudunk Krisztusnak megnyerni. De a Lélek ajándékaival megáldott és a Jézussal közösségben élő legszegényebb és legtudatlanabb tanítvány is hatni tud az emberek szívére. Isten eszközül használja fel a világegyetem legszentebb befolyásának közvetítésére. – *Krisztus példázatai*, 327–328. old.

Péntek – március 10.: További tanulmányozásra

Krisztus példázatai, „Kovács” című fejezet.

11. tanulmány

A Szentlélek megszorítása és a munkájával szembeni ellenállás

Szombat délután – március 11.

Szeretném, ha minden testvérünk megértené, mennyire komoly dolog a Szentlélek megszorítása, amikor az ember egyedül akar munkálkodni, és megtagadja az Úr szolgálatát, mivel túl súlyos a keresztje, vagy nehezebbre esik lemondani énjéről. A Szentlélek minden szívben ott szeretne lakni. Ha szívesen, kitüntetett vendégként várják, befogadói tökéletességre lelnek Krisztusban. Az elkezdett hasznos munka végbemegy bennük is: szent gondolatok, mennyei érzések, a Jézuséhoz hasonló tettek veszik át a tisztátalan gondolatok, ellenséges érzelmek és lázadó tevékenységek helyét.

A Szentlélek a mi égi Tanítónk. Ha elfogadjuk tanításait, bölcsőbbek leszünk a megváltás kérdését illetően. Öröködnünk kell a szívünk felett, hiszen gyakran elfeledkezünk a kapott mennyei leckékről, és helyette szentségtelen elménk és természetünk utasításait követjük. Mindenkinek keményen kell küzdenie énje legyőzéséért. Figyeljete a Szentlélek sürgető szavára! Ha ezt teszitek, Ő folyamatosan megismétli intéseit, míg a tőle érkező benyomások örökre elrejtenek titeket a Kősziklába. – *Counsels on Health*, 561. old.

Sohasem volt még eddig Isten népének ekkora szüksége az ígéretek beteljesedésére. Engedjétek, hogy hitetek karja áttörje a sötétséget, és erőteljesen a véghetetlen Hatalom karjába kapaszkodjék! Amikor a bűntől való elszakadásunk szükségességéről beszélünk, jusson eszünkbe, hogy Krisztus a bűnösök megváltásáért jött a világunkba, és „Ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik általa járulnak Istenhez”

(Zsid 7:25). Előjogunk hinni abban, hogy vére által képes minden folttól, vétectől megtisztítani bennünket. Nem korlátozhatjuk Izrael Szentjének hatalmát. Ő úgy vár bennünket, ahogy vagyunk: bűnösen és mocskosan. Az Ő vére elégséges számunkra.

Figyelmeztetek, hogy ne szomorítsd meg a Szentlelket azzal, hogy bűnös életmódot folytatsz! Ha kísértésbe esel, ne csüggedj el! A mögötünk lévő századok során folyamatosan hangzott az ígéret: „Ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.” (1Jn 2:1) Már csak ezért az egyetlen ígéretért is folyamatosan háladalt kellene zengedezniük halandó ajkunknak. Gyűjtsük össze az ígéreték gyöngyszemeit, hogy amikor Sátán temérdek bűnünk miatt vádol minket, és megpróbál kétkedést szítani bennünk Isten megváltó hatalmát illetően, elismételhessük Krisztus szavait: „Aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.” (Jn 6:37) – *Lift Him Up*, 341. old.

Milyen sokszor megszorítjuk a Szentlelket folyamatos elégedetlenkedésünkkel! Mindez azért történik, mert szem elől tévesztettük Krisztust. Ha rátekintünk, aki fájdalmainkat hordozta, és áldozatul adta értünk életét, hogy mi is örvendezhessünk kimondhatatlan dicsősége gazdagságának, észre fogjuk venni, mennyire megenyhülnek a nehézségeink, betegségeink és megpróbáltatásaink. Gondolj csak bele: Megváltód a kereszten függött, kínozva, verve, gúnyolva, mégsem panaszkodott, hanem zokszó nélkül elszenvedte a terheket. Ilyen a mi mennyei Urunk, akinek örök trónja van. Vállalta a gyötrelmeket az előtte álló boldogságra tekintve: az öröme, hogy az emberiség végre örök életet kaphat. – *Lift Him Up*, 248. old.

Vasárnap – március 12.: Ellenállni a Szentléleknek

Krisztus kijelentette, hogy mennybemenetele után el fogja küldeni ajándékként egyháza számára a Vigasztalót, aki betölti üresen maradt helyét. A Vigasztaló a Szentlélek – Krisztus életének Lelke, a gyülekezet hatékonyságának kulcsa, világosság, a világ Élete. Jézus meggyőző befolyást és erőt adott Lelkének, hogy elvehesse a bűnököt.

Isten rám bízta, hogy népe minden egyes tagjával megoszsam, mennyire fontos figyelni a Szentlélekre és sosem ellenkezni a Krisztus által küldött Vigasztaló munkájával. Legyetek nagyon körültekintőek, nehogy az ellenkező irányba tegyetek lépéseket. A Szentlélekről szólva az Üdvözítő megpróbálta tanítványai gondolatait a menny gondolataihoz emelni, hogy megértsék, mennyire magasztos dologról van szó. Törekedjünk megérteni szavait! Igyekezzünk értékelni ezt a csodás ajándékot, amit az Úr kiárasztott ránk! Keressük a Szentlélek teljességét! – *This Day With God*, 257. old.

A Megváltó folyamatosan magához vonzza az embert, aki azonban gúny tárgyává teszi figyelmeztetéseit, ellenáll meggyőző, megterésre vezető erejének, és nem veszi észre, mennyire égető szüksége van a kegyelemre bűnei eltörlése végett. Jézus magához hívja, a Lélek munkálkodik érte, próbálja őt meggyőzni, hogy akarátát Isten akarátának rendelje alá, de mivel meghívása válasz nélkül marad, a Szentlélek megszorodik, majd távozik. A bűnös a vétkeit választja, hitelenségben kíván maradni minden bizonyíték ellenére, mely hitre biztatta, míg már semmilyen további érv nem segíthet rajta. (...) Egy másik vonzásnak enged: a Sátánénak. A sötétség hatalmasságára hallgat. Végzetes az ilyen magatartás, a megtéretlen lélek zord sötétségbe roskad. Az emberiség körében általánossá vált az effajta istenkáromlás, amely egy kis apróságból ered, míg a bűnös végül egyáltalán nem érez lelkiismeret-furdalást, bűnbánatot – ennek következtében aztán bűnbocsánatot sem talál. (...)

Akik ellenállnak Isten Lelkének, talán azt gondolják magukban, hogy valamikor a jövőben ők is megtérnek, hogy eljön a nap, amikor majd készen állnak határozott reformot hozni életükben, a bűneik azonban akkor már erejük felett valók lesznek. Akik olyan sok időn keresztül tétováznak a világosságban járni, azokat a kapott világosság és előjogok mértéke szerint borítja be a sötétség. (...)

Soha, de soha ne gondold, hogy szabadon játszadozhatsz a kapott lehetőségekkel. Keresd Isten akarátát; ne azért tanulmányozd, hogy kikapukat keresz az Úr törvényének megkerülésére, hanem ellenkezőleg: kutasd, hogyan teljesítheted azokat őszintén és igazán, és miként

szolgálhatsz annak, akinek birtokában vagy. – *That I May Know Him*, 244. old.

A hívők közösségének tagjai nem szabad, hogy elhanyagolják az összejöveteleken való részvételt, mivel Isten ezáltal szeretné gyermekeit egységre vezetni, hogy segítsék, támogassák, bátorítsák egymást keresztény szeretetben és közösségben. (...)

Frissítsük fel gondolatainkat az Úr és köztünk lévő közösség által. Mivel Isten nagy napja szemmel láthatóan közeledik, nekünk is gyakrabban kell találkozoznunk egymással, hogy az Igét tanulmányozzuk és biztassuk egymást, hogy mindvégig kitartsuk a hitben. Földi összejöveteleink a menny rendelt eszközei, és ezeken keresztül lehetőségünk van szóba elegyedni egymással, és mennyei segítséget kaphatunk a felkészülésben. – *Our High Calling*, 166. old.

Hétfő – március 13.: Megszomorítani a Szentlelket – 1. rész

Láttam, hogy az egész menny szívéen viseli megváltásunkat. Csak mi ne vegyük komolyan? Hanyagok legyünk, mintha nem lenne fontos, hogy megmenekülünk vagy elveszünk? Vessük meg Krisztus értünk hozott áldozatát? Sokan bizony ezt teszik. Játszanak a felajánlott könnyөрülettel, és magukra vonják Isten helytelenítő tekintetét. A Szentlelket nem lehet örökre szomorítani. Ha tovább folytatjuk, el fog hagyni bennünket. Miután az Úr mindent megtett, amit az emberek megmentéséért lehetett, ám ha ők az életükkel azt bizonyítják, hogy semmibe veszik Jézus felajánlott kegyelmét, halál lesz az osztályrészük, drágán vásárolt halál. Rettenetes halál lesz, mert el kell viselniük Krisztus kereszten elszenvedett kínját, amivel megvásárolta nekik az üdvösséget, amit viszszautasítanak. Akkor megtudják, mit veszítettek – örök életet és halhatatlan örökséget. Az mutatja a lelkek értékét, hogy ilyen nagy áldozatba került a megmentésük. Amikor a drága lélek elveszett, már örökre elveszett. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 124. old.

Akik a nekik tetsző utat akarják követni, azokat az a veszély fenyegeti, hogy az Úr hajlamaikra hagyja őket, és azt képzeli, hogy Isten Lelké-

nek irányítását követik. A körülmények és tények elég világosan rámutatnak némelyek kötelességére, mégis barátaik rábeszélésére és hajlamaikra hallgatva letérnek a kötelesség ösvényéről, szemet hunynak az eset világos bizonyítékai előtt, majd látszólag lelkiismeretesen, hosszan és buzgón imádkoznak világosságért. A buzgalom érzése tölti el őket az ügyben, és ráfogják, hogy ez az Isten Lelke. De ezzel csak ámítják magukat. Az ilyen-fajta viselkedés megszorítja a Szentlelket. Volt ugyan világosságuk, a tényekből kikövetkeztethették volna kötelességüket, mégis néhány kellemes indok a helytelen irányba billentette értelmüket, ezeket szorgalmazták az Úr előtt, ezekkel ostromolják őt, a Mindenható pedig hagyja, hogy a maguk feje után menjenek. Olyan erős az arra irányuló hajlandóságuk, hogy a maguk útját járják, hogy az Úr hagyja, hogy azt tegyék, majd pedig viseljék a következményeket. – *Bizonyságtételek*, 3. kötet, 73. old.

Önmagunkért felelünk a menny ítélőszéke előtt. A szenthely mérlegén méri le jellemünket. Legyen hát mindenkinek őszinte vágya, hogy alázatosan és vigyázva járjon, nehogy elmulassza ragyogtatni világosságát a világnak, s emiatt nehogy híjával legyen Isten kegyelmének, és mindent elveszítsen. Tegyük félre minden széthúzást, nézeteltérést, szórászhasogatást a rosszindulatú beszéddel és a keserűségek melengetésével együtt, ápoljuk inkább az egymás iránti kedvességet, szeretetet és szánalmat, hogy beteljesedjen Jézus imája, amit tanítványai egységéért mondott, és úgy legyünk egyek, ahogy Ő is egy az Atyával. A gyülekezet összhangja és egysége hitelesíti a világnak szóló üzenetet, hogy Jézus az Isten Fia.

A valódi megtérés mindig is valódi szeretethez vezet Krisztus és azok iránt, akikért meghalt. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 279. old.

Kedd – március 14.: Megszomorítani a Szentlelket – 2. rész

„Kövessétek tehát Isten példáját, mint kedves gyermekei.” (Ef 5:1)
A keresztények legyenek olyanok, mint Krisztus. Legyen ugyanolyan a lelkületük, ugyanúgy hassanak az emberekre, s legyenek erkölcsileg feddhetetlenek, mint amilyen Ő volt. A bálványimádó és romlott szívű ember tartson bűnbánatot, és térjen Istenhez. A büszkék és önigazultak alázzák meg magukat, váljanak bűnbánóvá és alázatossá. Aki világias

gondolkodású, vonja vissza szívének a világ hitványságaihoz tapadt indáit, és fonódjék Istenre. Feltétlenül lelki gondolkodásúvá kell válnunk. Aki becstelén és aki hazug, változzon igazságossá és igazzá. A nagyra-vágyó és irigy rejtse el magát Jézusban, az Ő dicsőségére törekedjen, és ne a magáéra. Gyűjtsön kincset a mennyben. Aki elhanyagolta az imát, érezze át annak szükségességét, hogy titkon és családjában is imádkozzon, tárja kéréseit a legkomolyabban Isten elé.

Mint az igaz és élő Isten imádóinak, gyümölcsöt kell teremnünk, mégpedig a rendelkezésünkre álló világossággal és kiváltságokkal arányban. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 249–250. old.

Krisztusban az Úr önmagát adta oda bűneinkért. Jézus szenvedte el a kegyetlen halált a kereszten. Ő, az igaz, hordozta értünk, gonoszokért, a bűn terheit, hogy ki tudja nyilatkoztatni nekünk szeretetét, s ezáltal magához tudjon vonzani bennünket. Ezt üzeni nekünk: „Legyetek pedig egymáshoz jószágosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megbocsátott nektek.” (Ef 4:32)

Lakozzék hát Krisztus, az isteni élet bennetek! Általatok is nyilatkozzon meg a mennyben született szeretet, ami reményt ébreszt a reményvesztettben, és mennyei békét áraszt a bűntől lesújtott szívbe. Amint Istenhez közeledünk, Ő azt a feltételt szabja, hogy mivel irgalmasságot nyertünk tőle, adjuk át magunkat Urunk irgalmasságának hirdetésére. – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 114. old.

Isten minden ember számára helyet biztosít a megváltási tervben, és mindenkire bíz feladatot. Senki sem lehet úgy Krisztus testének a része, hogy közben tétlen marad... Isten népének tevékenysége változatos, de minden munkát ugyanaz a Lélek irányít. A munkások összhangban együttműködnek, hiszen mindeniküket ugyanaz az isteni erő uralja. Úgy kell mozogniuk, mint egy jól megszerkesztett gép részeinek, amelyben a különböző funkciókat ellátó alkatrészek kiegészítik egymást. Mindenkinek be kell töltenie az elrendelt helyét, és el kell végeznie a számára kijelölt feladatot. Isten arra hívja egyháza tagjait, hogy „vegyenek Szentlelket”, jussanak testvéri együttérzésre, érdeklődési körüket szeretetben közelítsék egymáshoz.

Semmi sem gyengíti jobban a gyülekezetet, mint a széthúzás és a veszekedés. Senki sem harcol jobban Krisztus és az igazság ellen, mint az ilyen lélek. (...)

Akinek szívében Krisztus lakik, testvére szívében is felismeri Jézust. A Megváltó sosem harcol saját maga ellen. Sosem próbálná önmaga ellen irányítani befolyását. A keresztényeknek a Lélek egységében kell betölteniük küldetésüket, bármi is legyen az, hogy a test egésze tökéletes legyen. – *My Life Today*, 276. old.

Szerda – március 15.: Kioltani a Szentlelket

Régebben Isten a próféták és az apostolok által szólt az emberekhez, napjainkban a Szentlelke által tesz bizonyosságot. Olyan időket élünk, amikor Isten Lelke inti és tanítja népét, hogy az megismerje akarátát, és az Ő útjait kövesse.

Az első napokban kapott üzenetet meg kell tartanunk, hogy e végső időkben is biztosan követhessük azt.

A *Bizonyágtételek*et gyümölcssei alapján ítéljétek meg. Milyen lelkületet sugárzik belőlük? Milyen befolyással voltak rátok? Aki akarja, magáévá teheti a látomások gyümölcsseit.

Sátán következő csalása, hogy hatástalanítja Isten Lelkének bizonyágtételét. „Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul.” (Péld 29:18) Sátán különböző utakon, más-más eszközök által tevékenykedik ravaszul, hogy Isten maradék népének az igazi bizonyosságba vetett hitét lerombolja. Hamis látomásokat küld, hogy félrevezessen minket, hogy hazugságot keverjen az igazságba, és undort ébresszen az emberekben, hogy amikor azok a *látomás* szót hallják, rögtön vakbuzgóságnak tekintsék. Az őszinte lelkek azonban az igazságot a hamissággal összevetve különbséget tesznek majd a kettő között.

Ha kételkedtek a *Bizonyágtételek*ben, és figyelmen kívül hagyjátok azokat – holott valamikor bíztatok kijelentéseiben –, Sátán támadásainak teszitek ki magatokat. Az ördög minden erejét beveti, hogy nyílt lázadásra serkentsen, és ez a jóvátehetetlen lázadás teljes romlásához vezet. – *The Faith I Live By*, 296. old.

Az embereknek van hatalmuk Isten Lelkét elfojtani, mert hatalmukban áll választani. Teljesen szabadon cselekedhetnek. Lehetnek engedelmesek Megváltónk neve és kegyelme által, vagy engedetlenek, és láthatják a következményeket.

Az ember felelős a szent és örök igazság elfogadásáért vagy elvetéséért. Isten Lelke állandóan bizonytságot tesz, és az emberek vagy az igazság mellett, vagy ellene döntenek. Milyen fontos tehát, hogy Krisztus követői, akik nyomában munkálkodnak, csakis úgy cselekedjenek, hogy később ne kelljen megbánniuk! – *Az evangélium szolgálói*, 130. old.

A szentség azt jelenti, hogy teljesen az Istené vagyunk, és lelkünket átadjuk neki. Akaratunkat, sőt, gondolatainkat is Jézus akaratával hozzuk összhangba. Szerelme ekkor megtölti a szívünket, hogy mások lelkét is felvidíthassuk. – *Adventista Biblia-kommentár*, 6. kötet, 1076. old.

Isten gyermekeinek világosan el kell különülniük a világtól, mint akik teljes odaadással és tiszta szívvel szolgálják Őt, nem tulajdonítják maguknak a dicsőséget, és emlékeznek arra, hogy ünnepélyes szövetségkötésben fogadalmat tettek az Űr és kizárólag az Űr szolgálatára. (...)

Krisztus földi élete a menny törvényének tökéletes ábrázolása volt. Amikor azok jelleme, akik Isten gyermekeinek vallják magukat, hasonló lesz a Jézuséhoz, engedelmeskedni fognak az Atya parancsolatainak. Az Űr bízhat bennük, és azok közé sorolhatja őket, akik mennyei családját fogják alkotni. A Megváltó igazságának dicsőséges palástjába öltözöttek helyük lesz a király lakomáján. Joguk lesz ahhoz, hogy a vérrel megmosott sokaság közé álljanak.

Mindent Jézus példájának fényében kell szemlélnünk. Ő az igazság. Ő az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert, aki e világra jött. Figyeljete szavára, kövessétek példáját önmegtagadásban és önfeláldozásban. Tekintsetek Krisztus érdemeire, jellemének dicsőségére, amellyel bír, azért, hogy nektek ajándékozza, rátok ruházza. Akik Őt követik, nem élnek a kedvteléseiknek. Az emberi mértékegységek csak gyenge nádszálak. Az Űr mértékegysége a jellem tökéletessége. – *Isten csodálatos kegyelme*, 148. old.

Szütörtök – március 16.: Káromlás a Szentlélek ellen

Sokan úgy beszéltek Jézus ellen, hogy nem vették észre isteni természetét, ők még a Szentlélek által beláthatják és megbánhatják tévedésüket, és bocsánatban részesülhetnek. Krisztus vére minden bűnt lemos, bármilyen legyen is az, ha a lélek megbánja és hisz, ám ha valaki elutasítja a Szentlélek munkáját, az oda kerül, ahol nincs számára megtérés, sem hit. Isten Lelke munkálkodik a szívben, s ha az ember készakarva utasítja el, és sátáninak minősíti, akkor azt a csatornát vágja el, amin át Isten kapcsolatba léphet vele. Ha egy lélek végleg visszautasítja a Szentlelket, akkor az Úr már semmit sem tehet érte. – *Jézus élete*, 321. old.

Aki saját elképzeléseit Isten tisztán kinyilatkoztatott akarata fölé emeli, az egyiptomi fáraóhoz hasonlóan beszél: „Kicsoda az Úr, hogy a szavára hallgassak?” (2Móz 5:1) A világosság bármilyen jellegű elutasítása megkeményíti a szívet és elhomályosítja az értelmet; az embereknek így egyre nehezebb különbséget tenniük jó és rossz között, és egyre bátrabban ellenállnak a menny akaratának.

Isten hatalma minden újabb bizonyítékának elutasítása egyre erőteljesebb és kitartóbb ellenszegülést váltott ki az egyiptomi uralkodóból az Úrral szemben. Ezt a hozzáállást folytatva a véges ember tovább harcolt a végtelen Isten kinyilatkoztatott akaratával szemben. A fáraó esete jól szemlélteti a Szentlélek elleni bűnt. „Amit vet az ember, azt aratja is.” (Gal 6:7) A Mindenható fokozatosan visszavonta Lelkét. Mivel az uralkodó korlátozni próbálta az Ő hatalmát, Isten a legkeményebb zsarnok: saját énje kezébe adta őt. – *Adventista Biblia-kommentár*, 1. kötet, 1100. old.

Mi is a Szentlélek elleni bűn? Szándékosan Sátánnak tulajdonítani a Szentlélek munkáját. Tegyük fel például, hogy valaki tanúja Isten Lelke különleges tevékenységének. Meggyőző bizonyíték van a birtokában, hogy valakinek a szolgálata összhangban áll a Szentírással, a Szentlélek tanúsítja a lelkének, hogy a munka Istentől származik. Később azonban kísértésbe esik: gög, önhittség vagy más ördögi vonás lesz úrrá rajta, és elveti e tevékenység isteni eredetének összes bizonyítékát; kijelenti, hogy amit azelőtt a Lélek hatalmának ismert el, azt az ördög hatalma vitte végbe. Isten az Ő Szentlelkének közvetítésével munkálkodik az ember szívében. Ha valaki szándékosan elveti a Szentlelket, és kijelenti, hogy

mindez Sától származik, akkor nincs többé közvetítõ számára, akin át az Úr érintkezhetne vele. Azzal, hogy megtagadják a bizonyítékot, melyet Isten kegyelmesen nekik adott, kirekesztik a szívükben ragyogó világosságot, és sötétségben maradnak. Így igazolódik be Krisztus szava: „Ha tehát a világosság benned sötétség, mekkora lesz maga a sötétség!” (Mt 6:23) Aki e bûnt elkövette, ideig-óráig Isten gyermekének tûnhet, de amikor a körülmények jobban feltárják a jellemét, és felszínre hozzák a lelkületét, akkor majd kiderül, hogy az ellenség területén áll, annak fekete lobogója alatt.

Testvérem, a Lélek ma hív téged. Jõjj teljes szíveddel Jézushoz! Bánd meg bûneidet, valld be azokat Istennek, hagyd el minden álnokságot, és magadévá teheted összes ígérteét: „Térjtek hozzám mindnyájan, és megszabadultok.” Ez a kegyelem hívása. – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 634. old.

Péntek – március 17.: További tanulmányozásra

Pátriárák és próféták, „Kóre lázadása” címû fejezet.

12. tanulmány

A Szentlélek munkája

Szombat délután – március 18.

Sokra tarthatunk igényt mennyei Atyánktól, mert Ő komoly áldásokat tartogat számunkra. Higgyünk Istenben, bízzunk meg benne, s így magasztalhatjuk nevét. Ha le is teper minket az ellenség, az Úr nem vet el, nem hagy magunkra, nem utasít el. Ellenkezőleg! Krisztus áll Isten jobbján, Ő jár közben értünk. „Ha valaki vétkezett, van szószólónk az Atyánál. Jézus Krisztus, az igaz.” (...)

Ne hallgass az ellenfél suttogásaira! Szabadulj fel, elnyomott lélek! Ne rettegj! Így szólj szegény, csüggedő szívedhez: „Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek.” Tudom, hogy az Úr szeret téged. Bízz hát meg benne. Ne gondolj szomorúságot és kétségbeesést keltő dolgokra, fordíts hátat minden kellemetlen érzésnek; gondolj inkább drága Jézusunkra. Arra gondolj, hogy Ő meg tud menteni, üdvözíteni; hogy örök, páratlan szeretettel szeret: igen, téged! Tudom, hogy az Úr szeret. Ha nem bírsz a magad hitére támaszkodni, támaszkodj a másokéra. Mi hiszünk és remélünk ügyedben. Isten elfogadja érted a mi hitünket.

(...) A hitben békesség rejlik, a Szentlélekben pedig öröm. A hit békét terem, az Úrban bizás pedig örömet. Higgy, higgy, a lelkem mélyéről mondom, hogy higgy! Találj nyugalmat Istenben! Ő meg tudja őrizni, amit rábízunk. Mindenben diadalmaskodni tudsz őáltala, aki szeret téged. – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 319. old.

Jézus megígérte, hogy mennybemenetele után elküldi a Vigasztalót. A Lélek, az istenség teljességében, kinyilatkoztatja a mennyei kegyelem hatalmát mindazoknak, akik elfogadják és hisznek Krisztusban mint személyes Üdvözítőben. A mennyei istenségnek három élő személye

van; e három nagy hatalom – az Atya, a Fiú és a Szentlélek – nevében azok, akik élő hittel elfogadják Jézust, alámerítetnek; e hatalmak a menny engedelmes alattvalóival együtt munkálkodnak, hogy a megtértek Krisztusban új életet éljenek. – *Evangelizálás*, 615. old.

A Megváltó által küldött Szentlélek feladata, hogy megtanítsa a tanítványokat mindenre, és eszükbe juttassa mindazt, amire szükségük van. Neki kell képviselnie Jézust, az elveszett emberiségért szüntelenül munkálkodó Oltalmazót. Az Úr folyamatosan közbenjár értük, hogy lelki erőt kapjanak, és az egység erejével kordában tarthassák a gonoszt, az Isten és ember ellen küzdő ellenséget.

Aki kezdettől fogva tudta, mi lesz a vég idején, mindent megtervezett annak érdekében, hogy Sátán és ügynökei támadásait kivédje. Az Úr betartja ígéretét, melyet minden korban élő híveinek adott. (...)

Biztosít afelől, hogy a Szentlélek állandóan mellettünk van, hogy védőüggyvédként az érdekünket képviseli, és vezeti lépteinket. Arra kér, hogy bizzunk benne, és hagyatkozzunk teljesen rá. A Szentlélek állandóan munkálkodik bennünk: tanít, gondolatokat idéz fel bennünk, bizonyosságot tesz arról, hogy Isten Vigasztalójaként érkezett mellénk, és Ítéliként és Vezetőként meggyőz bűneinkről. (...)

A mi dolgunk mindössze együttműködni Krisztussal, hogy hozzá hasonlóan tökéletességre jussunk. Ha hittel egységre jutunk vele, bízunk benne, és elfogadjuk Őt, a részévé válunk, és jellemünkben megmutatkozik az Ő dicsősége. – *Reflecting Christ*, 129. old.

Vasárnap – március 19.: Meggyőz a bűnről

Jézus a Szentlélek hivatását ezekkel a szavakkal vázolja: „Az, amikor eljön, megfeddi [oktatja] a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében.” (Jn 16:8) A Szentlélek meggyőz a bűnről. Ha a bűnös átadja magát a Lélek megelevenítő befolyásának, akkor megtérésre jut, és felismeri az isteni követelmények iránti engedelmesség fontosságát.

A megtérő bűnösnek, aki éhezi és szomjúhossa az igazságot, a Szentlélek kinyilatkoztatja Isten Bárányát, aki hordozza a világ bűneit. „Az enyémből vesz és megjelenteti néktek – mondta Jézus. – Az mindenre

megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Jn 16:14; 14:26)

A Szentlelket az Úr adta megújító erőként, hogy hathatóssá tegye a Megváltó halála által szerzett üdvösséget. Igyekszik az emberek figyelmét állandóan arra a nagy áldozatra irányítani, amit Krisztus hozott a golgotai kereszten. Bemutatja Isten szeretetét a világ előtt, és a bűneiről meggyőzött lélek számára hozzáférhetővé teszi a Szentírás értékeit.

Miután a Szentlélek meggyőzte az embert bűneiről, az életszentség és igazság színvonalát feltárta előtte, elvonja szeretetét e világ dolgaitól, és betölti lelkét a szentség utáni vággyal. „Az elvezérel majd titeket minden igazságra” (Jn 16:13), jelentette ki az Üdvözítő. Ha az emberek képesek arra, hogy a Lélek munkálkodjék bennük, akkor egész lényük megszentelődését véghezviszi. A Szentlélek az isteni jellemvonásokat vési be a lélekbe. Hatalma által oly világossá teszi az élet útját, hogy senki sem tévedhet el. – *Apostolok története*, 52. old.

Amikor Krisztus meggyógyította Simont a bélpoklosságból, a halál torkából szabadította ki őt. Simon mégis kétségbe vonta, hogy a Megváltó próféta volt. (...)

Nátán próféta Dávidhoz intézett feddéséhez hasonlóan Jézus is példázat formájában mondta el üzenete lényegét. Hagyta, hogy vendéglátója maga hozza meg a döntését. Simon vitte vétekbe azt a nőt, akit most annyira lenézett. Mélyen megsértette őt. (...) A férfi igazabbnak vélte magát Máriánál, Jézus azonban meg akarta értetni vele, milyen hatalmas bűnt követett el. (...)

Simon rideg és érzéketlen hozzáállása a Megváltóval szemben bizonyoságot tett arról, mennyire kevésbé értékeli a kapott irgalmat. Azt gondolta, szívességet tesz Jézusnak, ha a házába hívja. Most azonban megmutatkozott, milyen is ő valójában. (...) Vallása pusztán farizeusi öltözet volt. (...) Máriának megbocsáttattak a bűnei, neki azonban nem. A keményszívű igazságszolgáltatás, amit a nőnek kívánt, valójában őt tartotta fogva.

Simont megindította Jézus jósága, hogy nem feddte meg őt nyilvánosan a vendégek előtt. Tudta, hogy ő maga nem abban a bánásmódban

részesült, amit Máriával szemben viszont jogosnak ítélt. (...) A leleplezés megkeményítette volna Simon szívét, és ezzel még nehezebbé vált volna megtérése, a türelmes, tapintatos feddő szavak azonban meggyőzték, hogy rossz úton jár. Megértette, milyen sokkal tartozik a Megváltónak. Büszkesége szerénységgé változott, és megtért. Az öntelt farizeus alázatos, önfeláldozó tanítvány lett. – *Conflict and Courage*, 308. old.

Hétfő – március 20.: Szükségünk van az igazságra

Összüleink az ártatlanság fehér palástját viselték, amikor Isten az Édenbe helyezte őket. Tökéletes összhangban éltek az Úr akaratával. (...) Gyönyörű, lágy fénysugár, Isten fénye takarta be a szent párt. Ez a fénypalást lelki öltözkűk, mennyei ártatlanságuk szimbóluma volt. Ha hűségesek maradtak volna a Teremtőhöz, ez a fény állandóan betakarta volna őket. De amikor vétkeztek, elszakadtak Istentől, és az őket körülölelő fény eltávozott. Szégyellve meztelenségüket, egymáshoz varrt fügefalevelekkel próbálták a mennyei öltözetet pótolni.

Isten törvényének áthágói ezt teszik Ádám és Éva engedetlensége óta. Fügefaleveleket varrnak össze, hogy betakarják törvényszegés okozta meztelenségüket. Maguk szabta öltözetet viselnek. Saját cselekedeteikkel próbálják bűneiket eltakarni és Isten tetszését elnyerni.

Ez azonban lehetetlen. Az ember nem találhat ki semmi olyat, amivel ártatlanságának elvesztett palástját helyettesíthetné. Akik Krisztussal és az angyalokkal együtt ülnek a Bárány menyegzői vacsoráján, nem viselhetnek fügefalevél-öltözetet, sem hétköznapi ruhát.

Csak a Jézus által kínált ruha teheti az embert alkalmassá arra, hogy megjelenjen Isten előtt. Ezt az öltözetet – saját igazságának palástját – helyezi Krisztus minden bűnbánó, hívő lélekre. (...)

A mennyei szövöszéken szőtt palást egyetlen szálát sem szőtték emberi elgondolás szerint. Az Üdvözítő emberi testben tökéletes jellemet alakított ki, és ezt a jellemet kínálja fel nekünk. „Mint megfertőztetett ruha minden mi igazságaink.” (Ésa 64:5) Amire csak önmagunktól vagyunk képesek, mind-mind beszennyezi a bűn. Isten Fia azonban „azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és őbenne nincsen bűn” (Jn 3:4). – *Krisztus példázatai*, 310–311. old.

Ha alávetjük magunkat Krisztusnak, (...) az Ő életét éljük. Ez azt jelenti, hogy igazságának ruháiba öltözünk. Amikor ránk tekint, nem fügefalevelekből készített ruhánkat látja, nem mezítelenségünket, bűntől eltorzult testünket, hanem Jézus igazságának öltözetét: a Jehova törvényének való feltétlen engedelmesség ruháját.

Isten mindenkinek felajánlja segítségét, hogy minden idegszálunkat, lelki izmainkat megerősítse az előttünk álló próbák idejére. A következő üzenetet bízta rám: Öltözzétek fel Krisztus igazságának teljes fegyverzetét. (...) Ha megtettétek a részeket, biztosítva van számotokra a győzelem. Minden lélek számára adott a kegyelmi ajándék, hogy az örök Sziklára építhessen. – *My Life Today*, 311. old.

Sokan be vannak csapva szívük állapotát illetően. Nem veszik észre, hogy az emberi szív mindennél csalárdabb és elkeserítően gonosz. Saját igazságukkal vonják körül magukat, és megelégednek a saját emberi mértékük kijelölté jellemszint elérésével. Az isteni mérték elérése nélkül azonban végzetes bukásokban van részük, saját erőből pedig nem képesek eleget tenni Isten rendeléseinek. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 320. old.

Kedd – március 21.: Meggyőz az ítéletről

Krisztus azért jött a földre, hogy minden ember elnyerhesse az üdvösséget. A Golgota keresztnél megfizette az elveszett világért a jóvátétel felülmúlhatatlan díját. Szerénysége, önfeláldozása az elbukott ember iránti mélyes szeretetét bizonyítja. Azért jött a földre, hogy megkeresse és megmentse az elveszettet. Küldetése a bűnösökért történt, minden bűnösért, minden nyelvből és népből. Mindenkiért kifizette az árat, hogy megváltsa, egységre és összhangba hozza magával őket. Nem hagyta ki a legtevélygőbbet és a legbűnösebbet sem. Különösen azokért fáradozott, akik a legjobban rászorultak. Minél nagyobb szükségük van a megigazulásra, annál nagyobb Jézus megértése, annál mélyebb az érdeklődése, annál buzgóbban fáradozik értük. Nagy, szerető szíve mélyen megindul azokon, akiknek állapota a legreménytelenebb, azokon, akik leginkább rászorulnak az átalakító kegyelemre. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 603. old.

A bűnbe esett ember Sátán foglya. Jézus Krisztus hivatása volt, hogy az embert kimentse a gonosz hatalmából. Az ember, elesett természeténél fogva, hajlamos arra, hogy az ördög sugallatát kövesse. Saját erejéből ennek a rettenetes ellenségnek képtelen is ellenállni, hacsak nem a benne lakó Krisztus, a hatalmas győztes fékezi kívánságait és ad erőt. Csak Isten korlátozhatja Sátán hatalmát. Az ördög ide-oda jár a földön. Egyetlen percig sincs tétlenül, nehogy egy olyan alkalmat is elmulasszon, ami az emberi lelkek megromlására rendelkezésére áll. Nagyon fontos, hogy Isten gyermekei mindezt megértsék, és hogy Sátán csapdáit elkerüljék. – *Üzenet az ifjúságnak*, 43. old.

Az utolsó ítélet napján minden elveszett lélek megérti az igazság elutasításának súlyát. Mindenki, akit elvakított a törvénytelenység, megláthatja majd a keresztet és valódi jelentőségét. A bűnösök elítéltként állnak majd Kálvária és titokzatos Áldozata képe előtt. Nincs többé helye hazug kifogásoknak. Az emberi hitehagyás a maga utálatosságában nyilatkozik meg. Mindenki learatja választásának gyümölcsét. – *Isten fiai és leányai*, 244. old.

A végső ítéletkor bebizonyosodik, hogy a bűnre semmiféle ok nincs. Amikor az egész föld Bírāja Sátánnak szegezi a kérdést: „Miért lázadtál ellenem, és ragadtad el tőlem országom polgárait?” – a bűn szerzőjének nem lesz semmi mentsége. Minden száj megnémul, és a lázadás serege szótlan lesz.

A Golgota keresztje nemcsak a törvény változhatatlanságát hirdeti a világegyetemnek, hanem azt is, hogy a bűn zsoldja a halál. A haldokló Megváltó „elvégeztetett” kiáltásával megkondult Sátán felett a lélekharang. Az oly régóta folyó nagy küzdelem eldőlt, és most már biztos volt, hogy a bűn végleg megsemmisült. Isten Fia átlépte a sír kapuját, hogy „a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt” (Zsid 2:14).

Lucifer magas méltóságra vágyott, ezért ezt mondta: „Az Isten csillagai fölül helyezem ülőszékemet, (...) hasonló leszek a Magasságozshoz.” Isten pedig kijelenti: „Tettelek hamuvá a földön, (...) s többé örökké nem leszel!” (Ésa 14:13–14; Ez 28:18–19) – *A nagy küzdelem*, 503. old.

Szerda – március 22.: Az üdvbizonyosság

Hogyan kételkedhetünk, hogyan veszíthetjük el bizonyosságunkat, hogyan is érezhetjük hát, hogy árvák vagyunk? Jézus a törvényszegők javára vette magára az emberi természetet, azért lett hozzánk hasonló, hogy mi majd örök békének és biztonságnak örvendezhessünk. Védő-ügyvédünk van a mennyben, és aki személyes Üdvözítőjének fogadja el Őt, nem marad árván, hogy saját maga hordozza bűnei terhét.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk.” „Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan övele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.” „Még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvaló lesz, hasonlóvá leszünk őhozzá, mert meg fogjuk látni, amint van.” (1Jn 3:2; Róm 8:17) – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 104. old.

Teljes átadás, tökéletes bizalom és mindenekfelett való szeretet jellemzi azt a hitet, ami szoros kapcsolatba hoz minket Krisztussal. Ez a hit szeretet által működik, és megtisztítja a lelket. Követői életében a Megváltó őszinte engedelmisséget munkál az Atya parancsolatai iránt. A Jézussal való élő kapcsolat eredménye az Isten és az emberek irányában tanúsított szeretet. „Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé.” (Róm 8:9) – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 334. old.

Földi munkánk befejezésekor, amikor Krisztus eljön hűséges gyermekeiért, mennyei Atyánk országában napsugárként fogunk tündökölni. Ezt megelőzően azonban minden tökéletlenséget fel kell ismerünk és ki kell vetnünk magunkból. Minden irigységet, féltékenységet, rosszindulatú rágalmozást és önző tervet fel kell számolnunk az életünk-ből. (...)

Minden Istentől kapott erőnkkel igyekezzünk eljutni a Krisztusban való érett férfúság fokára! Igyekezzünk egyre magasabbra jutni az Ő teljessége felé, és elérni az Ő jellemének tökéletességét! Amikor az Úr szolgái eljutnak erre a pontra, pecsétet kapnak a homlokukra. A feljegyzést készítő angyal kijelenti: „Elvégeztetett!” Isten gyermekei teljességre jutnak abban, akinek a teremtés és megváltás által tulajdonai lettek. (...)

Amikor Krisztus eljön, magával viszi azokat, akik az igazságnak való engedelmség által megtisztították lelküket. (...) Halandó testünk halhatatlanságot ölt magára. Romlott és betegségeknek kitett jellege halandóról halhatatlanra változik. Magasabb rendű természet részeseivé leszünk. Mindazoknak a teste dicsőségessé válik, akik az igazságnak való engedelmség által megtisztítják lelküket. Ők mind teljesen elfogadták Krisztust, és teljesen hittek benne. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 427. old.

Elérkezett az idő, amikor számítanunk kell arra, hogy az Úr nagy dolgokat fog tenni értünk. Törekvéseink nem hagyhatnak alább! Növekednünk kell az Atya kegyelmében és ismeretében! Mielőtt a munka lezárul, és Isten népének elpecsételése befejeződik, részesülni fogunk Isten Lelkének kitöltésében. Mennyei angyalok lesznek közöttünk. Most van a mennyre való felkészülés ideje. Az Úr minden parancsa iránti teljes engedelmségben kell járnunk. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 111. old.

Csütörtök – március 23.: Szentlélek és a reménység

Isten rettenthetetlen erővel hívja a reménykedő, bizakodó és hívő embereket, akiket boldoggá tesz a végső győzelem gondolata, és akiket nem állíthatnak meg akadályok. Aki szilárd elhatározással csatlik az igazság elveihez, biztos lehet abban, hogy jelleme leggyengébb pontjai az erősségeivé válnak. Mennyei angyalok tartózkodnak azok közelében, akik küzdenek, hogy életüket Istennel és szent törvényével összhangban éljék. Az Úr mellette áll annak, aki ezt mondja: „Le kell győznöm a körülöttem tornyosuló kísértéseket, különben azok elűzik Krisztust a szívemből.” Az Úr harcol majd és száll szembe minden nehézséggel. A fentről kapott erő segítségével a hívő kordában tartja szenvedélyeit és hajlamait, amelyek ellenkező esetben elhatalmasodnának fölötte.

Akkor mégis miért ne mehetnének bátran és bizalommal előre mindazok, akik a sötétség hatalmával szembeszállnak? Isten, Krisztus és a Szentlélek áll az oldalukon! (...) Akik Immánuel fejedelmének véres

zászlaja alatt vonulnak fel, ne tegyenek olyat, amivel rossz fényt vetnek az ügyre, amiért harcolnak. Jézus elvárja katonáitól, hogy legyenek bátrak, hűségesek és elkötelezettek. – *In Heavenly Places*, 327. old.

Reménykedj és bízz Istenben! Nyugodj meg az Ő ígéreteiben!

Amikor az ördög kétséget és bizalmatlanságot akar szítani benned, zárd be előtte szíved ajtaját. Emeld fel a tekinteted az örökkévaló dolgokra, és minden percben rendelkezésedre fog állni a szükséges erő. Hited próbája értékesebb az aranyból... Ez tesz bátorrá, hogy az Úr harcosa lehess. – *Our High Calling*, 86. old.

Ha Jézus nem áldozta volna fel magát értünk, és nem támadt volna fel, sosem leltünk volna békére, és sosem tapasztaltuk volna meg az igazi örömet: csak a sötétség borzalmait és a keserű kétségbeesés érzését ismernénk. Szívünk és ajkunk dicsérje az Urat! Egész életünkben részünk volt a menny ajándékaiban, Urunk bűnhődése felbecsülhetetlen áldozatában. (...) Köszönet és hála legyen szüntelenül ajkunkon! Ha valakinek az életében voltak is sötét fejezetek, temesse el azokat! Múltját ne tartsa életben a folyamatos ismétlődés. (...) Csak azokat a gondolatokat és érzéseket tápláljátok magatokban, amelyek a hála és a köszönet gyümölcseit termik meg. (...)

Könyörögve kérlek: ne ejtsetek ki egyetlen zokszót sem, hanem inkább a hála és elismerés érzéseit tápláljátok. Tanuljatok meg szívből örülni. Szójáték tapasztalataitok hálójába a hála aranyfonalát. Arról a jobb országról elmélkedjétek, amelyben nem lesz többé könnyhulatus, ahol nem élünk majd át több kísértést és megpróbáltatást, ahol a veszteségeknek és szemrehányásoknak hírére sem ismerik, ahol béke, öröm és boldogság uralkodik. Ebben a tekintetben szabadjára engedhetitek a képzelőerőtöket. Ezek a gondolatok örömmel és reménységgel töltenek majd el titeket, és örökre vigaszként maradnak bennetek. – *In Heavenly Places*, 36. old.

Péntek – március 24.: További tanulmányozásra

„Teljesítségem be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén.” (Fil 2:2)

Elérkezett a teljes körű reformok ideje. Amint kezdetét veszi a lelki megújulás, az imádság lelkülete minden hívőt a gyülekezeti viszály lelkületének elűzésére fog buzdítani. Akik addig nem éltek keresztyén közösségben, közeledni fognak a gyülekezethez. Egy bizonyos területen munkálkodó tag más egyháztagnak is segíteni fog a Szentlélek felfedezésében. Nem lesz zűrzavar, mivel minden összhangban áll a Lélek gondolataival. A hívők közti sorompók felemelkednek, Isten szolgálai ugyanazokat az igazságokat fogják hirdetni. Az Úr közreműködik velük. Mindannyian megtanulják az imádságot, amelyre Krisztus tanította a tanítványait: „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, miként a mennyben, úgy a földön is!” (Mt 6:10)

Szörnyű csapásokról hallok, amelyek egyik hétről a másikra következnek be, és felteszem magamban a kérdést: Mit jelentenek ezek? Retentő sebességgel bontakozik ki a legborzalmasabb katasztrófák sora. Gyakran hallunk földrengésekről, tornádókról, tűz okozta pusztításról, árvizekről, amelyek emberek életét és anyagi javak pusztulását követelik! Ezeket a katasztrófákat látszólag szeszélyes, kaotikus erők okozzák, valójában azonban kiolvasható belőlük Isten célja. Urunk eszközként használja fel ezeket, hogy ráébressze az emberiséget – férfiakat és nőket egyaránt – a rájuk leső veszélyre.

Krisztus eljövetele sokkal közelebb van, mint volt a hitünk kezdetén. A nagy küzdelem végéhez közeledünk. Isten megítéli a földet. Erőtéljes figyelmeztetést kaptunk: „Azért legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az embernek Fia.” (Mt 24:44) – *Ye Shall Receive Power*, 285. old.

